

Europeiska unionens officiella tidning

L 386

fyrtionionde årgången

29 december 2006

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1890/2006 av den 20 december 2006 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 571/88 om uppläggnings av gemenskapsundersökningar om företagsstrukturen i jordbruket, när det gäller finansieringsramen för perioden 2007–2009 och det maximala gemenskapsstödet till Bulgarien och Rumänien 12
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1891/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordningarna (EG) nr 6/2002 och (EG) nr 40/94 för att ge verkan till Europeiska gemenskapens anslutning till Genèveakten inom Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar 14

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2006/953/EG:

- ★ Rådets beslut av den 27 mars 2006 om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter 17
- Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter 18

Pris: 22 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2006/954/EG:

- ★ Rådets beslut av den 18 December 2006 om godkännande av Europeiska gemenskapens anslutning till Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999 28

2006/955/EG, Euratom:

- ★ Rådets beslut av den 18 december 2006 om ändring av rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol avseende språkanvändning 44

2006/956/EG, Euratom:

- ★ Rådets beslut av den 18 december 2006 om ändring av rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt avseende språkanvändning 45

2006/957/EG:

- ★ Rådets beslut av den 18 december 2006 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av en ändring av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor 46

2006/958/EG:

- ★ Rådets beslut av den 19 december 2006 om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse 50

2006/959/EG:

- ★ Beslut av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet av den 4 december 2006 om undertecknande och provisorisk tillämpning av Europa–Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan ⁽¹⁾ 55

Europa–Medelhavsavtal om luftfart mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan 57

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater 89

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1889/2006

av den 20 december 2006

om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179.1 och artikel 181a.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) För att göra gemenskapens externa bistånd effektivare och öppnare har man utarbetat en ny ram med bestämmelser om hur biståndet skall planeras och tillhandahållas. Genom rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 ⁽²⁾ införs ett instrument för stöd inför anslutningen (nedan kallat "föranslutningsinstrumentet") för gemenskapens stöd till kandidatländer och potentiella kandidatländer. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 ⁽³⁾ av den 24 oktober 2006 upprättas ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument som direkt understöder EU:s grannskapspolitik. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 ⁽⁴⁾ upprättas ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (nedan kallat "instrumentet för utvecklingssamarbete"). Genom rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 ⁽⁴⁾ upprättas ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och -territorier (nedan kallat "instrumentet för höginkomstländer"). Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 ⁽⁵⁾ upprättas ett stabilitetsinstrument som tillhandahåller stöd i krissituationer och uppkommande krissituationer samt vid särskilda globala hot eller hot som berör flera regioner (nedan kallat "stabilitetsinstrumentet"). Genom den här förordningen upprättas ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (Europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter) som gör det möjligt att bevilja bistånd utan att tredjeländers regeringar och andra offentliga myndigheter behöver ge sitt samtycke.

(2) I artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna.

(3) Att främja, utveckla och befästa demokrati, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är ett av de främsta målen för gemenskapens utvecklingspolitik och för dess ekonomiska, finansiella och tekniska samarbete med tredjeländer ⁽⁶⁾. Åtagandet att respektera, främja och skydda de demokratiska principerna och de mänskliga rättigheterna utgör en väsentlig beståndsdel i gemenskapens avtalsförbindelser med tredjeländer ⁽⁷⁾.

(4) Detta finansieringsinstrument bidrar till att målen uppnås för det europeiska samförstånd om utveckling som antogs gemensamt av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen den 20 december 2005 ⁽⁸⁾. I det europeiska samförståndet om utveckling understryks att "framsteg med skydd av de mänskliga rättigheterna, god samhällsstyrning och demokratisering är grundläggande för fattigdomsminskning och hållbar utveckling" och utgör därmed en bidragande faktor när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen.

(5) Denna förordning omfattar ett starkt jämställdhetsinslag mot bakgrund av att det europeiska samförståndet om utveckling på nytt bekräftat att främjandet av jämställdhetsperspektivet och kvinnors rättigheter är en grundläggande mänsklig rättighet och en fråga om social rättvisa liksom en bidragande faktor när det gäller att uppnå samtliga millennieutvecklingsmål samt genomföra handlingsprogrammet från Kairo och konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 december 2006 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 december 2006.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1

⁽⁵⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 8 maj 2001 om Europeiska unionens roll i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och demokratisering i tredje land.

⁽⁷⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 23 maj 1995 om införande av demokratiska principer och mänskliga rättigheter i avtal som ingås mellan gemenskapen och tredje land.

⁽⁸⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- (6) Detta finansieringsinstrument bidrar till att målen för Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik uppnås, så som de anges i artikel 11.1 i fördraget om Europeiska unionen och modifierats genom EU:s riktlinjer, när det gäller att utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen och sörja för respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (7) Gemenskapens bidrag till att utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen och sörja för respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna har sin grund i de allmänna principerna i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter (International Bill of Human Rights) och i alla andra instrument för de mänskliga rättigheterna som antagits inom ramen för Förenta nationerna, tillsammans med relevanta regionala människorättsinstrument.
- (8) Demokrati och mänskliga rättigheter hör ouplösligt samman. De grundläggande friheterna yttrandefrihet och föreningsfrihet är en förutsättning för politisk pluralism och den demokratiska processen, medan demokratisk kontroll och maktfördelning är av avgörande betydelse för att bevara ett oberoende rättsväsen och upprätthålla rättsstatsprincipen, vilka i sin tur är nödvändiga för ett effektivt skydd av de mänskliga rättigheterna.
- (9) De mänskliga rättigheterna ses mot bakgrund av allmänt accepterade internationella normer, medan demokrati också måste ses som en process, något som växer fram inifrån och som rör alla delar av samhället och en rad institutioner, särskilt nationella demokratiska parlament, som bör garantera deltagande, representation, lyhörddhet och ansvarighet. Uppgiften att bygga upp och bevara en människorättskultur och att få demokratin att fungera för medborgarna – vilket är särskilt angeläget och svårt i framväxande demokratier – är en ständig utmaning som först och främst angår folket i det berörda landet, vilket dock inte betyder att det internationella samfundets åtagande minskar.
- (10) För att man skall kunna ta itu med frågorna ovan i god tid och på ett öppet, effektivt och flexibelt sätt även efter det att giltighetstiden löpt ut för rådets förordning (EG) nr 975/1999 av den 29 april 1999 om att fastställa krav för genomförande av åtgärder för utvecklingssamarbete som bidrar till det allmänna målet att utveckla och befästa demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 976/1999 av den 29 april 1999
- om att fastställa krav för genomförande av gemenskapsåtgärder som inte avser utvecklingssamarbete och som inom ramen för gemenskapens utvecklingspolitik bidrar till det allmänna målet att utveckla och befästa demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i tredje land ⁽²⁾, som utgör rättslig grund för Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter och som upphör att gälla den 31 december 2006, krävs särskilda finansiella medel och ett särskilt finansieringsinstrument som kan fortsätta att arbeta på ett oberoende sätt och som samtidigt kompletterar och förstärker närbesläktade gemenskapsinstrument för externt bistånd, partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan ⁽³⁾, och det humanitära biståndet.
- (11) Gemenskapens bistånd enligt denna förordning är avsett att komplettera de andra instrument som finns för att genomföra EU:s politik för demokrati och mänskliga rättigheter och som sträcker sig från politisk dialog och diplomati till olika instrument för finansiellt och tekniskt samarbete, inbegripet såväl geografiska som tematiska program. Det kommer också att komplettera de mer krisbetonade insatserna inom ramen för stabilitetsinstrumentet.
- (12) Framför allt tillhandahåller gemenskapen genom denna förordning bistånd som gör det möjligt att i partnerskap med det civila samhället ta itu med globala, regionala, nationella och lokala människorätts- och demokratiseringsfrågor och som fungerar både som tillägg och komplement till de åtgärder som gemenskapen och partnerländerna kommit överens om när det gäller samarbetet inom ramen för föranslutningsinstrumentet, det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet, instrumentet för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete, Cotonouavtalet med AVS-länderna, instrumentet för samarbete med höginkomstländer samt stabilitetsinstrumentet, varvid alla typer av sociala åtgärder omfattas som vidtas av enskilda personer eller grupper som är självständiga gentemot staten och aktiva på området för främjande av mänskliga rättigheter och demokrati.

(1) EGT L 120, 8.5.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2110/2005 (EUT L 344, 27.12.2005, s. 1).

(2) EGT L 120, 8.5.1999, s. 8. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2112/2005 (EUT L 344, 27.12.2005, s. 23).

(3) EUT L 317, 15.12.2000, s. 3; EUT L 385, 29.12.2004, s. 88.

- (13) Målen i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter måste vidare i allt högre grad införlivas i alla befintliga finansieringsinstrument för externt bistånd. Gemenskapsbiståndet inom ramen för denna förordning kommer emellertid att ha en särskild kompletterande och ny roll, eftersom det är övergripande till sin natur och inte är beroende av samtycke från tredjeländernas regeringar och andra offentliga myndigheter. Detta möjliggör samarbete med det civila samhället när det gäller känsliga människorätts- och demokratifrågor, inbegripet migranters åtnjutande av mänskliga rättigheter samt asylsökandes och internflyktingars rättigheter, och ger den flexibilitet som krävs för anpassning till föränderliga omständigheter eller stöd till nytänkande. Vidare skapas kapacitet inom gemenskapen att formulera och stödja särskilda mål och åtgärder på internationell nivå som inte är bundna till vare sig särskilda geografiska områden eller särskilda kriser, något som kan kräva samarbete över nationsgränserna eller inbegripa insatser såväl inom gemenskapen som i en rad tredjeländer. Förordningen tillhandahåller den nödvändiga ramen för insatser som kräver konsekvens i politiken, ett enhetligt förvaltningssystem och gemensamma verksamhetsnormer, t.ex. stöd till EU:s oberoende valövervakningsuppdrag.
- (14) Utveckling och förstärkning av demokrati inom ramen för denna förordning bör inbegripa demokratiska parlament och deras förmåga att stödja och bidra till demokratiska reformprocesser. Nationella parlament bör därför vara berättigade till stöd inom ramen för denna förordning när detta är nödvändigt för att uppnå förordningens syften, såvida inte den föreslagna åtgärden kan finansieras genom ett liknande gemenskapsinstrument för bistånd till tredje land.
- (15) I EU:s "riktlinjer för en stärkt operativ samordning mellan gemenskapen, företräd av kommissionen, och medlemsstaterna på området för externt stöd" av den 21 januari 2001 betonas behovet av bättre samordning av EU:s externa bistånd när det gäller stöd för demokratisering och främjande av respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i hela världen. Kommissionen och medlemsstaterna bör sörja för att deras biståndsåtgärder kompletterar varandra och är förenliga, och undvika överlappningar eller upprepningar. Kommissionen och medlemsstaterna bör eftersträva en bättre samordning med andra givare. Gemenskapens politik i fråga om utvecklingsamarbete bör komplettera medlemsstaternas politik.
- (16) Gemenskapens bistånd för att främja demokrati och de mänskliga rättigheterna är av sådan relevans och räckvidd att kommissionen regelbundet och ofta bör utbyta information med Europaparlamentet.
- (17) Kommissionen måste rådgöra med företrädare för det civila samhället samt andra givare och aktörer så tidigt som möjligt i programplaneringen för att underlätta de olika aktörernas bidrag och sörja för att deras biståndsåtgärder kompletterar varandra i största möjliga utsträckning.
- (18) Gemenskapen måste snabbt kunna reagera på oförutsedda behov och vid särskilda omständigheter för att öka trovärdigheten och effektiviteten hos dess åtagande att främja demokrati och mänskliga rättigheter i länder där sådana situationer uppstår. Kommissionen måste därför ha möjlighet att besluta om särskilda åtgärder som inte omfattas av strategidokument. Detta instrument för förvaltning av bistånd motsvarar dem som ingår i de andra finansieringsinstrumenten för externt bistånd.
- (19) Gemenskapen bör också, på ett flexibelt sätt och i god tid, kunna bemöta människorättsförsvarens särskilda behov genom tillfälliga åtgärder som inte omfattas av ansökningsomgångar. Dessutom kan enheter som inte utgör rättssubjekt enligt tillämplig nationell lagstiftning vara berättigade till stöd enligt de villkor som fastställs i budgetförordningen.
- (20) I denna förordning fastställs en finansieringsram för perioden 2007–2013 som utgör det särskilda referensbeloppet för budgetmyndigheten enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾.
- (21) Det är nödvändigt att säkerställa det ekonomiska stödet till Europeiska centret för universitetssamarbete gällande de mänskliga rättigheterna och demokratisering, som erbjuder en europeisk magisterutbildning i mänskliga rättigheter och demokratisering och ett fortbildningsprogram mellan EU och FN, även efter det att giltighetstiden i slutet av 2006 löper ut för Europaparlamentets och rådets beslut 791/2004/EG av den 21 april 2004 om upprättande av ett handlingsprogram för gemenskapen för att främja organ verksamma på europeisk nivå inom utbildningsområdet och för att stödja särskilda insatser på samma område ⁽²⁾, som utgjorde rättslig grund för finansieringen.
- (22) Europeiska unionens valövervakningsuppdrag bidrar i hög grad och med goda resultat till demokratiprocesserna i tredjeländer ⁽³⁾. Främjandet av demokrati måste emellertid fortgå långt utöver endast under valprocesserna. Utgifterna för EU:s valövervakningsuppdrag bör därför inte ta upp en oproportionerligt stor del av det totala anslag som finns tillgängligt inom ramen för denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 138, 30.4.2004, s. 31.

⁽³⁾ Meddelande från kommissionen av den 11 april 2000 om EU:s stöd till och övervakning av val.

- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (24) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det, för att uppnå de grundläggande målen med förordningen, nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om ett europeiskt instrument för demokrati och mänskliga rättigheter. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Mål

1. Denna förordning upprättar ett europeiskt instrument för demokrati och mänskliga rättigheter genom vilket gemenskapen skall tillhandahålla bistånd – inom ramen för gemenskapens utvecklingsamarbete och ekonomiska, finansiella och tekniska samarbete med tredjeländer – som överensstämmer med Europeiska unionens övergripande utrikespolitik och som skall bidra till att utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
2. Detta bistånd skall framför allt syfta till att
- öka respekten för och iakttagandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i andra internationella och regionala människorättsinstrument, främja och befästa demokratin och de demokratiska reformerna i tredjeländer, i huvudsak genom stöd till organisationer i det civila samhället, ge stöd till och visa solidaritet med människorättsförsvare och offer för förtryck och våld, samt stärka de delar av det civila samhället som arbetar med mänskliga rättigheter och främjande av demokrati,
 - stödja och stärka det internationella och regionala systemet för skydd, främjande och övervakning av de mänskliga rättigheterna, främja demokratin och rättsstatsprincipen, samt stärka det civila samhällets aktiva roll inom dessa system,

- öka förtroendet för och förbättra tillförlitligheten hos de demokratiska valprocesserna, särskilt genom valövervakningsuppdrag och stöd till lokala organisationer i det civila samhället, vilka är engagerade i dessa processer.

Artikel 2

Tillämpningsområde

- Med beaktande av artiklarna 1 och 3 skall gemenskapens bistånd ges på följande områden:
 - Främjande och stärkande av deltagardemokrati och representativ demokrati, inbegripet parlamentarisk demokrati, och demokratiseringsprocesser, i huvudsak genom det civila samhällets organisationer, bland annat när det gäller att
 - främja förenings- och mötesfriheterna, personers rätt att röra sig obehindrat, åsikts- och yttrandefriheten, inbegripet konstnärlig och kulturell frihet, mediernas oberoende, obehindrad tillgång till information samt åtgärder för att bekämpa administrativa hinder för utövandet av dessa friheter, inbegripet kampen mot censur,
 - stärka rättsstatsprincipen, främja rättsväsendets oberoende, stödja och utvärdera rättsliga och institutionella reformer och främja rätten till rättslig prövning,
 - främja och förstärka Internationella brottmålsdomstolen, de tillfälliga internationella brottmålsdomstolarna och de rättsliga övergångsförfarandena samt mekanismerna för sanning och försoning
 - stödja reformer som syftar till verklig och öppen demokratisk ansvarsskyldighet och tillsyn, inbegripet tillsyn av säkerhetssektorn och rättsväsendet, och uppmuntra åtgärder mot korruption,
 - främja politisk pluralism och demokratisk politisk representation, och uppmuntra medborgarnas, särskilt marginaliserade grupper, politiska delaktighet i demokratiska reformprocesser på lokal, regional och nationell nivå,
 - verka för att män och kvinnor deltar på lika villkor i det civila samhället, näringslivet och politiken och främja principen om lika möjligheter för kvinnor och män, samt kvinnors deltagande och kvinnlig representation i politiska sammanhang,
 - stödja åtgärder för att underlätta en fredlig förlikning mellan olika grupperns intressen, inbegripet stöd för förtröendefrämjande åtgärder i fråga om mänskliga rättigheter och demokratisering.

⁽¹⁾ EGT C 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

- b) Främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna såsom de fastställs i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheterna och i andra internationella instrument som rör medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, i huvudsak genom det civila samhällets organisationer, bland annat när det gäller
- i) avskaffande av dödsstraffet, förhindrande av tortyr och misshandel och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, samt rehabilitering av offer för tortyr,
 - ii) stöd, skydd och hjälp för människorättsförsvarare, i enlighet med artikel 1 i FN:s förklaring om de rättigheter och skyldigheter som samhällets medborgare, grupper och organisationer har när det gäller att främja och skydda allmänt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,
 - iii) kampen mot rasism och främlingsfientlighet samt alla former av diskriminering, inbegripet diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,
 - iv) rättigheter för ursprungsbefolkningar och rättigheter för personer som tillhör minoriteter eller etniska grupper,
 - v) kvinnors rättigheter i enlighet med konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess frivilliga protokoll, inbegripet åtgärder för att bekämpa könsstämpning av kvinnor, tvångsäktenskap, hedersrelaterade brott, människohandel samt alla andra former av våld mot kvinnor,
 - vi) barnets rättigheter i enlighet med FN-konventionen om barnets rättigheter och dess frivilliga protokoll, inbegripet kampen mot barnarbete, handel med barn och barnprostitution samt rekrytering och användning av barnsoldater,
 - vii) funktionshindrade personers rättigheter,
 - viii) främjande av grundläggande arbetsnormer och företagens sociala ansvar,
 - ix) utbildning, färdighetsträning och övervakning på områdena mänskliga rättigheter och demokrati, och på de områden som omfattas av punkt 1 a vii),
 - x) stöd för det civila samhällets lokala, regionala, nationella eller internationella organisationer, vilka arbetar med att skydda, främja eller skydda de mänskliga rättigheterna och med sådana åtgärder som avses i punkt 1 a vii).
- c) Stärkande av det internationella systemet för skydd av mänskliga rättigheter, rättvisa och rättsstatsprincipen samt främjande av demokrati, särskilt genom att
- i) stödja internationella och regionala instrument som rör mänskliga rättigheter, rättvisa, rättsstatsprincipen och demokrati,
 - ii) främja det civila samhällets samarbete med internationella och regionala mellanstatliga organisationer och stödja det civila samhällets aktiviteter för att skydda och kontrollera genomförandet av internationella och regionala instrument rörande mänskliga rättigheter, rättvisa, rättsstatsprincipen och demokrati,
 - iii) främja iakttagandet av internationell humanitär rätt.
- d) Uppbyggnad av förtroendet för och stärkandet av tillförlitligheten hos och insynen i demokratiska valprocesser, särskilt genom att
- i) sända ut valövervakningsuppdrag från Europeiska unionen,
 - ii) vidta andra åtgärder för att övervaka valprocesser,
 - iii) bidra till att utveckla valövervakningskapaciteten bland det civila samhällets organisationer på regional och lokal nivå och stödja deras initiativ för att öka valdeltagandet för och förbättra uppföljningen av valprocessen,
 - iv) stödja åtgärder för att genomföra rekommendationer från Europeiska unionens valövervakningsuppdrag, särskilt genom det civila samhällets organisationer.
2. Alla biståndsåtgärder som avses i denna förordning skall närhelst det är befogat främja, och syfta till att skydda, jämställdhet, barnets rättigheter, ursprungsbefolkningars rättigheter, funktionshindrades rättigheter och principer såsom individens självbestämmande, deltagande i samhällslivet, icke-diskriminering av utsatta grupper samt ansvarsutkrävande.
3. Biståndsåtgärderna enligt denna förordning skall genomföras på tredjeländers territorium eller vara direkt knutna till situationer som uppstår i tredjeländer eller ha ett direkt samband med globala eller regionala åtgärder.

Artikel 3

Komplementaritet och konsekvens i gemenskapsbiståndet

1. Gemenskapsbistånd inom ramen för denna förordning skall vara i överensstämmelse med gemenskapens politik för utvecklingssamarbete och med EU:s utrikespolitik som helhet samt komplettera det bistånd som ges inom ramen för relevanta gemenskapsinstrument för externt bistånd och partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan. Ytterligare gemenskapsbistånd inom ramen för denna förordning skall ges för att stödja åtgärder inom ramen för närbesläktade instrument för externt bistånd.

2. Kommissionen skall säkerställa att de åtgärder som antas inom ramen för denna förordning överensstämmer med gemenskapens övergripande strategiska ram och särskilt med målen för de ovannämnda instrumenten, samt med andra relevanta gemenskapsåtgärder.

3. För att öka effektiviteten och konsekvensen i gemenskapens och medlemsstaternas biståndsåtgärder skall kommissionen sörja för nära samordning mellan sin egen verksamhet och medlemsstaternas verksamhet såväl på beslutsnivå som ute på fältet. Samordningen skall innefatta täta samråd och ett regelbundet utbyte av relevant information, inbegripet med andra givare, under de olika faserna av biståndet, i synnerhet på fältet.

4. Kommissionen skall regelbundet informera och utbyta synpunkter med Europaparlamentet.

5. Kommissionen skall regelbundet utbyta information med det civila samhället på alla nivåer, inbegripet i tredjeländ.

AVDELNING II

GENOMFÖRANDE

Artikel 4

Allmän ram för genomförandet

Gemenskapsbiståndet inom ramen för denna förordning skall genomföras genom följande åtgärder:

- a) Strategidokument och eventuella ändringar av dessa
- b) Årliga handlingsprogram
- c) Särskilda åtgärder
- d) Ad hoc-åtgärder.

Artikel 5

Strategidokument och eventuella ändringar av dessa

1. Strategidokumentet skall innehålla en framställning av gemenskapens strategi för gemenskapsbiståndet inom ramen för denna förordning, gemenskapens prioriteringar, den internationella situationen och de viktigaste parternas verksamhet. De skall stå i överensstämmelse med det övergripande syfte, de målsättningar, det tillämpningsområde och de principer som fastställs i denna förordning.

2. I strategidokumentet skall anges de prioriterade områden som gemenskapen valt ut för finansiering, särskilda mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Även det finansiella referensbeloppet, såväl sammantaget som för varje prioriterat område och vid behov i form av ett intervall, skall anges.

3. Strategidokumentet och eventuella ändringar eller förlängningar av dessa skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2. De får inte omfatta en längre tidsperiod än denna förordnings giltighetstid. Strategidokumentet skall ses över efter halva tiden eller vid behov.

4. Kommissionen och medlemsstaterna skall utbyta information och rådgöra med varandra och med andra givare och aktörer, inbegripet företrädare för det civila samhället, i ett tidigt skede av programplaneringen så att deras respektive åtgärder kan komplettera varandra.

Artikel 6

Årliga handlingsprogram

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 skall kommissionen anta årliga handlingsprogram på grundval av de strategidokument och eventuella ändringar av dessa som avses i artikel 5.

2. De årliga handlingsprogrammen skall ange eftersträfvade mål, åtgärdsområden, förväntade resultat, förvaltningsmetod samt beräknat totalt finansieringsbelopp. I handlingsprogrammen skall man beakta erfarenheterna från genomförandet av tidigare gemenskapsstöd. De skall innehålla en beskrivning av de åtgärder som skall finansieras, uppgift om finansieringsbelopp för varje åtgärd och en vägledande tidsplan för dess genomförande. Målen skall vara mätbara och uppfyllas inom en viss tidsfrist.

3. De årliga handlingsprogrammen och eventuella ändringar eller förlängningar av dessa skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2. Om en ändring av ett årligt handlingsprogram inte överstiger 20 % av det totala belopp som anslagits för det skall ändringen antas av kommissionen. Kommissionen skall underrätta den kommitté som avses i artikel 17.1 om detta.

4. Om ett årligt handlingsprogram ännu inte har antagits får kommissionen i undantagsfall på grundval av de strategidokument som avses i artikel 5 anta åtgärder som inte föreskrivits i ett årligt handlingsprogram enligt samma regler och förfaranden som gäller för de årliga handlingsprogrammen.

*Artikel 7***Särskilda åtgärder**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 får kommissionen vid oförutsedda och vederbörligt motiverade behov eller i särskilda situationer anta särskilda åtgärder som inte omfattas av strategidokumentet.

2. Eftersträvarade mål, åtgärdsområden, förväntade resultat, förvaltningsförfaranden samt totalt finansieringsbelopp skall anges för de särskilda åtgärderna. Det skall lämnas en beskrivning av de åtgärder som skall finansieras, uppgift om finansieringsbelopp för varje åtgärd och den vägledande tidsplanen för deras genomförande. De skall innehålla en definition på de resultatindikatorer som skall bevakas då de särskilda åtgärderna skall genomföras.

3. Om utgifterna för de särskilda åtgärderna är lika med eller överstiger 3 000 000 EUR skall de antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

4. Om utgifterna för de särskilda åtgärderna understiger 3 000 000 EUR skall kommissionen underrätta Europaparlamentet och medlemsstaterna om åtgärderna inom tio arbetsdagar efter antagandet av dess beslut.

*Artikel 8***Stödåtgärder**

1. Gemenskapsfinansieringen inom ramen för denna förordning får täcka utgifter för berednings-, uppföljnings-, kontroll-, revisions- och utvärderingsåtgärder som är direkt nödvändiga för att genomföra denna förordning och förverkliga dess mål, t.ex. undersökningar, möten, informationsåtgärder, medvetandegörande, utbildningsåtgärder och publiceringsåtgärder, inbegripet utbildningsåtgärder för partner från det civila samhället, utgifter med anknytning till datornät som används för informationsutbyte samt varje annan utgift för administrativt eller tekniskt stöd som kommissionen kan vara nödvändigt för programmets förvaltning. Den får vid behov även omfatta utgifter för åtgärder som syftar till att framhäva stödåtgärdernas gemenskapskaraktär samt för verksamhet som syftar till att förklara stödåtgärdernas mål och resultat för allmänheten i de berörda länderna.

2. Gemenskapsfinansieringen skall också täcka utgifter vid kommissionens delegationer för administrativt stöd som krävs för att förvalta åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning.

3. Stödåtgärder som inte omfattas av strategidokument enligt artikel 5 skall antas av kommissionen i enlighet med artikel 7.3 och 7.4.

*Artikel 9***Ad hoc-åtgärder**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 får kommissionen anslå små gåvobistånd på ad hoc-basis till människorättsförfarare för att möta brådskande skyddsbehov.

2. Kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet och medlemsstaterna om de ad hoc-åtgärder som vidtas.

*Artikel 10***Stödberättigade organ och aktörer**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14 skall följande oberoende och redovisningsskyldiga organ och aktörer vara berättigade till stöd inom ramen för denna förordning i syfte att genomföra de biståndsåtgärder som avses i artiklarna 6, 7 och 9:

- a) Det civila samhällets organisationer, inbegripet icke-statliga ideella organisationer och oberoende politiska stiftelser, lokala organisationer och privaträttsliga ideella organ, institutioner och organisationer samt deras nätverk på lokal, nationell, regional och internationell nivå.
- b) Offentligrättsliga ideella organ, institutioner och organisationer samt nätverk på lokal, nationell, regional och internationell nivå.
- c) Nationella, regionala och internationella parlamentariska församlingar, när detta är nödvändigt för att förverkliga instrumentets målsättningar och under förutsättning att den föreslagna åtgärden inte kan finansieras genom ett relaterat gemenskapsinstrument för externt bistånd.
- d) Internationella och regionala mellanstatliga organisationer.
- e) Fysiska personer, om detta är nödvändigt för att målen med denna förordning skall uppnås.

2. Andra organ eller aktörer som inte anges i punkt 1 kan få stöd i exceptionella och vederbörligen motiverade fall, under förutsättning att detta är nödvändigt för att målen med denna förordning skall uppnås.

*Artikel 11***Förvaltningsförfaranden**

1. De biståndsåtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning skall i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ och eventuella ändringar av denna genomföras centralt eller gemensamt med internationella organisationer i enlighet med artikel 53.1 i den förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Om medfinansiering förekommer samt i andra vederbörigt motiverade fall får kommissionen i enlighet med artikel 54 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 besluta att överlåta uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt uppgifter som avser budgetgenomförande, till sådana organ som anges i artikel 54.2 c i den förordningen.

Artikel 12

Budgetåtaganden

1. Budgetåtaganden skall göras på grundval av beslut som fattats av kommissionen i enlighet med artiklarna 6, 7, 8 och 9.

2. Finansiering från gemenskapen får juridiskt sett ske i bland annat följande former:

- a) Överenskommelser om gåvobistånd, beslut om gåvobistånd eller överenskommelser om bidrag.
- b) Överenskommelser enligt artikel 54 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.
- c) Upphandlingskontrakt.
- d) Anställningskontrakt.

Artikel 13

Former av finansiering

1. Finansieringen från gemenskapen får ske i följande former:

- a) Finansiering av projekt och program.
- b) Gåvobistånd för finansiering av program som lämnats in av sådana internationella och regionala mellanstatliga organisationer som anges i artikel 10.1 d.
- c) Små gåvobistånd till människorättsförsvarare enligt artikel 2.1 b ii för finansiering av brådskande skyddsåtgärder i enlighet med artikel 9.1.
- d) Gåvobistånd till stöd för verksamhetskostnaderna för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.
- e) Gåvobistånd för driftkostnaderna för Europeiska centret för universitetssamarbete gällande de mänskliga rättigheterna och demokratisering, särskilt för det europeiska magisterprogrammet i mänskliga rättigheter och demokratisering och fortbildningsprogrammet mellan EU och FN, till vilka tredjelandsmedborgare har full tillgång, liksom övrig utbildning, fortbildning och forskningsverksamhet som främjar mänskliga rättigheter och demokratisering.

f) Bidrag till internationella fonder, särskilt sådana som förvaltas av internationella eller regionala organisationer.

g) Finansiering av mänskliga och materiella resurser för att Europeiska unionens valövervakningsuppdrag skall kunna genomföras effektivt.

h) Avtal om offentlig upphandling enligt artikel 88 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

2. Åtgärder som finansieras med stöd av denna förordning får samfinansieras, särskilt med

- a) medlemsstaterna och deras lokala myndigheter, särskilt deras offentliga och halvvoffentliga organ,
- b) andra givarländer, särskilt deras offentliga och halvvoffentliga organ,
- c) internationella och regionala mellanstatliga organisationer,
- d) bolag, företag, andra privata organisationer eller aktörer, fackföreningar, fackförbund och andra icke-statliga aktörer.

3. Vid parallell samfinansiering skall projektet eller programmet delas upp i flera tydligt identifierbara delprojekt som vart och ett finansieras av de olika parter som svarar för samfinansieringen, så att det alltid klart framgår för vilket ändamål medlen använts. Vid gemensam samfinansiering skall den totala kostnaden för projektet eller programmet fördelas mellan de parter som svarar för samfinansieringen och medlen läggs samman så att finansieringskällan för en viss verksamhet inom ramen för projektet eller programmet inte kan identifieras.

4. Vid gemensam samfinansiering får kommissionen ta emot och för de organs räkning som avses i punkt 2 a, b och c förvalta medel som är avsedda för genomförande av gemensamma åtgärder. Sådana medel skall hanteras som inkomster som avsatts för särskilda utgifter enligt artikel 18 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

5. Kommissionen får vid samfinansiering och i andra vederbörigen motiverade fall besluta att överlåta uppgifter som omfattar myndighetsutövning, särskilt uppgifter som avser budgetgenomförande, till de organ som avses i artikel 54.2 c i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

6. Gemenskapsstöd skall inte användas för att betala skatt-, tull- eller andra avgifter i mottagarländerna.

Artikel 14

Deltagande i förfaranden samt regler om ursprung

1. Deltagande i tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt skall inom ramen för denna förordning vara öppet för varje fysisk person som är medborgare i och varje juridisk person som är etablerad i ett av gemenskapens medlemsländer, i ett av Europeiska gemenskapen erkänt officiellt anslutnings- eller kandidatland eller land eller i en stat som är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Deltagande i tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall också vara öppet för varje fysisk person som är medborgare i och varje juridisk person som är etablerad i ett land som enligt kommittén för utvecklingsbistånd vid Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD/DAC) definieras som utvecklingsland, utöver de fysiska och juridiska personer som är stödberättigade enligt denna förordning. Kommissionen skall offentliggöra den förteckning över utvecklingsländer som upprättats av OECD/DAC och uppdatera den på grundval av regelbundna översyner samt underrätta rådet om detta.

2. Deltagandet i tilldelningen av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall också vara öppet för varje fysisk person som är medborgare i och varje juridisk person som är etablerad i ett annat land än de som avses i punkt 1, i de fall där det finns en överenskommelse om ömsesidig tillgång till det berörda landets externa bistånd. Ömsesidig tillgång skall beviljas när ett land erbjuder medlemsstaterna och det berörda mottagarlandet stödberättigande på lika villkor.

Ömsesidig tillgång skall fastställas genom ett särskilt beslut beträffande ett visst land eller en viss regional grupp av länder. Ett sådant beslut skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2 och skall gälla under minst ett år.

3. Deltagandet i tilldelning av upphandlings- eller bidragskontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall vara öppet för internationella organisationer.

4. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 skall inte hindra att vissa kategorier av stödberättigade organisationer kan delta på grund av sin karaktär eller sin belägenhet med avseende på målen för de åtgärder som skall genomföras.

5. Experterna får vara av vilken nationalitet som helst. Detta påverkar inte tillämpningen av de kvalitetskrav och finansieringskrav som fastställs i gemenskapens regler om offentlig upphandling.

6. Om åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning genomförs centralt i indirekt form genom att delegeras till specialiserade gemenskapsorgan, internationella eller nationella offentlighetsrättsliga organ eller privaträttsliga organ i

enlighet med artikel 54.2 c i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, skall deltagandet i tilldelningen av förvaltningsenhetens upphandlings- och bidragskontrakt vara öppet för fysiska personer som är medborgare i de länder som har tillgång till gemenskapens kontrakt och bidrag i enlighet med principerna i punkt 1 i denna artikel eller i något annat land som är stödberättigat enligt förvaltningsenhetens regler och förfaranden, samt för juridiska personer som är etablerade i dessa länder.

7. Om gemenskapens bistånd omfattar en åtgärd som genomförs via en internationell organisation skall deltagandet i de berörda kontraktsförfarandena vara öppet för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt denna artikel samt för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt den organisationens regler, varvid hänsyn bör tas till att samma villkor skall gälla för samtliga givare. Samma regler skall gälla för varor, utrustning och experter.

8. Om gemenskapens bistånd omfattar en åtgärd som samfinansieras med ett tredjeland enligt principen om ömsesidighet, med en regional organisation eller med en medlemsstat, skall deltagandet i de berörda kontraktsförfarandena vara öppet för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt denna artikel samt för varje fysisk och juridisk person som är stödberättigad enligt de regler som gäller i tredjelandet, den regionala organisationen eller medlemsstaten i fråga. Samma regler skall gälla för varor, utrustning och experter.

9. Varor och utrustning som köps in med stöd av ett kontrakt som finansieras inom ramen för denna förordning skall ha ursprung i gemenskapen eller i ett land som är stödberättigat enligt punkterna 1 och 2. Betydelsen av begreppet "ursprung" i denna förordning definieras i den relevanta gemenskapslagstiftningen om ursprungsregler.

10. Kommissionen får i vederbörligen motiverade fall tillåta att fysiska och juridiska personer från länder som av tradition har ekonomiska band, handelsförbindelser eller geografiska band med grannländerna eller från andra tredjeländer deltar och att varor och utrustning av annat ursprung förvärvas och används.

11. Undantag kan motiveras av att produkterna eller tjänsterna inte finns tillgängliga på marknaderna i de berörda länderna, att fallet är extremt brådskande fall eller att reglerna för stödberättigande skulle göra det omöjligt eller alltför svårt att genomföra ett projekt, ett program eller en åtgärd.

12. Anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall respektera internationellt överenskomna grundläggande arbetsnormer, såsom Internationella arbetsorganisationens grundläggande arbetsnormer och konventionerna om föreningsfrihet och kollektivförhandlingar, avskaffande av tvångsarbete och annat påtvingat arbete, undanröjande av diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning samt avskaffande av barnarbete.

Artikel 15

Skydd av gemenskapens finansiella intressen

1. Varje överenskommelse eller kontrakt som är följer av genomförandet av denna förordning skall innehålla bestämmelser om skydd av Europeiska gemenskapens finansiella intressen, särskilt med avseende på bedrägeri, korruption och andra oegentligheter i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽¹⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽³⁾.

2. Det skall i sådana överenskommelser och kontrakt uttryckligen anges att kommissionen och revisionsrätten skall ha rätt att utföra granskningar av handlingar eller granskningar på platsen hos varje kontraktspart eller underentreprenör som mottagit gemenskapsmedel. Det skall i överenskommelsen eller kontraktet också uttryckligen anges att kommissionen skall ha rätt att genomföra kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96.

Artikel 16

Utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka och se över sina program och utvärdera programplaneringens effektivitet, samstämmighet och enhetlighet, i lämpliga fall genom oberoende externa utvärderingar, för att kontrollera om målen har uppnåtts och för att kunna utforma rekommendationer i syfte att förbättra framtida åtgärder. Hänsyn skall tas till förslag om oberoende externa utvärderingar som framläggs av parlamentet eller rådet.

2. Kommissionen skall för kännedom överlämna utvärderingsrapporterna till den kommitté som avses i artikel 17.1 och till Europaparlamentet. Medlemsstaterna får begära att vissa utvärderingar tas upp i den kommitté som avses i artikel 17.1. Resultaten skall användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.

3. Kommissionen skall när så är lämpligt inbegripa alla aktörer i utvärderingen av det gemenskapsbistånd som ges inom ramen för denna förordning. Vidare skall gemensamma utvärderingar med medlemsstater, internationella organisationer eller andra organ uppmanas.

⁽¹⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för demokrati och mänskliga rättigheter, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet. Den tidsperiod som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara 30 dagar.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 18

Årsrapport

1. Kommissionen skall granska framstegen i genomförandet av de biståndsåtgärder som vidtas med stöd av denna förordning och varje år till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet och resultaten samt, i största möjliga utsträckning, de viktigaste effekterna av biståndet. Rapporten skall utgöra en integrerad del av årsrapporten om genomförandet av Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik och genomförandet av det externa biståndet samt av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter.

2. Årsrapporten skall innehålla information om de åtgärder som finansierats under det föregående året, resultaten av övervaknings- och utvärderingsverksamheten, de berörda parternas deltagande samt om genomförandet av budgetåtaganden och betalningar, fördelade på globala, regionala och landsspecifika åtgärder och på stödområden. Den skall omfatta en bedömning, i möjligaste mån på grundval av specifika och mätbara indikatorer, av i vilken utsträckning biståndet har kunnat uppfylla målen med denna förordning.

Artikel 19

Finansiellt referensbelopp

Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning skall för perioden 2007-2013 vara 1 104 000 000 EUR. De årliga bemyndigandena skall fastställas av budgetmyndigheten inom de gränser som anges i budgetplanen för 2007-2013.

Artikel 20

Översyn

Kommissionen skall senast den 31 december 2010 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av hur denna förordning har genomförts under de tre första åren, i lämpliga fall tillsammans med ett lagstiftningsförslag med nödvändiga ändringar av denna förordning.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2006

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J. KORKEAOJA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1890/2006

av den 20 december 2006

om ändring av rådets förordning (EEG) nr 571/88 om uppläggningsramen av gemenskapsundersökningar om företagsstrukturen i jordbruket, när det gäller finansieringsramen för perioden 2007–2009 och det maximala gemenskapsstödet till Bulgarien och Rumänien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien, särskilt artikel 56,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 571/88 ⁽²⁾ innehåller en bestämmelse om att en återbetalning upp till ett visst högsta belopp per undersökning skall utgå till medlemsstaterna som ett bidrag för deras kostnader.

(2) Genomförandet av undersökningarna om företagsstrukturen i jordbruket kräver att både medlemsstaterna och gemenskapen avsätter betydande budgetmedel för att uppfylla gemenskapsinstitutionernas informationsbehov.

(3) Inför Bulgariens och Rumäniens anslutning och med hänsyn till genomförandet av undersökningarna av företagsstrukturen i jordbruket 2007 i dessa nya medlemsstater, bör ett maximalt gemenskapsstöd per undersökning fastställas; denna anpassning är nödvändig på grund av anslutningen och föreskrivs inte i anslutningsakten.

(4) För återstoden av programmets löptid fastställs det i denna förordning en finansieringsram som utgör den särskilda referens för budgetmyndigheten som avses i punkt 37 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 571/88 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 14.1 skall följande strecksatser läggas till i första stycket:

”– 2 000 000 EUR för Bulgarien

– 2 000 000 EUR för Rumänien”

2. I artikel 14.1 skall tredje, fjärde och femte stycket ersättas med följande:

”Finansieringsramen för genomförandet av detta program, inklusive nödvändiga anslag för förvaltningen av Eurofarmprojektet, fastställs till 20 400 000 EUR för perioden 2007-2009.

De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetramen.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 20 december 2006.

⁽²⁾ EUT L 56, 2.3.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 204/2006 (EUT L 34, 7.2.2006, s. 3).

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 20 december 2006

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar
Ordförande
J. KORKEAOJA

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1891/2006

av den 18 december 2006

om ändring av förordningarna (EG) nr 6/2002 och (EG) nr 40/94 för att ge verkan till Europeiska gemenskapens anslutning till Genèveakten inom Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ⁽¹⁾ inrättas ett system för gemenskapsformgivningar där företag genom ett enda förfarandesystem kan få gemenskapsformgivningar med enhetligt skydd och verkan på hela gemenskapens territorium.
- (2) Efter förberedelser som inleddes och genomfördes av Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) under medverkan av de medlemsstater som är medlemmar av Haagunionen, de medlemsstater som inte är medlemmar av Haagunionen och Europeiska gemenskapen, antog den diplomatkonferens som sammankallats i det syftet i Genève Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar (nedan kallad "Genèveakten") den 2 juli 1999.
- (3) Rådet har genom rådets beslut 2006/.../EG godkänt Europeiska gemenskapens anslutning till Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar ⁽²⁾ och bemyndigat rådets ordförande att deponera anslutningsinstrumentet hos WIPO:s generaldirektör från och med det datum då rådet antog de åtgärder som krävs för att ge verkan åt gemenskapens anslutning till Genèveakten. Den här förordningen innehåller de åtgärderna.

- (4) Lämpliga åtgärder bör läggas till i förordning (EG) nr 6/2002 genom infogandet av en ny avdelning om "Internationell registrering av formgivning".
- (5) De bestämmelser och förfaranden som är tillämpliga på internationella registreringar där gemenskapen designeras bör i princip vara desamma som de bestämmelser och förfaranden som är tillämpliga på ansökningar om gemenskapsformgivning. Enligt denna princip bör en internationell registrering där gemenskapen designeras granskas med avseende på hinder för registrering innan den får samma verkan som en registrerad gemenskapsformgivning. Av samma anledning bör en internationell registrering med samma verkan som en registrerad gemenskapsformgivning vara föremål för samma bestämmelser om ogiltigförklaring som en registrerad gemenskapsformgivning.
- (6) Förordning (EG) nr 6/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) Gemenskapens anslutning till Genèveakten kommer att skapa en ny inkomstkälla för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning). Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽³⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 134.3 i förordning (EG) nr 40/94 skall ersättas med följande:

"3. Inkomsterna skall, förutom eventuella övriga inkomster, bestå av de avgifter som skall betalas enligt avgiftsbestämmelserna, de avgifter som skall betalas enligt det i artikel 140 nämnda Madridprotokollet för en internationell registrering som designerar Europeiska gemenskaperna och andra betalningar till de avtalslutande parterna i Madridprotokollet, de avgifter som skall betalas enligt den i artikel 106c i förordning (EG) nr 6/2002 nämnda Genèveakten för en internationell registrering där Europeiska gemenskapen designeras och andra betalningar till de avtalslutande parterna i Genèveakten, samt, i den utsträckning det är nödvändigt, av ett bidrag från Europeiska gemenskapernas allmänna budget, kommissionens avsnitt, under en särskild budgetrubrik."

⁽¹⁾ EGT L 3, 5.1.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2005 års anslutningsakt.

⁽²⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EGT L 11, 14.1.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2005 års anslutningsakt.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 6/2002 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 25.1 d skall ersättas med följande:

"d) gemenskapsformgivningen står i strid med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken gemenskapsformgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från en dag före den nämnda dagen

i) genom en registrerad gemenskapsformgivning eller en ansökan om en sådan formgivning,

eller

ii) genom en registrerad formgivning i en medlemsstat eller en ansökan om registrering av en sådan formgivning,

eller

iii) genom ett formskydd som registrerats enligt Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999, nedan kallad 'Genèveakten', som godkändes genom rådets beslut 2006/954/EG (*), och som har verkan i gemenskapen, eller genom ansökan om sådan rätt,"

2. Följande avdelning skall infogas efter avdelning XI:

"AVDELNING XIA:

INTERNATIONELL REGISTRERING AV FORMGIVNING

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 106a

Tillämpning av bestämmelser

1. Om inte annat anges i denna avdelning skall denna förordning och alla tillämpningsföreskrifter till den som antagits enligt artikel 109 äga tillämpning med nödvändiga ändringar på registreringar av industriella formgivningar i det internationella register som förs av den internationella byrån vid Världspannsorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallade 'internationell registrering' och 'den internationella byrån') där gemenskapen designeras enligt Genèveakten.

2. Alla anteckningar i det internationella registret om en internationell registrering där gemenskapen designeras skall ha samma verkan som om de hade gjorts i byråns register över gemenskapsformgivningar, och alla offentliggöranden av en internationell registrering där gemenskapen designeras i den internationella byråns tidning skall ha samma verkan som om den hade offentliggjorts i tidningen om gemenskapsformgivningar.

Avsnitt 2

Internationell registrering där gemenskapen designeras

Artikel 106b

Förfarande för inlämnande av internationell ansökan

Internationella ansökningar enligt artikel 4.1 i Genèveakten skall lämnas direkt till den internationella byrån.

Artikel 106c

Designeringsavgifter

De föreskrivna designeringsavgifter som avses i artikel 7.1 i Genèveakten skall ersättas av individuella designeringsavgifter.

Artikel 106d

Verkan av internationell registrering där Europeiska gemenskapen designeras

1. En internationell registrering där gemenskapen designeras skall från och med det datum för registreringen som avses i artikel 10.2 i Genèveakten ha samma verkan som en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning.

2. Om inget avslag har anmälts eller om ett sådant avslag har dragits tillbaka skall den internationella registreringen av en formgivning där gemenskapen designeras från och med det datum som avses i punkt 1 ha samma verkan som registreringen av formgivningen som en registrerad gemenskapsformgivning.

3. Byrån skall tillhandahålla information om sådana internationella registreringar som avses i punkt 2, enligt villkor som fastställs i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 106e

Avslag

1. Byrån skall till den internationella byrån anmäla avslag senast sex månader från datum för offentliggörande av den internationella registreringen, om byrån vid granskningen av en internationell registrering konstaterar att den formgivning för vilken skydd söks inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a eller strider mot allmän ordning eller allmän moral.

I anmälan skall grunderna för avslaget anges.

2. En internationell registrerings verkan i gemenskapen får inte avslås förrän innehavaren har beretts tillfälle att återkalla den internationella registreringen med avseende på gemenskapen eller yttra sig.

3. Villkoren för granskningen med avseende på grunder för avslag skall anges i tillämpningsföreskrifterna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2006.

Artikel 106f

Ogiltigförklaring av en internationell registrerings verkan

1. En internationell registrerings verkan i gemenskapen får ogiltigförklaras helt eller delvis i enlighet med förfarandet i avdelningarna VI och VII eller av en domstol för gemenskapsformgivning på grundval av ett genkärsmål i talan om intrång.

2. Om byrån känner till ogiltigförklaringen, skall den anmäla den till den internationella byrån.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft det datum då Genèveakten träder i kraft med avseende på Europeiska gemenskapen.

Datumet för denna förordnings ikraftträdande skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar
Ordförande
J.-E. ENESTAM

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDETS BESLUT

av den 27 mars 2006

om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter

(2006/953/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 5 juni 2003 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (2) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter (nedan kallat "avtalet"), i enlighet med mekanismerna och förhandlingsdirektiven i bilagan till rådets beslut om att bemyndiga kommissionen att inleda förhandlingar med tredjeländer om att ersätta vissa bestämmelser i befintliga bilaterala avtal med ett gemenskapsavtal.
- (3) Avtalet bör undertecknas och tillämpas provisoriskt, med förbehåll för att det senare ingås.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter godkänns härmed på gemenskapens vägnar, med förbehåll för rådets beslut om ingående av avtalet.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet på gemenskapens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 3

I avvaktan på att avtalet träder i kraft skall det tillämpas provisoriskt från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas härmed att överlämna det meddelande som avses i artikel 8.2 i avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 27 mars 2006

På rådets vägnar
Ordförande
M. GORBACH

AVTAL
mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko om vissa luftfartsaspekter

EUROPEISKA GEMENSKAPEN,

å ena sidan, och

KONUNGARIKET MAROCKO,

å andra sidan,

nedan kallade "parterna", som

KONSTATERAR att bilaterala luftfartsavtal med bestämmelser som strider mot EG-rätten har ingåtts mellan flera medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko,

KONSTATERAR att endast Europeiska gemenskapen är behörig i fråga om många av de aspekter som kan omfattas av bilaterala luftfartsavtal mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och tredjeländer,

KONSTATERAR att enligt EG-rätten har EG-lufttrafikföretag etablerade i en medlemsstat rätt till icke-diskriminerande tillgång till flygrutter mellan Europeiska gemenskapens medlemsstater och tredjeländer,

BEAKTAR de avtal mellan Europeiska gemenskapen och vissa tredjeländer som innebär att medborgare i dessa tredjeländer får förvärva äganderätt i lufttrafikföretag som har tillstånd utfärdade i enlighet med EG-rätten,

INSER att bestämmelser i de bilaterala luftfartsavtalen mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko som står i strid med EG-rätten måste ändras så att de fullt ut blir förenliga med denna för att en sund rättslig grund skall kunna läggas för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko och för att kontinuiteten i denna flygtrafik skall kunna upprätthållas,

KONSTATERAR att Europeiska gemenskapen inte har som mål att, som ett led i dessa förhandlingar, öka totalvolymen för flygtrafiken mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko, att påverka jämvikten mellan EG-lufttrafikföretag och lufttrafikföretag från Konungariket Marocko eller att förhandla fram bilaterala ändringar i bilaterala luftfartsavtal när det gäller trafikrättigheter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 2

Lufttrafikföretag utsedda av en medlemsstat

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

1. I detta avtal avses med "medlemsstat" en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

2. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till medborgare i en medlemsstat som är part i avtalet i fråga skall innebära hänvisningar till medborgare i Europeiska gemenskapens medlemsstater.

3. Hänvisningar i något av de avtal som ingår i förteckningen i bilaga I till lufttrafikföretag i en medlemsstat som är part i avtalet i fråga skall innebära hänvisningar till lufttrafikföretag som har utsetts av den medlemsstaten.

1. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 i denna artikel skall äga företräde framför motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II a respektive b, när det gäller den berörda medlemsstatens utseende av ett lufttrafikföretag, godkännanden och tillstånd som Konungariket Marocko har beviljat lufttrafikföretag samt vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden eller tillstånd för lufttrafikföretaget.

2. När Konungariket Marocko har underrättats om att ett lufttrafikföretag har utsetts av en medlemsstat, skall Konungariket Marocko utfärda de tillämpliga godkännandena och tillstånden med så kort handläggningstid som möjligt, under förutsättning att

i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är etablerat i den medlemsstat där det har utsetts och har en giltig operativ licens i enlighet med EG-rätten,

ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget och att dess luftfartsmyndighet finns tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses,

och

iii) lufttrafikföretaget ägs och fortsätter att ägas direkt eller genom majoritetsägande och alltid faktiskt kontrolleras av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat och/eller av någon annan stat enligt förteckningen i bilaga III och/eller av medborgare i någon sådan annan stat.

3. Konungariket Marocko får vägra, återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa godkännanden eller tillstånd för ett lufttrafikföretag som har utsetts av en medlemsstat om

i) lufttrafikföretaget i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte är etablerat i den medlemsstat där det har utsetts eller inte har någon giltig operativ licens i enlighet med EG-rätten,

ii) den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) inte utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget eller om dess luftfartsmyndighet inte är tydligt angiven i den handling där lufttrafikföretaget utses,

eller

iii) lufttrafikföretaget inte ägs direkt eller genom majoritetsägande eller faktiskt kontrolleras av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat och/eller av någon annan stat enligt förteckningen i bilaga III och/eller av medborgare i någon sådan annan stat.

Vid utövandet av sina rättigheter enligt denna punkt får Konungariket Marocko inte diskriminera EG-lufttrafikföretag på grundval av nationalitet.

4. Bestämmelserna i punkterna 5 och 6 i denna artikel skall äga företräde framför motsvarande bestämmelser i de artiklar som förtecknas i bilaga II a respektive b när det gäller Konungariket Marockos utnämning av ett lufttrafikföretag, godkännanden och tillstånd som den berörda medlemsstaten har beviljat lufttrafikföretagen, respektive vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden eller tillstånd för lufttrafikföretag.

5. När en medlemsstat har underrättats om att ett lufttrafikföretag har utsetts av Konungariket Marocko, skall medlemsstaten i fråga utfärda de tillämpliga godkännandena och tillstånden med så kort handläggningstid som möjligt, under förutsättning att

i) lufttrafikföretaget är etablerat i Konungariket Marocko och har en giltig operativ licens eller något motsvarande dokument i enlighet med marockanska föreskrifter,

ii) Konungariket Marocko utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget,

och

iii) lufttrafikföretaget ägs och fortsätter att ägas direkt eller genom majoritetsägande och alltid faktiskt kontrolleras av Konungariket Marocko och/eller medborgare i Konungariket Marocko och/eller av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat, utom om något tillämpligt avtal i bilaga I innehåller mer fördelaktiga bestämmelser i denna fråga.

6. Medlemsstaten får vägra, återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa godkännanden och tillstånd för ett lufttrafikföretag som har utsetts av Konungariket Marocko om

i) lufttrafikföretaget inte är etablerat i Konungariket Marocko eller inte har någon giltig operativ licens i enlighet med marockanska föreskrifter,

ii) Konungariket Marocko inte utövar faktisk tillsyn över lufttrafikföretaget,

eller

iii) lufttrafikföretaget inte ägs direkt eller genom majoritetsägande eller faktiskt kontrolleras av Konungariket Marocko och/eller medborgare i Konungariket Marocko eller av någon medlemsstat och/eller medborgare i någon medlemsstat, utom om något tillämpligt avtal i bilaga I innehåller mer fördelaktiga bestämmelser i denna fråga.

Artikel 3

Rättigheter i fråga om tillsyn

1. Bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II c.

2. Om en medlemsstat har utsett ett lufttrafikföretag för vilket tillsynen utövas av en annan medlemsstat, skall Konungariket Marockos rättigheter enligt säkerhetsbestämmelserna i avtalet mellan den medlemsstat som har utsett lufttrafikföretaget och Konungariket Marocko tillämpas på samma sätt när det gäller säkerhetsnormer som antas och tillämpas av den andra medlemsstaten samt när det gäller tillståndet till det lufttrafikföretagets trafik.

*Artikel 4***Beskattning av flygbränsle**

1. Bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln skall komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II d.
2. Utan hinder av eventuella andra bestämmelser med annat innehåll, skall ingenting i de avtal som förtecknas i bilaga II d hindra en medlemsstat från att beskatta eller tull- eller avgiftsbelägga det flygbränsle som tillhandahålls på dess territorium och som är avsett för luftfartyg som tillhör ett av Konungariket Marocko utsett lufttrafikföretag och som går i trafik mellan en ort i den medlemsstaten och en annan ort i den medlemsstaten eller i någon annan medlemsstat.

*Artikel 5***Priser**

1. Bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall komplettera de artiklar som förtecknas i bilaga II e.
2. De priser som tas ut av lufttrafikföretag som utses av Konungariket Marocko enligt ett avtal i förteckningen i bilaga I med en bestämmelse som finns förtecknad i bilaga II e för transport helt och hållet inom Europeiska gemenskapen skall vara förenliga med EG-rätten.
3. De priser som tas ut av lufttrafikföretag som utses av medlemsstaterna enligt ett avtal i förteckningen i bilaga I med en bestämmelse som finns förtecknad i bilaga II e för transport helt och hållet inom Marocko skall vara förenliga med gällande marockansk lagstiftning.

*Artikel 6***Bilagor till avtalet**

Bilagorna till detta avtal skall utgöra en integrerad del av detta.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i Bryssel i två exemplar den 23 mars på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och arabiska.

*Artikel 7***Översyn och ändring**

Parterna får när som helst genom överenskommelse se över eller ändra detta avtal.

*Artikel 8***Ikraftträdande och provisorisk tillämpning**

1. Detta avtal skall träda i kraft när parterna skriftligen har underrättat varandra om att de respektive interna förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 är parterna överens om att provisoriskt tillämpa detta avtal från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.
3. Avtal och andra överenskommelser mellan medlemsstaterna och Konungariket Marocko som ännu inte har trätt i kraft när det här avtalet undertecknas och som inte tillämpas provisoriskt förtecknas i bilaga I b. Det här avtalet skall tillämpas på alla sådana avtal och överenskommelser när de har trätt i kraft eller tillämpas provisoriskt.

*Artikel 9***Upphörande**

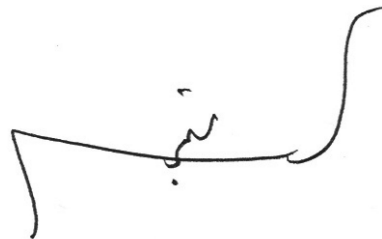
1. Om ett avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla, skall alla bestämmelser i det här avtalet som avser det avtal som förtecknas i bilaga I upphöra att gälla vid samma tidpunkt.
2. Om alla de avtal som förtecknas i bilaga I upphör att gälla, skall det här avtalet upphöra att gälla vid samma tidpunkt.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapens vägnar

عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké královstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

BILAGA I

Förteckning över de avtal som avses i artikel 1 i det här avtalet

- a) Bilateral luftfartsavtal mellan Konungariket Marocko och medlemsstater i Europeiska gemenskapen som har slutits eller undertecknats eller som tillämpas provisoriskt den dag då det här avtalet undertecknas:
- Luftfartsavtal mellan Konungariket Belgiens regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rabat den 20 januari 1958, nedan kallat "Marocko-Belgienavtalet".
Kompletterat genom notväxling av den 20 januari 1958.
Senast ändrat genom det samförståndsavtal som upprättades i Rabat den 11 juni 2002.
 - Luftfartsavtal mellan Tjeckoslovakiska Socialistiska Republikens regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rabat den 8 maj 1961, för vilket Republiken Tjeckien har lämnat en förklaring om succession, nedan kallat "Marocko-Tjeckienavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Konungariket Danmarks regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Rabat den 14 november 1977, nedan kallat "Marocko-Danmarkavtalet".
Kompletterat genom notväxling av den 14 november 1977.
 - Luftfartsavtal mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Marocko, upprättat i Bonn den 12 oktober 1961, nedan kallat "Marocko-Tysklandavtalet".
Ändrat genom det samförståndsavtal som upprättades i Bonn den 12 december 1991.
Ändrat genom notväxling av den 9 april 1997 och den 16 februari 1998.
Senast ändrat genom det samförståndsavtal som upprättades i Rabat den 15 juli 1998.
 - Luftfartsavtal mellan Republiken Greklands regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Aten den 6 oktober 1998, nedan kallat "Marocko-Greklandavtalet".
Att läsas tillsammans med det samförståndsavtal som upprättades i Aten den 6 oktober 1998.
 - Luftfartsavtal mellan Spaniens regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Madrid den 7 juli 1970, nedan kallat "Marocko-Spanienavtalet".
Senast kompletterat genom skriftväxling av den 12 augusti 2003 och den 25 augusti 2003.
 - Luftfartsavtal mellan Republiken Frankrikes regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rabat den 25 oktober 1957, nedan kallat "Marocko-Frankrikeavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Republiken Italiens regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rom den 8 juli 1967, nedan kallat "Marocko-Italienavtalet".
Ändrat genom det samförståndsavtal som upprättades i Rom den 13 juli 2000.
Senast ändrat genom notväxling av den 17 oktober 2001 och den 3 januari 2002.
 - Luftfartsavtal mellan Republiken Lettlands regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Warszawa den 19 maj 1999, nedan kallat "Marocko-Lettlandavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Storhertigdömet Luxemburgs regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Bonn den 5 juli 1961, nedan kallat "Marocko-Luxemburgavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Folkrepubliken Ungern och Konungariket Marocko, upprättat i Rabat den 21 mars 1967, nedan kallat "Marocko-Ungernavtalet".

- Luftfartsavtal mellan Republiken Maltas regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rabat den 26 maj 1983, nedan kallat "Marocko-Maltaavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Hennes Majestät Drottningen av Nederländernas regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, upprättat i Rabat den 20 maj 1959, nedan kallat "Marocko-Nederländernaavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Österrikes federala regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Rabat den 27 februari 2002, nedan kallat "Marocko-Österrikeavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Folkrepubliken Polens regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i Rabat den 29 november 1969, nedan kallat "Marocko-Polenavtalet".
 - Luftfartsavtal mellan Portugal och Konungariket Marockos regering, upprättat i Rabat den 3 april 1958, nedan kallat "Marocko-Portugal".
Kompletterat genom det protokoll som upprättades i Lissabon den 19 december 1975.
Senast kompletterat genom det protokoll som upprättades i Lissabon den 17 november 2003.
 - Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Marockos regering om regelbundna lufttransporter, upprättat i Rabat den 14 november 1977, nedan kallat "Marocko-Sverigeavtalet".
Kompletterat genom notväxling av den 14 november 1977.
 - Luftfartsavtal mellan Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering och Konungariket Marockos regering, upprättat i London den 22 oktober 1965, nedan kallat "Marocko-UK-avtalet".
Ändrat genom notväxling av den 10 och 14 oktober 1968.
Ändrat genom det protokoll som upprättades i London den 14 mars 1997.
Ändrat genom det protokoll som upprättades i Rabat den 17 oktober 1997.
- b) Luftfartsavtal och andra överenskommelser som har paraferats eller undertecknats mellan Konungariket Marocko och medlemsstater i Europeiska gemenskapen och som den dag då det här avtalet undertecknas ännu inte har trätt i kraft eller ännu inte tillämpas provisoriskt:
- Luftfartsavtal mellan Konungariket Nederländernas regering och Konungariket Marockos regering i bilaga 1 till det samförståndsavtal som upprättades i Haag den 20 juni 2001, nedan kallat "det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet".
-

BILAGA II

Förteckning över artiklar i de avtal som förtecknas i bilaga I och som avses i artiklarna 2–5 i det här avtalet

- a) Lufttrafikföretag utsedda av en medlemsstat:
- Artikel 18 i Marocko-Belgienavtalet
 - Artikel 13 i Marocko-Tjeckienavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Danmarkavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Tysklandavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Greklandavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Spanienavtalet
 - Artikel 12 i Marocko-Frankrikeavtalet
 - Artikel 14 i Marocko-Italienavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Lettlandavtalet
 - Artikel 14 i Marocko-Luxemburgavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Ungernavtalet
 - Artikel 16 i Marocko-Maltaavtalet
 - Artikel 17 i Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 3 i det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Österrikeavtalet
 - Artikel 7 i Marocko-Polenavtalet
 - Artikel 13 i Marocko-Portugalavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Sverigeavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-UK-avtalet
- b) Vägran, återkallande, tillfälligt upphävande eller begränsning av godkännanden och tillstånd:
- Artikel 5 i Marocko-Belgienavtalet
 - Artikel 7 i Marocko-Tjeckienavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Danmarkavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Tysklandavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Greklandavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Spanienavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Frankrikeavtalet
 - Artikel 7 i Marocko-Italienavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Lettlandavtalet
 - Artikel 7 i Marocko-Luxemburgavtalet
 - Artikel 8 i Marocko-Ungernavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-Maltaavtalet

- Artikel 4 i Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 4 i det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Österrikeavtalet
 - Artikel 8 i Marocko-Polenavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Portugalavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Sverigeavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-UK-avtalet
- c) Tillsyn:
- Artikel 9a i Marocko-Tysklandavtalet
 - Artikel 7 i Marocko-Greklandavtalet
 - Artikel 5a i Marocko-Italienavtalet
 - Artikel 5 i Marocko-Luxemburgavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Ungernavtalet
 - Artikel 17 i det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet
- d) Beskattning av flygbränsle:
- Artikel 7 i Marocko-Belgienavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Tjeckienavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Danmarkavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Tysklandavtalet
 - Artikel 10 i Marocko-Greklandavtalet
 - Artikel 5 i Marocko-Spanienavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Frankrikeavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Italienavtalet
 - Artikel 14 i Marocko-Lettlandavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Luxemburgavtalet
 - Artikel 4 i Marocko-Ungernavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Maltaavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 10 i det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-Österrikeavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Polenavtalet
 - Artikel 3 i Marocko-Portugalavtalet
 - Artikel 6 i Marocko-Sverigeavtalet
 - Artikel 5 i Marocko-UK-avtalet

- e) Priser för transporter inom Europeiska gemenskapen:
- Artikel 19 i Marocko-Belgienavtalet
 - Artikel 19 i Marocko-Tjeckienavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-Danmarkavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-Tysklandavtalet
 - Artikel 13 i Marocko-Greklandavtalet
 - Artikel 11 i Marocko-Spanienavtalet
 - Artikel 17 i Marocko-Frankrikeavtalet
 - Artikel 20 i Marocko-Italienavtalet
 - Artikel 10 i Marocko-Lettlandavtalet
 - Artikel 20 i Marocko-Luxemburgavtalet
 - Artikel 17 i Marocko-Ungernavtalet
 - Artikel 19 i Marocko-Maltaavtalet
 - Artikel 18 i Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 6 i det paraferade Marocko-Nederländernaavtalet
 - Artikel 13 i Marocko-Österrikeavtalet
 - Artikel 19 i Marocko-Polenavtalet
 - Artikel 18 i Marocko-Portugalavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-Sverigeavtalet
 - Artikel 9 i Marocko-UK-avtalet
-

*BILAGA III***Förteckning över andra stater som avses i artikel 2 i detta avtal**

- a) Republiken Island (enligt EES-avtalet)
 - b) Furstendömet Liechtenstein (enligt EES-avtalet)
 - c) Konungariket Norge (enligt EES-avtalet)
 - d) Schweiziska edsförbundet (enligt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart)
-

RÅDETS BESLUT

av den 18 December 2006

om godkännande av Europeiska gemenskapens anslutning till Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999

(2006/954/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 jämförd med artikel 300.2 första stycket andra meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

av följande skäl:

- (1) Syftet med rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning⁽¹⁾, vars grund är artikel 308 i fördraget, är att skapa en väl fungerande marknad som erbjuder villkor som liknar dem som råder på en nationell marknad. För att skapa en marknad av detta slag och göra den alltmer enhetlig upprättades enligt den förordningen systemet för gemenskapsformgivning genom vilket företag genom ett enda förfarande kan erhålla gemenskapsformskydd med enhetlig omfattning och samma verkan på hela gemenskapens territorium.
- (2) Efter förberedelser som inleddes och genomfördes av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) under medverkan av de medlemsstater som är medlemmar av Haagunionen, de medlemsstater som inte är medlemmar av Haagunionen och Europeiska gemenskapen, antog den diplomatkonferens som sammankallats i det syftet i Genève den 2 juli 1999 Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar (nedan kallad "Genèveakten").
- (3) Genèveakten antogs för att införa vissa nyheter i systemet för internationellt inlämnande av industriella formgivningar enligt Londonakten, antagen den 2 juni 1934, och Haagakten, antagen den 28 november 1960.

(4) Målen för Genèveakten är att utsträcka Haagsystemet för internationell registrering till nya medlemmar och att göra systemet mer attraktivt för sökande. Jämfört med Londonakten och Haagakten är en av de viktigaste nyheterna att en mellanstatlig organisation som driver en myndighet som kan meddela skydd för formgivningar med verkan på den organisationens territorium får ansluta sig till Genèveakten.

(5) Möjligheten för en mellanstatlig organisation med en regional myndighet för registrering av formgivningar att ansluta sig till Genèveakten infördes särskilt för att göra det möjligt för gemenskapen att ansluta sig till akten och därigenom till Haagunionen.

(6) Genèveakten trädde i kraft den 23 december 2003 och började tillämpas den 1 april 2004. Den 1 januari 2003 började Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) ta emot ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar, och den första ingivningsdagen fastställdes till den 1 april 2003.

(7) Systemet med gemenskapsformgivning och systemet för internationell registrering enligt Genèveakten kompletterar varandra. Systemet med gemenskapsformgivning tillhandahåller ett fullständigt och enhetligt regionalt system för registrering av formgivning som omfattar hela gemenskapens territorium. Haagöverenskommelsen utgör ett avtal som centraliserar förfarandet för formskydd på de designerade avtalslutande parternas territorium.

(8) Om en koppling upprättas mellan systemet för gemenskapsformgivning och systemet för internationell registrering enligt Genèveakten kan formgivare genom en enda internationell ansökan få skydd för sina formgivningar i gemenskapen enligt systemet för gemenskapsformgivning samt i och utanför gemenskapen enligt Genèveakten på de territorier som den omfattar.

(9) Upprättandet av en koppling mellan systemet för gemenskapsformgivning och systemet för internationell registrering enligt Genèveakten kommer dessutom att främja en harmonisk utveckling av näringsverksamheten, undanröja snedvridning av konkurrensen, vara kostnadseffektiv och öka den inre marknadens grad av integration och funktion. Därför behöver gemenskapen ansluta sig till Genèveakten för att göra systemet med gemenskapsformgivning mer attraktivt.

⁽¹⁾ EGT L 3, 5.1.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

- (10) Kommissionen bör bemyndigas att företräda gemenskapen i Haagunionens församling efter det att gemenskapen har anslutit sig till Genèveakten.
- (11) Detta beslut påverkar inte medlemsstaternas rätt att medverka i Haagunionens församling när det gäller deras nationella formgivningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999 (nedan kallad "Genèveakten") godkänns härmed på gemenskapens vägnar för de frågor där den är behörig.

Texten till Genèveakten åtföljer detta beslut.

Artikel 2

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att deponera anslutningsinstrumentet hos generaldirektören för Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten från och med den dag då rådet och kommissionen har antagit de åtgärder som är nödvändiga för att upprätta en koppling mellan gemenskapens formskyddslagstiftning och Genèveakten.

2. De förklaringar som bifogas detta beslut skall göras i anslutningsinstrumentet.

Artikel 3

1. Kommissionen bemyndigas härmed att företräda Europeiska gemenskapen vid sammanträdena i Haagunionens församling som anordnas inom ramen för Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten.

2. I alla frågor som omfattas av gemenskapens behörighet i fråga om gemenskapsformgivning skall kommissionen förhandla i Haagunionens församling på gemenskapens vägnar och enligt följande villkor:

- Den ståndpunkt som gemenskapen får anta i församlingen skall förberedas av den relevanta rådsarbetsgruppen, eller om så inte är möjligt vid möten på plats som sammankallas under arbetet inom ramen för Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten.
- Beträffande beslut som innebär ändring av förordning (EG) nr 6/2002 eller någon annan av rådets rättsakter som kräver enhällighet skall gemenskapens ståndpunkt antas av rådet med enhällighet på förslag av kommissionen.
- Beträffande andra beslut som påverkar gemenskapens formskyddslagstiftning skall gemenskapens ståndpunkt antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den 18 December 2006

På rådets vägnar
Ordförande
J.-E. ENESTAM

BILAGA

Genèveakten av den 2 juli 1999

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDANDE BESTÄMMELSER

- Artikel 1: Förkortningar
Artikel 2: Tillämpbarhet av annat skydd i enlighet med de avtalslutande parternas lagstiftning och vissa internationella avtal

KAPITEL I

INTERNATIONELL ANSÖKAN OCH INTERNATIONELL REGISTRERING

- Artikel 3: Rätt att inlämna internationell ansökan
Artikel 4: Förfarande för inlämnande av internationell ansökan
Artikel 5: Den internationella ansökans innehåll
Artikel 6: Prioritet
Artikel 7: Designeringsavgifter
Artikel 8: Rättelser av oriktigheter
Artikel 9: Ingivningsdag för internationell ansökan
Artikel 10: Internationell registrering, datum för internationell registrering, offentliggörande och konfidentiella kopior av internationell ansökan
Artikel 11: Uppskjutet offentliggörande
Artikel 12: Avslag
Artikel 13: Särskilda krav på formgivningens enhetlighet
Artikel 14: Verkan av internationell registrering
Artikel 15: Ogiltigförklaring
Artikel 16: Registrering av ändringar och andra frågor rörande internationella registreringar
Artikel 17: Ursprunglig skyddstid och förnyelse av internationell registrering samt skyddets längd
Artikel 18: Information om offentliggjorda internationella registreringar

KAPITEL II

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

- Artikel 19: Gemensam myndighet för flera stater
Artikel 20: Medlemskap i Haagunionen
Artikel 21: Församling
Artikel 22: Internationell byrå
Artikel 23: Finanser
Artikel 24: Tillämpningsföreskrifter

KAPITEL III

REVISION OCH ÄNDRINGAR

- Artikel 25: Revision av denna akt
Artikel 26: Ändringar av vissa artiklar med beslut av församlingen

KAPITEL IV
SLUTBESTÄMMELSER

- Artikel 27: Att bli part i denna akt
 Artikel 28: Datum för verkan av ratificering och anslutning
 Artikel 29: Reservationsförbud
 Artikel 30: Förklaringar av de avtalsslutande parterna
 Artikel 31: Tillämpbarhet av 1934 års och 1960 års akter
 Artikel 32: Uppsägning av denna akt
 Artikel 33: Avtalspråk. Undertecknande
 Artikel 34: Depositarie

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Förkortningar

I denna akt gäller följande definitioner:

i) <i>Haagöverenskommelsen</i>: Haagöverenskommelsen om internationell inlämning av industriella formgivningar, härigenom omdöpt till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar. ii) <i>denna akt</i>: Haagöverenskommelsen i den lydelse den får genom denna akt. iii) <i>tillämpningsföreskrifter</i>: tillämpningsföreskrifter enligt denna akt. iv) <i>föreskriven</i>: föreskriven enligt tillämpningsföreskrifterna. v) <i>Pariskonventionen</i>: Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten, undertecknad i Paris den 20 mars 1 883, i dess reviderade och ändrade lydelse. vi) <i>internationell registrering</i>: internationell registrering av en industriell formgivning i enlighet med denna akt. vii) <i>internationell ansökan</i>: ansökan om internationell registrering. viii) <i>internationellt register</i>: den officiella samling av uppgifter om internationella registreringar som förs av den internationella byrån, avseende sådana uppgifter som denna akt eller tillämpningsföreskrifterna kräver eller medger lagras, oavsett medium för lagring av uppgifterna. ix) <i>person</i>: en fysisk eller juridisk person. x) <i>sökande</i>: den person i vars namn en internationell ansökan lämnas. xi) <i>innehavare</i>: den person i vars namn en internationell ansökan är registrerad i det internationella registret.	xii) <i>mellanstatlig organisation</i>: en mellanstatlig organisation som har rätt att bli part i denna akt i enlighet med artikel 27.1 ii. xiii) <i>avtalsslutande part</i>: alla stater och mellanstatliga organisationer som är parter i denna akt. xiv) <i>sökandens avtalsslutande part</i>: den avtalsslutande part eller en av de avtalsslutande parter från vilka den sökande härleder sin rätt att lämna en internationell ansökan i kraft av att med avseende på den avtalsslutande parten uppfylla minst ett av de villkor som anges i artikel 3. Om det finns två eller flera avtalsslutande parter från vilka sökanden enligt artikel 3 kan härleda sin rätt att lämna en internationell ansökan, avses med "sökandens avtalsslutande part" den av dessa avtalsslutande parter som anges som sådan i den internationella ansökan. xv) <i>en avtalsslutande parts territorium</i>: om den avtalsslutande parten är en stat den statens territorium, och om den avtalsslutande parten är en mellanstatlig organisation det territorium på vilket den internationella organisationens grundande fördrag är tillämpligt. xvi) <i>myndighet</i>: det organ som av en avtalsslutande part fått i uppdrag att skydda formgivningar med verkan på den avtalsslutande partens territorium. xvii) <i>granskande myndighet</i>: en myndighet som <i>ex officio</i> granskar ansökningar om skydd av industriella formgivningar som lämnats till den åtminstone för att avgöra om de industriella formgivningarna uppfyller nyhetskravet. xviii) <i>designering</i>: en begäran om att en internationell registrering skall ha verkan i en avtalsslutande part, samt anteckning om denna begäran i det internationella registret. xix) <i>designerad avtalsslutande part</i> och <i>designerad myndighet</i>: den avtalsslutande part respektive den avtalsslutande parts myndighet på vilken en designering är tillämplig. xx) <i>1934 års akt</i>: den akt som undertecknades i London den 2 juni 1934 till Haagöverenskommelsen. xxi) <i>1960 års akt</i>: den akt som undertecknades i Haag den 28 november 1960 till Haagöverenskommelsen.

xxii) 1961 års tilläggsakt: den akt som undertecknades i Monaco den 18 november 1961 till 1934 års akt.

xxiii) 1967 års tilläggsakt: den tilläggsakt som undertecknades i Stockholm den 14 juli 1967, i dess ändrade lydelse, till Haagöverenskommelsen.

xxiv) union: Haaguunionen, inrättad genom Haagöverenskommelsen av den 6 november 1925 och reviderad genom 1934 och 1960 års akter, 1961 års tilläggsakt, 1967 års tilläggsakt och denna akt.

xxv) församling: den församling som avses i artikel 21.1 a eller varje organ som ersätter den församlingen.

xxvi) organisationen: Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten.

xxvii) generaldirektören: organisationens generaldirektör.

xxviii) den internationella byrån: organisationens internationella byrå.

xxix) ratificeringsinstrument: skall anses omfatta även instrument för godkännande eller godtagande.

Artikel 2

Tillämpbarhet av annat skydd i enlighet med de avtalsslutande parternas lagstiftning och vissa internationella avtal

1. [De avtalsslutande parternas lagstiftning och vissa internationella avtal] Bestämmelserna i denna akt skall inte påverka tillämpningen av eventuellt starkare skydd som kan uppstå till följd av en avtalsslutande parts lagstiftning, och de skall inte heller på något sätt påverka det skydd som tillerkänns konstverk och brukskonst i kraft av internationella avtal och konventioner om upphovsrätt, eller skyddet för industriella formgivning enligt det avtal om handelsrelaterade aspekter på immateriella rättigheter som är fogat till överenskommelsen om upprättandet av världshandelsorganisationen.

2. [Skyldighet att följa Pariskonventionen] Varje avtalsslutande part skall följa de av Pariskonventionens bestämmelser som avser industriella formgivning.

KAPITEL I

INTERNATIONELL ANSÖKAN OCH INTERNATIONELL REGISTRERING

Artikel 3

Rätt att inlämna internationell ansökan

Varje person som är medborgare i en stat som är avtalsslutande part eller en stat som är medlem i en mellanstatlig organisation som är avtalsslutande part, eller är bosatt eller stadigvarande vistas i eller har ett faktiskt och verkligt industriellt eller kommersiellt driftsställe på en avtalsslutande parts territorium skall ha rätt att inlämna en internationell ansökan.

Artikel 4

Förfarande för inlämnande av internationell ansökan

1. [Direkt eller indirekt inlämnande]
 - a) Internationell ansökan får efter sökandens val lämnas antingen direkt till den internationella byrån eller via myndigheten i sökandens avtalsslutande part.
 - b) Utan hinder av vad som sägs under a får alla avtalsslutande parter i en förklaring underrätta generaldirektören om att internationella ansökningar inte får lämnas via dess myndighet.
2. [Vidarebefordringsavgift för indirekt inlämnande] Myndigheten i en avtalsslutande part får kräva att sökanden betalar en vidarebefordringsavgift till dess budget för alla internationella ansökningar som lämnas via den.

Artikel 5

Den internationella ansökans innehåll

1. [Obligatoriskt innehåll i den internationella ansökan] Den internationella ansökan skall vara på föreskrivet språk eller på ett av de föreskrivna språken och skall innehålla eller åtföljas av
 - i) en begäran om internationell registrering enligt denna akt,
 - ii) föreskrivna uppgifter om sökanden,
 - iii) föreskrivet antal kopior av en avbildning eller om sökanden så önskar flera olika avbildningar av den formgivning som den internationella ansökan avser, presenterat på föreskrivet sätt; om den industriella formgivningen är tvådimensionell och en begäran om uppskjutet offentliggörande lämnas i enlighet med punkt 5, får dock den internationella ansökan istället för avbildningar åtföljas av föreskrivet antal prover på den industriella formgivningen,
 - iv) uppgift om den eller de produkter som utgör den industriella formgivningen eller på vilka den industriella formgivningen skall användas, enligt vad som är föreskrivet,
 - v) uppgift om designerade avtalsslutande parter,
 - vi) föreskrivna avgifter,
 - vii) alla andra föreskrivna element.
2. [Ytterligare obligatoriskt innehåll i den internationella ansökan]
 - a) Varje avtalsslutande part vars myndighet är en granskande myndighet och vars lagstiftning vid den tidpunkt när den ansluter sig till denna akt som kräver att en ansökan om meddelande av skydd för industriella formgivning skall innehålla något av de element som anges under b för att den ansökan skall tilldelas en ingivningsdag, får i en förklaring anmäla dessa element till generaldirektören.

- b) De element som får anmälas enligt a är
- i) uppgift om identitet på den som har skapat den industriella formgivning som ansökan avser,
 - ii) en kortfattad beskrivning av avbildningen eller de karakteristiska egenskaperna hos den industriella formgivning som ansökan avser,
 - iii) ett krav.
- c) Om den internationella ansökan innehåller en designering av en avtalslutande part som lämnat en anmälan enligt a skall den också enligt vad som är föreskrivet innehålla alla element som den anmälan avsåg.
3. [Annat tänkbart innehåll i den internationella ansökan] Den internationella ansökan får innehålla eller åtföljas av sådana andra element som anges i tillämpningsföreskrifterna.
4. [Flera formgivningar i samma internationella ansökan] Med förbehåll för eventuella föreskrivna villkor får en internationell ansökan innehålla två eller flera industriella formgivningar.
5. [Begäran om uppskjutet offentliggörande] Den internationella ansökan får innehålla en begäran om uppskjutet offentliggörande.

Artikel 6

Prioritet

1. [Anspråk på prioritet]
- a) Den internationella ansökan får innehålla en förklaring enligt artikel 4 i Pariskonventionen om anspråk på prioritet från en eller flera tidigare ansökningar som lämnats i eller avseende alla länder som är part i den konventionen eller alla medlemmar i Världshandelsorganisationen.
 - b) Det får föreskrivas i tillämpningsföreskrifterna att den förklaring som avses under a får avges efter det att den internationella ansökan lämnats. I så fall skall det i tillämpningsföreskrifterna föreskrivas inom vilken tidsfrist en sådan förklaring får avges.
2. [Internationell ansökan som grund för anspråk på prioritet] Den internationella ansökan skall från och med den dag den lämnas in och oavsett hur den sedan bedöms vara likvärdig med ett vederbörligt inlämnande i enlighet med artikel 4 i Pariskonventionen.

Artikel 7

Designeringsavgifter

1. [Föreskriven designeringsavgift] De föreskrivna avgifterna skall med beaktande av vad som sägs i punkt 2 omfatta en designeringsavgift för varje designerad avtalslutande part.

2. [Individuell designeringsavgift] Varje avtalslutande part vars myndighet är en granskande myndighet och varje avtalslutande part som är en mellanstatlig organisation får i en förklaring underrätta generaldirektören när det gäller en internationell ansökan där den designeras och när det gäller en förnyelse av en internationell registrering som härrör från en sådan internationell ansökan att den föreskrivna designeringsavgift som avses i punkt 1 skall ersättas med en individuell designeringsavgift, vars belopp skall anges i förklaringen och kan ändras i senare förklaringar. Beloppet får fastställas av denna avtalslutande part för den ursprungliga skyddstiden och för varje förnyelse eller för den längsta skyddstid som den avtalslutande parten ifråga tillåter. Den får dock inte överskrida motsvarande belopp som den avtalslutande partens myndighet skulle ha rätt att erhålla från en sökande med avseende på skydd för en likvärdig period av samma antal industriella formgivningar, med avdrag för de besparingar som blir följden av det internationella förfarandet.

3. [Överföring av designeringsavgifter] De designeringsavgifter som avses i punkterna 1–2 skall överföras av den internationella byrån till de avtalslutande parter som avgifterna erlades för.

Artikel 8

Rättelser av oriktigheter

1. [Granskning av internationell ansökan] Om den internationella byrån finner att en internationell ansökan när den internationella byrån tar emot den inte uppfyller kraven i denna akt eller i tillämpningsföreskrifterna, skall den uppmana sökanden att göra nödvändiga rättelser inom föreskriven tid.

2. [Icke rättade oriktigheter]

- a) Om sökanden inte hör samman uppmaningen inom föreskriven tid skall den internationella ansökan, med förbehåll för vad som sägs under b, betraktas som tillbakadragen.
- b) I fall av oriktighet som rör artikel 5.2 eller ett särskilt krav som en avtalslutande part anmält till generaldirektören i enlighet med tillämpningsföreskrifterna och om sökanden inte hör samman uppmaningen inom föreskriven tid, skall den internationella ansökan betraktas som inte innehållande designering av den avtalslutande parten.

Artikel 9

Ingivningsdag för internationell ansökan

1. [Direkt ingiven internationell ansökan] När den internationella ansökan ges in direkt till den internationella byrån skall ingivningsdag, med förbehåll för vad som sägs i punkt 3, vara den dag då den internationella byrån tar emot den internationella ansökan.

2. [Indirekt ingiven internationell ansökan] När den internationella ansökan ges in via myndigheten i sökandens avtalslutande part skall ingivningsdag bestämmas i enlighet med vad som föreskrivs.

3. [Internationell ansökan med vissa oriktigheter] Om en internationell ansökan den dag den tas emot av den internationella byrån är behäftad med en oriktighet som enligt vad som är föreskrivet skall betraktas som en oriktighet som medför att den internationell ansökans ingivningsdag senareläggs, skall ingivningsdagen vara den dag då rättelse av en sådan oriktighet tas emot av den internationella byrån.

Artikel 10 ⁽¹⁾

Internationell registrering, datum för internationell registrering, offentliggörande och konfidentiella kopior av internationell ansökan

1. [Internationell registrering] Den internationella byrån skall registrera varje industriell formgivning som är föremål för en internationell ansökan omedelbart när den tar emot den internationella ansökan, eller om en uppmaning om rättelser enligt artikel 8 lämnas, omedelbart när den tar emot rättelserna. Registreringen skall ske oavsett om offentliggörandet är uppskjutet i enlighet med artikel 11.

2. [Datum för internationell registrering]

- a) Med förbehåll för vad som sägs under b skall datum för internationell registrering vara den internationella ansökans ingivningsdag.
- b) Om den internationella ansökan den dag då den tas emot av den internationella byrån är behäftad med en oriktighet som rör artikel 5.2, skall datum för internationell registrering vara den tidpunkt som infaller sist av det datum då rättelsen för denna oriktighet tas emot av den internationella byrån eller den internationella ansökans ingivningsdag.

3. [Offentliggörande]

- a) Den internationella registreringen skall offentliggöras av den internationella byrån. Ett sådant offentliggörande skall i alla avtalsslutande parter betraktas som ett tillräckligt offentliggörande, och inget annat offentliggörande får krävas av innehavaren.
- b) Den internationella byrån skall skicka en kopia av offentliggörandet av den internationella registreringen till varje designerad myndighet.

4. [Bevarande av sekretess före offentliggörande] Med förbehåll för punkt 5 och artikel 11.4 b skall den internationella byrån bevara sekretessen för varje internationell ansökan och varje internationell registrering till dess att de offentliggörs.

5. [Konfidentiella kopior]

- a) Den internationella byrån skall omedelbart efter det att registreringen skett skicka en kopia av den internationella registreringen, tillsammans med alla relevanta förklaringar, handlingar och prover som åtföljer den internationella ansökan, till varje myndighet som anmält till den internationella byrån att den vill ta emot sådana kopior och har designeras i den internationella ansökan.

- b) Myndigheten skall till dess att den internationella byrån offentliggör den internationella registreringen bevara sekretessen för varje internationell registrering av vilken en kopia skickats till den av den internationella byrån, och får använda denna kopia enbart för att granska den internationella registreringen och ansökningar om skydd av industriella formgivning som lämnas i eller avseende den avtalsslutande part för vilken myndigheten är behörig. Den får särskilt inte avslöja innehållet i en sådan internationell registrering för andra personer utanför myndigheten än innehavaren av den internationella registreringen, utom för administrativa eller rättsliga förfaranden avseende en tvist om rätten att lämna den internationella ansökan som den internationella registreringen bygger på. Vid ett sådant administrativt eller rättsligt förfarande får innehållet i den internationella registreringen bara avslöjas i förtroende för parterna i förfarandet, vilka skall vara skyldiga att respektera avslöjandets konfidentiella karaktär.

Artikel 11

Uppskjutet offentliggörande

1. [Bestämmelser i de avtalsslutande parternas lagstiftning om uppskjutet offentliggörande]

- a) Om en avtalsslutande parts lagstiftning medger uppskjutande av offentliggörandet av en formgivning under en period som är kortare än den föreskrivna perioden, skall den avtalsslutande parten i en förklaring underrätta generaldirektören om tillåten period för uppskjutande.
- b) Om en avtalsslutande parts lagstiftning inte medger uppskjutande av offentliggörandet av en industriell formgivning, skall den avtalsslutande parten i en förklaring underrätta generaldirektören om detta.

2. [Uppskjutet offentliggörande] Om den internationella ansökan innehåller en begäran om uppskjutet offentliggörande skall offentliggörandet äga rum

- i) om ingen av de avtalsslutande parter som designeras i den internationella ansökan har gjort en förklaring enligt punkt 1, när den föreskrivna perioden löper ut,

eller

- ii) om någon av de avtalsslutande parter som designeras i den internationella ansökan har gjort en förklaring enligt punkt 1 a, när den period som avses i en sådan förklaring löper ut, eller om mer än en sådan avtalsslutande part är designerad, när den kortaste period som avses i en sådan förklaring löper ut.

3. [Handläggning av begäran om uppskjutet offentliggörande när uppskjutande inte är möjligt under tillämplig lagstiftning] Om ett uppskjutet offentliggörande har begärts och någon av de avtalsslutande parter som designeras i den internationella ansökan har gjort en förklaring enligt punkt 1 b att uppskjutet offentliggörande inte är möjligt enligt dess lagstiftning

- i) skall den internationella byrån, med förbehåll för vad som sägs under ii, underrätta sökanden om detta; om sökanden inom den föreskrivna perioden inte genom skriftlig underrättelse till den internationella byrån drar tillbaka designeringen av denna avtalsslutande part skall den internationella byrån bortse från begäran om uppskjutet offentliggörande,

⁽¹⁾ När diplomatkonferensen antog artikel 10 enades man om att inget i denna artikel hindrar tillgång till den internationella ansökan eller den internationella registreringen av sökanden eller innehavaren eller en person som har sökandens eller innehavarens samtycke.

ii) skall den internationella byrån, om den internationella ansökan istället för avbildningar av den industriella formgivningen åtföljdes av prover på den industriella formgivningen, bortse från designeringen av denna avtalsslutande part samt underrätta sökanden om detta.

4. [Begäran om tidigarelagt offentliggörande eller om särskild tillgång till den internationella registreringen]

a) När som helst under den uppskjutandeperiod som är tillämplig enligt punkt 2 får innehavaren begära offentliggörande av något eller alla industriella formgivningar som den internationella registreringen avser, varvid uppskjutandeperioden med avseende på en sådan industriell formgivning eller sådana industriella formgivningar skall anses ha löpt ut den dag då en sådan begäran togs emot av den internationella byrån.

b) Innehavaren får också när som helst under den uppskjutandeperiod som är tillämplig enligt punkt 2 be den internationella byrån att förse en tredje man som anges av innehavaren med ett utdrag ur eller tillgång till någon eller alla de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser.

5. [Tillbakadragande och begränsning]

a) Om innehavaren när som helst under den uppskjutandeperiod som är tillämplig enligt punkt 2 drar tillbaka den internationella registreringen med avseende på alla designerade avtalsslutande parter, skall den eller de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser inte offentliggöras.

b) Om innehavaren när som helst under den uppskjutandeperiod som är tillämplig enligt punkt 2 begränsar den internationella registreringen med avseende på alla designerade avtalsslutande parter till en eller några av de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser, skall den eller de andra industriella formgivningar som den internationella registreringen avser inte offentliggöras.

6. [Offentliggörande och tillhandahållande av avbildningar]

a) Vid utgången av en eventuell uppskjutandeperiod som är tillämplig enligt bestämmelserna i denna artikel skall den internationella byrån mot betalning av föreskrivna avgifter offentliggöra den internationella registreringen. Om sådana avgifter inte betalas i föreskriven ordning, skall den internationella registreringen annulleras och offentliggörande skall inte ske.

b) Om den internationella ansökan åtföljdes av ett eller flera prover på den industriella formgivningen i enlighet med artikel 5.1 iii skall innehavaren lämna föreskrivet antal kopior av en avbildning av varje industriell formgivning som den ansökan avser till den internationella byrån inom föreskriven tid. I den mån innehavaren inte gör detta skall den internationella registreringen annulleras och offentliggörande skall inte ske.

Artikel 12

Avslag

1. [Rätt till avslag] Myndigheten i varje designerad avtalsslutande part får, om förutsättningarna för beviljande av skydd enligt den avtalsslutande partens lagstiftning inte är uppfyllda med avseende på något eller alla de industriella formgivningar som den internationella ansökan avser, avslå verkan helt eller delvis av den internationella registreringen på den avtalsslutande partens territorium, varvid gäller att ingen myndighet får avslå verkan helt eller delvis av någon internationell registrering med hänvisning till att kraven på den internationella ansökans form eller innehåll i enlighet med denna akt eller tillämpningsföreskrifterna eller gäller utöver eller är annorlunda än de kraven inte är uppfyllda enligt den aktuella avtalsslutande partens lagstiftning.

2. [Anmälan av avslag]

a) Avslag på verkan av en internationell registrering skall anmälas av myndigheten till den internationella byrån i en avslagsanmälan inom föreskriven tid.

b) I varje avslagsanmälan skall anges de skäl som avslaget grundar sig på.

3. [Översändande av avslagsanmälan. Rättsmedel]

a) Den internationella byrån skall utan dröjsmål översända en kopia av avslagsanmälan till innehavaren.

b) Innehavaren skall ha samma tillgång till rättsmedel som om den industriella formgivning som avses i den internationella registreringen hade varit föremål för en ansökan om skydd enligt den lagstiftning som är tillämplig på den myndighet som meddelade avslaget. Sådana rättsmedel skall åtminstone omfatta möjligheten till ny granskning, prövning av avslaget och överklagande av avslaget.

4. ⁽¹⁾. [Tillbakadragande av avslaget] Varje avslag får när som helst dras tillbaka helt eller delvis av den myndighet som meddelade det.

Artikel 13

Särskilda krav på formgivningens enhetlighet

1. [Anmälan av särskilda krav] Varje avtalsslutande part vars lagstiftning vid den tidpunkt när den ansluter sig till denna akt kräver att formgivningar som avses i samma ansökan uppfyller ett villkor om enhetlighet i fråga om utformning, produktion eller användning eller tillhör samma grupp eller uppsättning av föremål eller att bara en oberoende och särpräglad formgivning får avses i en enda ansökan, får i en förklaring anmäla detta till generaldirektören. Ingen sådan förklaring skall dock påverka sökandens rätt att ta med två eller flera formgivningar i en internationell ansökan i enlighet med artikel 5.4, även om en avtalsslutande part som lämnat en sådan förklaring designeras i den.

⁽¹⁾ När diplomatkonferensen antog artikel 12.4, artikel 14.2 b och regel 18.4 enades den om att tillbakadragande av avslag från en myndighet som lämnat en avslagsanmälan kan ta formen av en förklaring om att den aktuella myndigheten har beslutat att godta verkan av den internationella registreringen med avseende på de industriella formgivningarna, eller några av de industriella formgivningarna, som avslagsanmälan avsåg. Dessutom enades konferensen om att en myndighet inom den tid som medges för lämnande av en avslagsanmälan får översända en förklaring om att den har beslutat att godta verkan av en internationell registrering även om den inte har översänt en sådan avslagsanmälan.

2. [Förklarings verkan] Alla sådana förklaringar skall göra det möjligt för myndigheten hos den avtalsslutande part som har lämnat förklaringen att avslå verkan av en internationell registrering i enlighet med artikel 12.1 i väntan på att de krav som den avtalsslutande parten anmält uppfylls.

3. [Tilläggsavgift vid uppdelning av registrering] Om en internationell registrering efter avslagsanmälan enligt punkt 2 delas upp inför den aktuella myndigheten för att övervinna ett sådant skäl för avslag som anges i anmälan, skall den myndigheten ha rätt att ta ut en avgift för varje ytterligare internationell ansökan som hade varit nödvändig för att undvika det skälet för avslag.

Artikel 14

Verkan av internationell registrering

1. [Verkan som ansökan enligt tillämplig lagstiftning] Den internationella registreringen skall ha, från och med datum för internationell registrering, åtminstone samma verkan i varje designerad avtalsslutande part som en vederbörligen lämnad ansökan om meddelande av skydd av industriell formgivning enligt den avtalsslutande partens lagstiftning.

2. [Verkan som meddelande av skydd enligt tillämplig lagstiftning]

a) I varje avtalsslutande part vars myndighet inte har anmält avslag i enlighet med artikel 12 skall den internationella registreringen ha samma verkan som meddelande av skydd av industriell formgivning enligt den avtalsslutande partens lagstiftning senast från och med utgången av den period under vilken den hade möjlighet att anmäla avslaget, eller om en avtalsslutande part har lämnat en förklaring i enlighet med tillämpningsföreskrifterna senast vid den tidpunkt som anges i den förklaringen.

b) ⁽¹⁾ Om en designerad avtalsslutande parts myndighet har anmält ett avslag och därefter helt eller delvis dragit tillbaka detta avslag, skall den internationella registreringen i den omfattning avslaget har dragits tillbaka ha samma verkan i den avtalsslutande parten som meddelande av skydd av industriell formgivning enligt den avtalsslutande partens lagstiftning senast från den dag då avslaget drogs tillbaka.

c) Den verkan som den internationella registreringen ges enligt denna punkt skall äga tillämpning på industriella formgivning som avses i den registrering som den designerade myndigheten tar emot från den internationella byrån, eller i förekommande fall i dess ändrade lydelse enligt förfarandet vid den myndigheten.

3. [Förklaring om verkan av designering av sökandens avtalsslutande part]

a) Varje avtalsslutande part vars myndighet är en granskande myndighet får i en förklaring anmäla till generaldirektören att när den är sökandens avtalsslutande part skall designering av den avtalsslutande parten i en internationell registrering vara utan verkan.

b) När en avtalsslutande part som lämnat en sådan förklaring som avses under a anges i en internationell ansökan som både sökandens avtalsslutande part och som en designerad avtalsslutande part skall den internationella byrån bortse från designeringen av den avtalsslutande parten.

Artikel 15

Ogiltigförklaring

1. [Krav på svarsrätt] De behöriga myndigheterna i en designerad avtalsslutande part får inte helt eller delvis ogiltigförklara den internationella registreringen verkan på sitt territorium utan att innehavaren i god tid fått tillfälle att hävda sin rätt.

2. [Underrättelse om ogiltigförklaring] Myndigheten i den avtalsslutande part på vars territorium den internationella registreringen har ogiltigförklarats skall när den får kännedom om ogiltigförklaringen underrätta den internationella byrån om detta.

Artikel 16

Registrering av ändringar och andra frågor rörande internationella registreringar

1. [Registrering av ändringar och andra frågor] Den internationella byrån skall i enlighet med vad som är föreskrivet i det internationella registret registrera

i) alla ändringar i äganderätten till den internationella registreringen med avseende på någon eller alla designerade avtalsslutande parter och med avseende på någon eller alla industriella formgivningar som den internationella registreringen avser, förutsatt att den nya ägaren har rätt att lämna en internationell ansökan enligt artikel 3,

ii) alla ändringar av innehavarens namn eller adress,

iii) utnämning av ett ombud för sökanden eller innehavaren och alla andra relevanta uppgifter om ett sådant ombud,

iv) alla tillbakadraganden som innehavaren gör av den internationella registreringen med avseende på någon eller alla designerade avtalsslutande parter,

v) alla begränsningar som innehavaren gör av den internationella registreringen med avseende på någon eller alla designerade avtalsslutande parter, av en eller några av de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser,

vi) alla ogiltigförklaringar som en designerad avtalsslutande parts behöriga myndigheter gör av verkan på den avtalsslutande partens territorium av den internationella registreringen med avseende på någon eller alla av de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser,

vii) alla andra relevanta uppgifter som anges i tillämpningsföreskrifterna om rätten till någon eller alla de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser.

⁽¹⁾ Se fotnot till artikel 12.4.

2. [Verkan av registrering i det internationella registret] Alla registreringar som avses under punkt 1 i, ii, iv, v, vi och vii ovan skall ha samma verkan som om de hade gjorts i registret hos myndigheten i den aktuella avtalsslutande parten, med förbehåll för att en avtalsslutande part i en förklaring får anmäla till generaldirektören att en sådan registrering som avses i punkt 1 i inte skall ha verkan i den avtalsslutande parten förrän den avtalsslutande partens myndighet har tagit emot sådana intyg eller handlingar som anges i den förklaringen.

3. [Avgifter] Alla registreringar som anges i punkt 1 får beläggas med avgift.

4. [Offentliggörande] Den internationella byrån skall offentliggöra ett meddelande om alla registreringar som görs enligt punkt 1. Den skall skicka en kopia av offentliggörandet av meddelandet till myndigheten i var och en av de berörda avtalsslutande parterna.

Artikel 17

Ursprunglig skyddstid och förnyelse av internationell registrering samt skyddets längd

1. [Ursprunglig skyddstid för internationell registrering] Den internationella registreringen skall ha verkan i en ursprunglig skyddstid om fem år räknad från datum för internationell registrering.

2. [Förnyelse av internationell registrering] Den internationella registreringen får förnyas för ytterligare perioder om fem år enligt föreskrivet förfarande och mot betalning av föreskrivna avgifter.

3. [Skyddets längd i designerade avtalsslutande parter]

a) Förutsatt att den internationella registreringen förnyas och med förbehåll för vad som sägs under b skall skyddets längd i var och en av de avtalsslutande parterna vara 15 år räknat från datum för internationell registrering.

b) När en designerad avtalsslutande parts lagstiftning medger en skyddstid på mer än 15 år för en industriell formgivning som beviljats skydd enligt den lagstiftningen, skall skyddstiden, förutsatt att den internationella registreringen förnyas, vara samma som den som anges i den avtalsslutande partens lagstiftning.

c) Varje avtalsslutande part skall i en förklaring underrätta generaldirektören om den längsta skyddstid som dess lagstiftning medger.

4. [Möjlighet till begränsad förnyelse] Förnyelse av den internationella registreringen kan ha verkan för någon eller alla designerade avtalsslutande parter och för någon eller alla de industriella formgivningar som den internationella registreringen avser.

5. [Registrering och offentliggörande av förnyelse] Den internationella byrån skall registrera förnyelse i det internationella registret och offentliggöra ett meddelande om detta. Den skall skicka en kopia av offentliggörandet av meddelandet till myndigheten i var och en av de berörda avtalsslutande parterna.

Artikel 18

Information om offentliggjorda internationella registreringar

1. [Tillgång till information] Den internationella byrån skall till den som begär det mot betalning av föreskriven avgift tillhandahålla utdrag ur det internationella registret eller information om det internationella registrets innehåll med avseende på alla offentliggjorda internationella registreringar.

2. [Undantag från legalisering] Sådana utdrag ur det internationella registret som den internationella byrån tillhandahåller skall vara undantagna från alla krav på legalisering i varje avtalsslutande part.

KAPITEL II

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 19

Gemensam myndighet för flera stater

1. [Anmälan av gemensam myndighet] Om flera stater som har för avsikt att ansluta sig till denna akt har genomfört eller om flera stater som är parter i detta avtal överenskommer om att genomföra ett enhetliggörande av sina inhemska lagstiftningar om industriella formgivningar, kan de underrätta generaldirektören

i) om att en gemensam myndighet skall ersätta var och en av deras nationella myndigheter,

och

ii) om att hela deras respektive territorier på vilka den enhetliga lagstiftningen är tillämplig skall betraktas som en enda avtalsslutande part vid tillämpningen av artikel 1, artiklarna 3–18 och artikel 31 i denna akt.

2. [Tidpunkt för anmälan] Den anmälan som avses i punkt 1 skall göras

i) för stater som har för avsikt att ansluta sig till denna akt samtidigt som de instrument som avses i artikel 27.2 deponeras,

ii) för stater som är parter i denna akt när som helst efter det att deras inhemska lagstiftningar har gjorts enhetlig.

3. [Datum för verkan av anmälan] Den anmälan som avses i punkterna 1–2 skall få verkan

i) för stater som har för avsikt att ansluta sig till denna akt vid den tidpunkt som dessa stater blir bundna av denna akt,

ii) för stater som är parter i denna akt tre månader efter datum för meddelande därom från generaldirektören till de andra avtalsslutande parterna eller vid ett senare datum som anges i anmälan.

Artikel 20

Medlemskap i Haagunionen

De avtalslutande parterna skall vara medlemmar i samma union som de stater som är parter i 1934 års akt eller 1960 års akt.

Artikel 21

Församling

1. [Sammansättning]

- a) De avtalslutande parterna skall vara medlemmar i samma församling som de stater som är bundna av artikel 2 i 1967 års tilläggsakt.
- b) Varje medlem i församlingen skall företrädas i församlingen av ett ombud, som kan bistås av biträdande ombud, rådgivare och sakkunniga, och varje ombud får endast företräda en avtalslutande part.
- c) De av unionens medlemmar som inte är medlemmar av församlingen skall ha tillträde till församlingens sammanträden som observatörer.

2. [Uppgifter]

- a) Församlingen skall göra följande:
 - i) Handlägga alla frågor som rör unionens upprätthållande och utveckling och denna akts genomförande.
 - ii) Utöva sådana rättigheter och fullgöra sådana uppgifter som den särskilt tilldelats eller fått i uppdrag enligt denna akt eller 1967 års tilläggsakt.
 - iii) Ge anvisningar till generaldirektören om förberedelserna för revisionskonferenser och besluta om kallelse till sådana konferenser.
 - iv) Ändra tillämpningsföreskrifterna.
 - v) Granska och godkänna generaldirektörens rapporter och verksamhet när det gäller unionen, och ge generaldirektören alla erforderliga instruktioner i frågor som omfattas av unionens behörighet.
 - vi) Fastställa unionens program och tvåårsbudget och godkänna dess slutliga räkenskaper.
 - vii) Anta budgetföreskrifter för unionen.
 - viii) Inrätta sådana kommittéer och arbetsgrupper som den finner lämpligt för att uppnå unionens mål.
 - ix) Med förbehåll för punkt 1 c avgöra vilka stater, mellanstatliga organisationer och icke-statliga organisationer som skall få tillträde till dess sammanträden som observatörer.

- x) Vidta alla andra lämpliga åtgärder för att främja unionens mål och fullgöra alla andra uppgifter som är tillämpliga enligt denna akt.

- b) När det gäller frågor som även berör andra unioner som förvaltas av organisationen skall församlingen fatta sina beslut efter hörande av organisationens samordningskommitté.

3. [Beslutsförhet]

- a) Hälften av de medlemmar i församlingen som är stater och har rösträtt i en viss fråga skall vara tillräcklig för beslutsförhet i omröstningar i den frågan.
- b) Oavsett vad som sägs under a ovan får församlingen, om under något sammanträde antalet medlemmar i församlingen som är stater, som har rösträtt i en viss fråga och som är företrädda är mindre än hälften men lika med eller mer än en tredjedel av de medlemmar i församlingen som är stater och som har rösträtt i frågan, fatta beslut, med undantag av beslut som rör dess egen arbetsordning, och alla sådana beslut skall träda i kraft om de villkor som anges nedan är uppfyllda. Den internationella byrån skall överlämna dessa beslut till de medlemmar av församlingen som är stater, som har rösträtt i frågan och inte var företrädda och skall uppmana dem att skriftligen ange sin röst eller röstnedläggelse inom tre månader från överlämnandets datum. Om antalet medlemmar som uttryckt sin röst eller röstnedläggelse när denna tidsfrist löpt ut uppgår till det antal medlemmar som saknades för att uppnå beslutsförhet vid själva sammanträdet, skall sådana beslut träda i kraft under förutsättning att den erforderliga majoriteten fortfarande är uppnådd.

4. [Beslutsfattande i församlingen]

- a) Församlingen skall sträva efter att fatta sina beslut med enhällighet.
- b) Om ett beslut inte kan fattas enhälligt skall frågan avgöras med omröstning. I sådana fall
 - i) skall varje avtalslutande part som är en stat ha en röst och endast en röst för egen del,
 - ii) får varje avtalslutande part som är en mellanstatlig organisation rösta i stället för sina medlemsstater med ett antal röster som är lika med antalet av dess medlemsstater som är parter i denna akt, och ingen sådan mellanstatlig organisation får delta i omröstningen om någon av dess medlemsstater utövar sin rösträtt och omvänt.
- c) I frågor som enbart rör stater som är bundna av artikel 2 i 1967 års tilläggsakt skall de avtalslutande parter som inte är bundna av den artikeln inte ha rösträtt, och i frågor som enbart rör avtalslutande parter skall endast dessa ha rösträtt.

5. [Majoriteter]
- a) Med förbehåll för artiklarna 24.2 och 26.2 skall församlingens beslut kräva två tredjedels majoritet av de avlagda rösterna.
- b) Nedlagda röster skall inte betraktas som röster.
6. [Sammanträden]
- a) Församlingen skall sammanträda en gång vartannat kalenderår i ordinarie sammanträde på generaldirektörens kallelse, och utom om särskilda omständigheter råder under samma tid och på samma plats som organisationens generalförsamling.
- b) Församlingen skall sammanträda i extraordinarie sammanträde på generaldirektörens kallelse, antingen på begäran av en fjärdedel av församlingens medlemmar eller på generaldirektörens eget initiativ.
- c) Dagordning för varje sammanträde skall utarbetas av generaldirektören.
7. [Arbetsordning] Församlingen skall anta sin egen arbetsordning.
- b) Generaldirektören eller en tjänsteman som utses av generaldirektören skall *ex officio* vara sekreterare i församlingen och i de kommittéer, arbetsgrupper och andra sammanträden som avses under a ovan.
5. [Konferenser]
- a) Den internationella byrån skall i enlighet med församlingens instruktioner göra förberedelser inför revisionskonferenser.
- b) Den internationella byrån får samråda med mellanstatliga organisationer och internationella och nationella icke-statliga organisationer om dessa förberedelser.
- c) Generaldirektören och personer som utses av generaldirektören skall delta utan rösträtt i diskussionerna vid revisionskonferenser.
6. [Andra uppgifter] Den internationella byrån skall utföra alla andra uppgifter som den anförtros i samband med denna akt.

Artikel 23

Finanser

- Artikel 22*
- Internationell byrå**
1. [Administrativa uppgifter]
- a) Internationell registrering och därtill hörande uppgifter samt alla andra administrativa uppgifter med anknytning till unionen skall utföras av den internationella byrån.
- b) Särskilt skall den internationella byrån förbereda församlingens sammanträden samt tillhandahålla sekretariat åt församlingen och åt sådana expertkommittéer och arbetsgrupper som församlingen inrättar.
2. [Generaldirektören] Generaldirektören skall vara unionens högste verkställande tjänsteman och skall företräda unionen.
3. [Andra sammanträden än församlingens sammanträden] Generaldirektören skall sammankalla sammanträden i alla kommittéer och arbetsgrupper som församlingen inrättar och alla andra sammanträden som sysslar med frågor av betydelse för unionen.
4. [Den internationella byråns uppgifter i församlingen och andra sammanträden]
- a) Generaldirektören och andra personer som utses av generaldirektören skall delta utan rösträtt i alla sammanträden i församlingen, i de kommittéer och arbetsgrupper som församlingen inrättar och alla andra sammanträden som generaldirektören sammankallar inom ramen för unionen.
1. [Budget]
- a) Unionen skall ha en budget.
- b) Unionens budget skall omfatta unionens egna inkomster och utgifter samt dess bidrag till budgeten för utgifter som är gemensamma för de unioner som organisationen förvaltar.
- c) Utgifter som inte uteslutande kan knytas till unionen utan även till en eller flera av de andra unioner som organisationen förvaltar, skall betraktas som utgifter som är gemensamma för unionerna. Unionens andel av sådana utgifter skall stå i proportion till det intresse som unionen har i dem.
2. [Samordning med andra unioners budgetar] Unionens budget skall upprättas med vederbörlig hänsyn tagen till kraven på samordning med budgetarna för andra unioner som förvaltas av organisationen.
3. [Källor till finansiering av budgeten] Unionens budget skall finansieras från följande källor:
- i) Avgifter för internationella registreringar.
- ii) Avgifter för andra tjänster som den internationella byrån tillhandahåller med anknytning till unionen.
- iii) Försäljning av eller royalties från den internationella byråns publikationer med anknytning till unionen.
- iv) Gåvor, donationer och subsidier.
- v) Hyror, räntor och andra övriga inkomster.

4. [Fastställande av avgifter. Budgetens omfattning]
- a) Storleken på de avgifter som avses i punkt 3 i skall fastställas av församlingen på förslag av generaldirektören. De avgifter som avses i punkt 3 ii skall fastställas av generaldirektören och skall tillämpas provisoriskt i väntan på församlingens godkännande vid dess nästa sammanträde.
- b) Storleken på de avgifter som avses i punkt 3 i skall vara sådan att unionens inkomster från avgifter och andra källor åtminstone är tillräcklig för att täcka den internationella byråns utgifter med anknytning till unionen.
- c) Om budgeten inte antas före ett nytt räkenskapsårs början skall den hålla samma omfattning som föregående års budget, i enlighet med budgetföreskrifterna.
5. [Fond för arbetskaptal] Unionen skall ha en fond för arbetskaptal som skall bestå av överskott från intäkter, och om detta överskott inte är tillräckligt, av en enda betalning från varje medlem i unionen. Om fonden blir otillräcklig skall församlingen besluta om att utöka den. Andelarna och betalningsvillkoren skall fastställas av församlingen på generaldirektörens förslag.

6. [Förskott från värdstaten]

- a) I huvudkontorsavtalet med den stat på vars territorium organisationen har sitt huvudkontor skall anges att när fonden för arbetskaptal är otillräcklig skall den staten bevilja förskott. Storleken på de förskotten och villkoren för dem skall regleras i särskilda avtal för varje enskilt fall mellan den staten och organisationen.
- b) Den stat som avses under a ovan och organisationen skall bägge ha rätt att skriftligen säga upp skyldigheten att bevilja förskott. Uppsägningen skall träda i kraft tre år efter utgången av det år under vilket den lämnades.
7. [Revision] Revision av räkenskaperna skall utföras av en eller flera av de stater som är medlemmar av unionen eller av externa revisorer, i enlighet med budgetföreskrifterna. De skall utses med sitt samtycke av församlingen.

Artikel 24

Tillämpningsföreskrifter

1. [Innehåll] Tillämpningsföreskrifterna skall styra den närmare tillämpningen av denna akt. De skall särskilt innehålla bestämmelser om följande:
- i) Frågor som enligt denna akt uttryckligen skall föreskrivas.
- ii) Närmare bestämmelser eller andra detaljer av betydelse för genomförandet av bestämmelserna i denna akt.
- iii) Alla administrativa krav, frågor och förfaranden.

2. [Ändring av vissa bestämmelser i tillämpningsföreskrifterna]

- a) I tillämpningsföreskrifterna får anges att vissa bestämmelser i tillämpningsföreskrifterna bara får ändras med enhällighet eller med fyra femtedels majoritet.
- b) För beslut om att kravet på enhällighet eller fyra femtedels majoritet inte längre skall tillämpas på ändringar av en bestämmelse i tillämpningsföreskrifterna skall enhällighet krävas.
- c) För beslut om att kravet på enhällighet eller fyra femtedels majoritet hädanefter skall tillämpas på ändringar av en bestämmelse i tillämpningsföreskrifterna skall fyra femtedels majoritet krävas.
3. [Konflikt mellan denna akt och tillämpningsföreskrifterna] Vid konflikt mellan bestämmelserna i denna akt och bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna skall de förra gälla.

KAPITEL III

REVISION OCH ÄNDRINGAR

Artikel 25

Revision av denna akt

1. [Revisionskonferenser] Denna akt kan revideras av en konferens av de avtalslutande parterna.
2. [Revision eller ändring av vissa artiklar] Artiklarna 21, 22, 23 och 26 får ändras antingen av en revisionskonferens eller av församlingen i enlighet med bestämmelserna i artikel 26.

Artikel 26

Ändringar av vissa artiklar med beslut av församlingen

1. [Förslag om ändringar]
- a) Förslag om ändringar av församlingen av artiklarna 21, 22, 23 och denna artikel får läggas fram av alla avtalslutande parter eller av generaldirektören.
- b) Sådana förslag skall överlämnas av generaldirektören till de avtalslutande parterna minst sex månader innan de skall behandlas av församlingen.
2. [Majoriteter] Antagande av alla ändringar av de artiklar som anges i punkt 1 skall kräva tre fjärdedels majoritet, med det undantaget att antagande av alla ändringar av artikel 21 eller denna punkt skall kräva fyra femtedels majoritet.

3. [Ikraftträdande]
- a) Utom om det som sägs under b nedan är tillämpligt skall alla ändringar av de artiklar som avses i punkt 1 träda i kraft en månad efter det att skriftliga meddelanden om godkännande, lämnade i enlighet med deras respektive författningsfästa förfaranden, har tagits emot av generaldirektören från tre fjärdedelar av de avtalslutande parter som vid den tidpunkt då ändringen antogs var medlemmar av församlingen och hade rätt att rösta om den ändringen.
- b) Alla ändringar av artikel 21.3 eller 21.4 eller av detta led skall inte träda i kraft om en avtalslutande part inom sex månader efter det att de antagits av församlingen underrättar generaldirektören om att den inte godtar en sådan ändring.
- c) Alla ändringar som träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i denna punkt skall vara bindande för alla stater och mellanstatliga organisationer som är avtalslutande parter vid den tidpunkt då ändringen träder i kraft eller som blir avtalslutande parter vid en senare tidpunkt.
- b) Deponering av ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument från en stat där skydd av industriell formgivning kan erhållas enbart från en myndighet som drivs av en mellanstatlig organisation som den staten är medlem i skall få verkan den dag som den mellanstatliga organisationens instrument deponeras, om den dagen infaller senare än den dagen då den statens instrument deponerades.
- c) Deponering av ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument som innehåller eller åtföljs av de förklaringar som avses i artikel 19 skall få verkan den dag då det sista instrumentet från de stater som är medlemmar i den grupp av stater som gjorde den förklaringen deponerades.
- d) Ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument från en stat får innehålla eller åtföljas av en förklaring som gör det till ett villkor för att det skall betraktas som deponerat att instrument från en annan stat eller mellanstatlig organisation eller instrument från två andra stater eller instrument från en annan stat och en mellanstatlig organisation, som namnges och får bli parter i denna akt, också deponeras. Det instrument som innehåller eller åtföljs av en sådan förklaring skall betraktas som deponerat den dag då villkoret i förklaringen uppfylls. När ett instrument som anges i förklaringen själv innehåller eller själv åtföljs av en förklaring av detta slag skall det instrumentet betraktas som deponerat den dag då villkoret i den senare förklaringen uppfylls.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Att bli part i denna akt

1. [Rätt att bli part i denna akt] Med förbehåll för punkterna 2 och 3 och artikel 28

- i) får varje stat som är medlem i organisationen underteckna och bli part i denna akt,
- ii) får varje mellanstatlig organisation som driver en myndighet vid vilken skydd av formgivning kan erhållas med verkan på det territorium på vilket den mellanstatliga organisationens grundande fördrag är tillämpligt underteckna och bli part i denna akt, förutsatt att minst en av den mellanstatliga organisationens medlemsstater är medlem av organisationen och förutsatt att en sådan myndighet inte är föremål för en anmälan enligt artikel 19.

2. [Ratificering eller anslutning] Alla stater och mellanstatliga organisationer som avses i punkt 1 får deponera

- i) ett ratifikationsinstrument om den har undertecknat denna akt,
eller
- ii) ett anslutningsinstrument om den inte har undertecknat denna akt.

3. [Datum för verkan av deponering]

- a) Med förbehåll för vad som sägs under b–d nedan skall deponering av ett ratifikationsinstrument eller ett anslutningsinstrument få verkan den dag som det instrumentet deponeras.

- e) Alla förklaringar som görs i enlighet med d ovan får när som helst dras tillbaka, helt eller delvis. Alla sådana tillbakadraganden skall få verkan den dag anmälan av tillbakadragandet tas emot av generaldirektören.

Artikel 28

Datum för verkan av ratificering och anslutning

1. [Instrument som skall beaktas] Vid tillämpningen av denna artikel skall endast ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument som deponeras av sådana stater eller mellanstatliga organisationer som avses i artikel 27.1 och som har ett datum för verkan i enlighet med artikel 27.3 beaktas.

2. [Denna akts ikraftträdande] Denna akt skall träda i kraft tre månader efter det att sex stater har deponerat sina ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument, under förutsättning att minst tre av dessa stater, enligt den senaste årsstatistiken som den internationella byrån sammanställer, uppfyller minst ett av följande villkor:

- i) Minst 3 000 ansökningar om skydd av formgivning har lämnats i eller avseende den staten.
- ii) Minst 1 000 ansökningar om skydd av formgivning har lämnats i eller avseende den staten av personer bosatta i andra stater än den staten.

3. [Ratifikationer och anslutningsars ikraftträdande]

- a) Varje stat eller mellanstatlig organisation som har deponerat sitt ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument tre månader före denna akts ikraftträdande skall bli bundna av denna akt när den träder i kraft.
- b) Alla andra stater eller mellanstatliga organisationer skall bli bundna av denna akt tre månader efter den dag då den deponerade sitt ratifikationsinstrument eller anslutningsinstrument eller vid en senare tidpunkt som anges i det instrumentet.

Artikel 29

Reservationsförbud

Inga reservationer mot denna akt är tillåtna.

Artikel 30

Förklaringar av de avtalslutande parterna

1. [Tidpunkt för förklaringar] En förklaring enligt artiklarna 4.1 b, 5.2 a, 7.2, 11.1, 13.1, 14.3, 16.2 eller 17.3 c får göras

- i) samtidigt med deponeringen av sådana instrument som avses i artikel 27.2, varvid den skall få verkan den dag då den stat eller den mellanstatliga organisation som gjort förklaringen blir bunden av denna akt,

eller

- ii) efter deponeringen av sådana instrument som avses i artikel 27.2, varvid den skall få verkan tre månader efter det att den togs emot av generaldirektören eller vid en senare tidpunkt som anges i förklaringen, men den skall i så fall vara tillämplig enbart på sådana internationella registreringar vars datum för internationell registrering infaller samtidigt som eller senare än det datum då förklaringen får verkan.

2. [Förklaringar av stater med gemensam myndighet] Oavsett vad som sägs i punkt 1 skall alla förklaringar som avses i den punkten och som lämnats av en stat som tillsammans med en eller flera andra stater anmält till generaldirektören enligt artikel 19.1 att en gemensam myndighet skall ersätta deras nationella myndigheter få verkan enbart om den eller de andra staterna lämnar motsvarande förklaring eller förklaringar.

3. [Tillbakadragande av förklaringar] Alla förklaringar som avses i punkt 1 får dras tillbaka när som helst genom anmälan ställd till generaldirektören. Ett sådant tillbakadragande skall få verkan tre månader efter det att generaldirektören tog emot anmälan eller vid en senare tidpunkt som anges i anmälan. När det gäller förklaringar enligt artikel 7.2 skall tillbakadragandet inte påverka internationella ansökningar som lämnats in före det att tillbakadragandet har fått verkan.

Artikel 31

Tillämpbarhet av 1934 års och 1960 års akter

1. [Förhållande mellan stater som är parter både i denna akt och i 1934 års eller 1960 års akter] Denna akt skall vara ensamt tillämplig på inbördes förhållanden mellan stater som är parter både i denna akt och i 1934 års akt eller 1960 års akt. Sådana stater skall dock i sina inbördes förhållanden tillämpa 1934 års akt eller 1960 års akt efter vad som är tillämpligt på industriella formgivningar som lämnats till den internationella byrån före det datum när denna akt blir tillämplig på deras inbördes förhållanden.

2. [Förhållande mellan stater som är parter både i denna akt och i 1934 års eller 1960 års akter och stater som är parter i 1934 års eller 1960 års akter utan att vara part i denna akt]

- a) Alla stater som är parter både i denna akt och i 1934 års akt skall fortsätta att tillämpa 1934 års akt på sina förbindelser med stater som är part i 1934 års akt utan att vara part i 1960 års akt eller denna akt.

- b) Alla stater som är part både i denna akt och i 1960 års akt skall fortsätta att tillämpa 1960 års akt på sina förbindelser med stater som är part i 1960 års akt utan att vara part i denna akt.

Artikel 32

Uppsägning av denna akt

1. [Anmälan] Varje avtalslutande part får säga upp denna akt genom anmälan ställd till generaldirektören.

2. [Datum för verkan] Uppsägning skall träda i kraft ett år efter den dag då generaldirektören tog emot anmälan, eller vid en senare tidpunkt som anges i anmälan. Den skall inte påverka tillämpningen av denna akt på någon internationell ansökan under handläggning eller på någon internationell registrering med avseende på den avtalslutande part som säger upp akten som är giltig vid den tidpunkt då uppsägningen träder i kraft.

Artikel 33

Avtalsspråk. Undertecknande

1. [Originaltext. Officiella texter]

- a) Denna akt skall undertecknas som ett enda original på engelska, arabiska, kinesiska, franska, ryska och spanska, varvid alla språk skall äga lika vitsord.

- b) Officiella texter skall upprättas av generaldirektören efter samråd av berörda regeringar på sådana andra språk som församlingen bestämmer.

2. [Tidsfrist för undertecknande] Denna akt skall stå öppen för undertecknande vid organisationens högkvarter i ett år efter det att det har antagits.

*Artikel 34***Depositarie**

Generaldirektören skall vara depositarie för denna akt.

FÖRKLARING

om direkt inlämnande

Rådets ordförande skall när detta anslutningsinstrument deponeras hos WIPO:s generaldirektör bifoga följande förklaring till anslutningsinstrumentet:

"Europeiska gemenskapen förklarar att internationella ansökningar inte kan lämnas genom dess myndighet."

FÖRKLARING

om systemet med individuell avgift

Rådets ordförande skall när detta anslutningsinstrument deponeras hos WIPO:s generaldirektör bifoga följande förklaring till anslutningsinstrumentet:

"Europeiska gemenskapen förklarar att för varje internationell registrering där den designeras och för varje förnyelse av en internationell registrering som en sådan internationell ansökan leder till skall den föreskrivna designeringsavgift som avses i artikel 7.1 i Genèveakten ersättas av en individuell designeringsavgift uppgående till

— 62 EUR per formgivning när den internationella ansökan görs,

— 31 EUR per formgivning vid förnyelsen."

FÖRKLARING

om skyddstid i Europeiska gemenskapen

Rådets ordförande skall när detta anslutningsinstrument deponeras hos WIPO:s generaldirektör bifoga följande förklaring till anslutningsinstrumentet:

"Europeiska gemenskapen förklarar att den längsta skyddstid som dess lagstiftning medger är 25 år."

RÅDETS BESLUT
av den 18 december 2006
om ändring av rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol avseende språkanvändning

(2006/955/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av artikel 64 i protokollet om domstolens stadga,

enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 245 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 160 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av domstolens begäran,

med beaktande av kommissionens yttrande av den 12 december 2006,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande av den 13 december 2006, och av följande skäl:

I och med Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning blir bulgariska och rumänska officiella språk i Europeiska unionen, och dessa språk bör upptas bland de rättegångsspråk som anges i rättegångsreglerna.

Domstolens rättegångsregler på bulgariska och rumänska skall antas efter det att det fördrag som avses i föregående stycke har trätt i kraft.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2006.

Artikel 1

Rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol av den 19 juni 1991 (EGT L 176, 4.7.1991, s. 7. Rättelse i EGT L 383, 29.12.1992, s. 117), ändrade den 21 februari 1995 (EGT L 44, 28.2.1995, s. 61), den 11 mars 1997 (EGT L 103, 19.4.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 351, 23.12.1997, s. 72), den 16 maj 2000 (EGT L 122, 24.5.2000, s. 43), den 28 november 2000 (EGT L 322, 19.12.2000, s. 1), den 3 april 2001 (EGT L 119, 27.4.2001, s. 1), den 17 september 2002 (EGT L 272, 10.10.2002, s. 24. Rättelse i EGT L 281, 19.10.2002, s. 24), den 8 april 2003 (EUT L 147, 14.6.2003, s. 17), den 19 april 2004 (EUT L 132, 29.4.2004, s. 2), den 20 april 2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 107), den 12 juli 2005 (EUT L 203, 4.8.2005, s. 19) och den 18 oktober 2005 (EUT L 203, 29.10.2005, s. 51) skall ändras på följande sätt:

Artikel 29.1 skall ersättas med följande text:

"1. Rättegångsspråken är bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska."

Artikel 2

Detta beslut får verkan samtidigt som fördraget om Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen träder i kraft.

På rådets vägnar
J.-E. ENESTAM
Ordförande

RÅDETS BESLUT**av den 18 december 2006****om ändring av rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt avseende språkanvändning**

(2006/956/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

med beaktande av artikel 64 i protokollet om domstolens stadga,

enligt det förfarande som avses i artikel 245 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 160 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av domstolens begäran,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande av den 13 december 2006,

med beaktande av kommissionens yttrande av den 12 december 2006, och av följande skäl:

I och med Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning blir bulgariska och rumänska officiella språk i Europeiska unionen, och dessa språk bör upptas bland de rättegångsspråk som anges i rättegångsreglerna.

Förstainstansrättens rättegångsregler på bulgariska och rumänska skall antas efter det att det fördrag som avses i föregående stycke har trätt i kraft.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2006.

Rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av den 2 maj 1991 (EGT L 136, 30.5.1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 5, tillägg, s. 43), ändrade den 15 september 1994 (EGT L 249, 24.9.1994, s. 17), den 17 februari 1995 (EGT L 44, 28.2.1995, s. 64), den 6 juli 1995 (EGT L 172, 22.7.1995, s. 3), den 12 mars 1997 (EGT L 103, 19.4.1997, s. 6. Rättelse i EGT L 351, 23.12.1997, s. 72), den 17 maj 1999 (EGT L 135, 29.5.1999, s. 92), den 6 december 2000 (EGT L 322, 19.12.2000, s. 4), den 21 maj 2003 (EUT L 147, 14.6.2003, s. 22), den 19 april 2004 (EUT L 132, 29.4.2004, s. 3), den 21 april 2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 108) och den 12 oktober 2005 (EUT L 298, 15.11.2005, s. 1), skall ändras på följande sätt:

Artikel 35.1 skall ersättas med följande text:

"1. Rättegångsspråken är bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska."

Artikel 2

Detta beslut får verkan samtidigt som fördraget om Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen träder i kraft.

På rådets vägnar
J.-E. ENESTAM
Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 18 december 2006

om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av en ändring av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor

(2006/957/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) UNECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor ("Århuskonventionen") är avsedd att ge allmänheten vissa rättigheter, och ålägger parter och myndigheter skyldigheter beträffande tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

(2) Europeiska gemenskapen har i enlighet med fördraget, särskilt artikel 175.1, tillsammans med dess medlemsstater behörighet att ingå internationella avtal som bidrar till att de mål som anges i artikel 174.1 i fördraget uppnås och att genomföra de skyldigheter som följer av avtalen.

(3) Gemenskapen undertecknade Århuskonventionen den 25 juni 1998. Konventionen trädde i kraft den 30 oktober 2001. Gemenskapen godkände konventionen den 17 februari 2005 i enlighet med rådets beslut 2005/370/EG⁽¹⁾.

(4) Vid parternas andra möte, som ägde rum den 25–27 maj 2005, antogs en ändring av Århuskonventionen, genom vilken parterna får mer specifika skyldigheter i fråga om allmänhetens deltagande i beslutsprocesser som rör genetiskt modifierade organismer. Tillämplig gemenskapslagstiftning om genetiskt modifierade organismer⁽²⁾, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder, innehåller bestämmelser om allmänhetens deltagande i beslutsprocesser som rör genetiskt modifierade organismer⁽³⁾; dessa bestämmelser är förenliga med ändringen av Århuskonventionen.

(5) Ändringen av Århuskonventionen har varit öppen för ratifikation, godkännande eller godtagande av parterna sedan den 27 september 2005. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater bör vidta de åtgärder som behövs för att i möjligaste mån kunna deponera sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument samtidigt.

(6) Ändringen av Århuskonventionen bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ändring av Århuskonventionen avseende allmänhetens deltagande i beslutsprocesser som rör genetiskt modifierade organismer godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till ändringen av Århuskonventionen åtföljer detta beslut.

⁽¹⁾ EUT L 124, 17.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1830/2003 (EUT L 268, 18.10.2003, s. 24).

Artikel 2

1. Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att i enlighet med artikel 14 i Århuskonventionen deponera godkännandeinstrumentet avseende ändringen hos Förenta nationernas generalsekreterare.

2. Europeiska gemenskapen och de medlemsstater som är parter i Århuskonventionen skall bemöda sig om att deponera sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument avseende ändringen så snart som möjligt, dock senast den 1 februari 2008.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2006.

På rådets vägnar
Ordförande
J.-E. ENESTAM

BILAGA

Ändring av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor

Artikel 6.11

skall ersättas med följande:

"11. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.5 skall bestämmelserna i denna artikel inte tillämpas på beslut om att tillåta avsiktlig utsättning i miljön och utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer."

Artikel 6a

En ny artikel 6a med följande lydelse skall införas efter artikel 6:

"Artikel 6a

Allmänhetens deltagande i beslut om avsiktlig utsättning i miljön och utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer

1. I enlighet med de närmare föreskrifterna i bilaga Ia skall varje part sörja för en tidig och effektiv information och allmänhetens deltagande före beslut om att tillåta avsiktlig utsättning i miljön och utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade organismer.
2. De krav som parterna fastställer enligt bestämmelserna i punkt 1 bör komplettera och ömsesidigt stödja parternas nationella ram för biosäkerhet och överensstämma med målen för Cartagenaprotokollet om biosäkerhet."

Bilaga Ia

En ny bilaga Ia med följande lydelse skall införas efter bilaga I:

"Bilaga Ia

Närmare föreskrifter som avses i artikel 6a

1. I syfte att ge allmänheten tillräcklig möjlighet att yttra sig om förslag till beslut som omfattas av artikel 6a, skall varje part i sitt regelverk fastställa arrangemang för hur allmänheten på ett meningsfullt sätt skall informeras om och kunna delta i besluten, inbegripet en rimlig tidsfrist.
2. En parts regelverk får i lämpliga fall innehålla undantag från det förfarande för allmänhetens deltagande som anges i denna bilaga enligt följande:
 - a) I fråga om avsiktlig utsättning av en genetiskt modifierad organism i miljön i andra syften än utsläppande på marknaden om
 - i) sådan utsättning under jämförbara biogeografiska förhållanden redan är godkänd enligt den berörda partens regelverk,och
 - ii) det finns tillräcklig erfarenhet av utsättning av organismen i fråga i jämförbara ekosystem.

- b) I fråga om utsläppande av en genetiskt modifierad organism på marknaden om
- i) utsläppandet redan är godkänt enligt den berörda partens regelverk,
eller
 - ii) utsläppandet är avsett för forskning eller kultursamlingar.
3. Varje part skall i enlighet med sin nationella ram för biosäkerhet på ett lämpligt och effektivt sätt samt i god tid göra en sammanfattning tillgänglig för allmänheten av den anmälan som lämnas in för tillstånd till avsiktlig utsättning av en genetiskt modifierad organism i miljön eller utsläppande av den på marknaden på partens territorium, tillsammans med bedömningsrapporten, om en sådan finns tillgänglig; detta skall dock inte påverka tillämpningen av sekretesslagstiftning som är tillämplig enligt artikel 4.
4. Parterna får i inget fall betrakta följande information som sekretessbelagd:
- a) En allmän beskrivning av den genetiskt modifierade organismen (de genetiskt modifierade organismerna) i fråga, namn på och adress till den som ansöker om tillstånd till avsiktlig utsättning, avsedda användningar samt, i lämpliga fall, var utsättningen skall ske.
 - b) Metoder och planer för övervakning av den genetiskt modifierade organismen (de genetiskt modifierade organismerna) i fråga och för nödingripande.
 - c) Miljöriskbedömningen.
5. Varje part skall säkerställa insynen i beslutsprocesserna och ge allmänheten tillgång till all relevant information om förfarandet. Denna information kan t.ex. innefatta
- i) vilka slags beslut som kan komma att fattas,
 - ii) vilken myndighet som ansvarar för beslutet,
 - iii) vilka arrangemang för allmänhetens deltagande som är fastställda i enlighet med punkt 1,
 - iv) uppgift om från vilken myndighet man kan få relevant information,
 - v) uppgift om till vilken myndighet synpunkter kan lämnas in samt inom vilken tid synpunkterna tas emot.
6. De åtgärder som har vidtagits i enlighet med punkt 1 skall innefatta en möjlighet för allmänheten att på lämpligt sätt lämna alla synpunkter, upplysningar, analyser eller åsikter som den anser vara relevanta för den föreslagna avsiktliga utsättningen, inbegripet utsläppande på marknaden.
7. Varje part skall bemöda sig om att se till att när beslut fattas om att tillåta avsiktlig utsättning i miljön av genetiskt modifierade organismer, inklusive utsläppande på marknaden, vederbörlig hänsyn tas till vad som framkommit vid förfarandet för allmänhetens deltagande enligt punkt 1.
8. Parterna skall, när en myndighet har fattat ett beslut i enlighet med denna bilaga, sörja för att beslutet, tillsammans med de skäl och överväganden som det är grundat på, offentliggörs.”.
-

RÅDETS BESLUT

av den 19 december 2006

om ingående av ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse

(2006/958/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen,

Artikel 2

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för gemenskapen.

- (1) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse.

Artikel 3

- (2) Avtalet bör godkännas.

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar överlämna den diplomatiska not som avses i artikel 2 i avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse godkännas härmed på gemenskapens vägnar.

Utfärdat i Bryssel den 19 December 2006.

På rådets vägnar
J. KORKEAOJA
Ordförande

AVTAL**om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse**

EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET

(nedan kallade "parterna"),

som har ingått ett avtal om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse (nedan kallat "avtalet"),

HAR ENATS OM ATT ÄNDRA AVTALET av följande skäl:

Avtalet trädde i kraft den 1 juni 2002.

Avtalets tillämpning behöver förenklas.

I artiklarna 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 och 11 i avtalet hänvisas det till de organ för bedömning av överensstämmelse som nämns i bilaga 1.

I artikel 2 i avtalet hänvisas det till definitioner som anges i 1996 års upplaga av ISO/IEC-guide 2 och i 1993 års upplaga av europeisk standard EN 45020.

Avtalets tillämpning i artikel 4 i avtalet begränsas till produkter med ursprung i parterna enligt reglerna för ursprung som inte medför förmånsbehandling.

I artikel 6 i avtalet hänvisas det till förfarandet i artikel 11.

I artikel 8 i avtalet hänvisas det till kommitténs ordförande.

I artikel 9 i avtalet hänvisas det till samordnande och jämförande arbete mellan de organ för bedömning av överensstämmelse som erkänns enligt avtalet.

I artikel 10 i avtalet inrättas det en kommitté som beslutar om upptagande av organ för bedömning av överensstämmelse i bilaga 1 och om strykning av dessa ur bilaga 1.

I artikel 11 i avtalet anges det ett förfarande för upptagande av organ för bedömning av överensstämmelse i bilaga 1 och för strykning av dessa ur bilaga 1.

I artikel 12 i avtalet anges det skyldigheter när det gäller informationsutbyte.

PARTERNA, SOM BEAKTAR ATT, för att avspegla ändringarna av artikel 11 i avtalet, uttrycket "organ för bedömning av överensstämmelse som nämns i bilaga 1" bör utgå och ersättas med en hänvisning till "erkända organ för bedömning av överensstämmelse" i artiklarna 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 och 11,

SOM BEAKTAR ATT, för att undvika att avtalet måste ändras när det sker ändringar av definitionerna i de relevanta ISO- och IEC-guiderna, hänvisningen till särskilda upplagor av dessa guider bör utgå ur artikel 2 och ersättas med en allmän hänvisning till de definitioner som fastställs av ISO och IEC,

SOM BEAKTAR ATT, eftersom hänvisningen till definitionerna i den europeiska standarden EN 45020 (1993 års upplaga) inte längre är giltig, hänvisningen i artikel 2 bör utgå,

SOM BEAKTAR ATT, för att underlätta handeln mellan parterna och förenkla avtalets tillämpning, begränsningen av avtalets tillämpning till produkter med ursprung hos parterna i artikel 4 bör utgå,

SOM BEAKTAR ATT, för att förenkla avtalet, vissa bestämmelser i artikel 6 bör utgå så att en överlappning med motsvarande bestämmelser i artikel 11 kan undvikas,

SOM BEAKTAR ATT, för att avspegla att ordförandeskapet i kommittén innehas gemensamt av parterna, hänvisningen till kommitténs ordförande i artikel 8 bör utgå,

SOM BEAKTAR ATT, för att underlätta handeln mellan parterna och se till att det ges insyn i avtalets tillämpning, det i artikel 8 bör införas en skyldighet att i förteckningen över erkända organ för bedömning av överensstämmelse ange de organ vars utseende eventuellt tillfälligt har upphävts,

SOM BEAKTAR ATT, för att underlätta avtalets tillämpning, det i artikel 9 bör införas ett krav på att de utseende myndigheterna på alla sätt skall bemöda sig om att de erkända organen för bedömning av överensstämmelse samarbetar på ett lämpligt sätt,

SOM BEAKTAR ATT, för att underlätta avtalets tillämpning, det i artikel 10 bör införas en bestämmelse som innebär att kommittén behöver fatta beslut om att erkänna, ändra verksamhetsområdet för eller återkalla ett erkännande av organ för bedömning av överensstämmelse endast i de fall där den andra parten har gjort invändningar,

SOM BEAKTAR ATT, för att underlätta avtalets tillämpning, det i artikel 11 bör fastställas ett enklare förfarande för erkännande av, återkallande av erkännandet av, ändring av verksamhetsområdet och tillfälligt upphävande av erkännandet av organ för bedömning av överensstämmelse,

SOM BEAKTAR ATT, för att skapa ökad insyn, det i artikel 12 bör läggas till en skyldighet att skriftligen meddela ändringar av tillämpliga lagar och andra författningar samt av utseende myndigheter och behöriga myndigheter.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

4. Artikel 5 skall ersättas med följande:

Artikel 1

Ändringar av avtalet

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

- i) I punkt 1 skall "organ som nämns i bilaga 1" ersättas med "organ som erkänts i enlighet med förfarandena i detta avtal (nedan kallade 'erkända organ för bedömning av överensstämmelse')".
- ii) I punkt 2 skall "de organ som nämns i bilaga 1" ersättas med "erkända organ för bedömning av överensstämmelse".

2. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

"De definitioner som fastställts av i ISO och IEC kan användas för att fastställa betydelsen av allmänna begrepp gällande bedömning av överensstämmelse som används i detta avtal."

3. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Ursprung

Bestämmelserna i detta avtal skall tillämpas på produkter som omfattas av detta avtal oberoende av produkternas ursprung."

"Artikel 5

Erkända organ för bedömning av överensstämmelse

Parterna är överens om att de organ för bedömning av överensstämmelse som erkänts i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11 uppfyller villkoren för att bedöma överensstämmelse."

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Utseende myndigheter

1. Parterna skall säkerställa att deras utseende myndigheter har de befogenheter och den behörighet som behövs för att utse organ för bedömning av överensstämmelse och för att återkalla, tillfälligt upphäva och återta upphävandet av sådana utseenden av organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under dem.

2. När de utseende myndigheterna utser organ för bedömning av överensstämmelse skall de, om inte annat anges i bestämmelserna i avsnitten IV i bilaga 1, följa de allmänna principerna för utseende i bilaga 2. De utseende myndigheterna skall följa samma principer när de återkallar, tillfälligt upphäver och återtar upphävandet av utseenden."

6. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

I punkt 1 skall "organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under dem och som nämns i bilaga 1" ersättas med "erkända organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under dem".

7. Artikel 8 skall ändras på följande sätt:

i) I punkt 1 första stycket skall "som nämns i bilaga 1" ersättas med "erkända organ för bedömning av överensstämmelse".

ii) I punkt 1 andra stycket skall texten "och till kommitténs ordförande" utgå.

iii) I punkt 4 skall det efter den första meningen införas en ny mening med följande lydelse: "Ett sådant upphävande skall anges i den gemensamma förteckning över erkända organ för bedömning av överensstämmelse som det hänvisas till i bilaga 1."

8. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

i) I punkt 2 skall "organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under dem och som nämns i bilaga 1" ersättas med "erkända organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under dem".

ii) I punkt 3 skall "De organ för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga 1" ersättas med "De erkända organen för bedömning av överensstämmelse" och efter den första meningen skall en ny mening införas med följande lydelse: "De utseende myndigheterna skall på alla sätt bemöda sig om att de erkända organen för bedömning av överensstämmelse samarbetar på ett lämpligt sätt."

9. Artikel 10.4 skall ersättas med följande:

"4. Kommittén kan behandla vilken fråga som helst som hänför sig till detta avtal. Den skall särskilt ansvara för

- a) fastställande av förfarandet för genomförande av de kontroller som avses i artikel 7,
- b) fastställande av förfarandet för genomförande av de kontroller som avses i artikel 8,
- c) beslut om erkännande av sådana organ för bedömning av överensstämmelse som ifrågasatts enligt artikel 8,
- d) beslut om återtagande av erkännandet av organ för bedömning av överensstämmelse som ifrågasatts enligt artikel 8,

e) granskning av de lagar och andra författningar om vilka parterna underrättat varandra enligt artikel 12 i syfte att utvärdera deras konsekvenser för avtalet och ändra relevanta avsnitt i bilaga 1."

10. Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

Erkännandet av, återkallande av erkännandet av, ändring av verksamhetsområdet för och tillfälligt upphävande av erkännandet av organ för bedömning av överensstämmelse

1. Följande förfarande skall tillämpas i samband med erkännandet av organ för bedömning av överensstämmelse med avseende på de krav som anges i relevanta avsnitt i bilaga 1:

- a) En part som önskar få ett organ för bedömning av överensstämmelse erkänt skall skriftligen underrätta den andra parten om förslaget och bifoga styrkande handlingar.
- b) Om den andra parten samtycker till förslaget eller om den inte gjort några invändningar inom 60 dagar efter anmälan av förslaget skall organet för bedömning av överensstämmelse anses vara ett erkänt organ för bedömning av överensstämmelse enligt villkoren i artikel 5.
- c) Om den andra parten gör invändningar inom denna frist på 60 dagar skall artikel 8 tillämpas.

2. En part kan återkalla eller tillfälligt upphäva ett erkännande eller återta det tillfälliga upphävandet av ett erkännande av ett organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under den. Den part som berörs skall omedelbart skriftligen underrätta den andra parten om sitt beslut och samtidigt ange dag för beslutet. Återkallandet, det tillfälliga upphävandet eller återtagandet av det tillfälliga upphävandet skall börja gälla den dagen. Ett sådant återkallande eller tillfälligt upphävande skall anges i den gemensamma förteckning över erkända organ för bedömning av överensstämmelse som det hänvisas till i bilaga 1.

3. Endera parten kan föreslå att verksamhetsområdet för ett erkänt organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under den skall ändras. För utvidgningar och inskränkningar av verksamhetsområdet skall de förfaranden som anges i artikel 11.1 respektive 11.2 tillämpas.

4. Vardera parten får under exceptionella förhållanden ifrågasätta den tekniska kompetensen hos ett organ för bedömning av överensstämmelse som lyder under den andra parten. I så fall skall artikel 8 tillämpas.

5. Parterna behöver inte erkänna rapporter, intyg, tillstånd och överensstämmelsemärken som ett organ för bedömning av överensstämmelse utfärdar efter den dag då dess erkännande återkallades eller tillfälligt upphävdes. Rapporter, intyg, tillstånd och överensstämmelsemärken som ett organ för bedömning av överensstämmelse utfärdar före den dag då dess erkännande återkallades skall fortsätta att erkännas av parterna, såvida inte den ansvariga utseende myndigheten har begränsat eller upphävt deras giltighet. Den part under vars jurisdiktion den ansvariga utseende myndigheten verkar skall skriftligen underrätta den andra parten om varje sådan ändring som rör en begränsning eller ett upphävande av giltigheten.”

11. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

- i) I punkt 2 skall ”skriftligen” läggas till före ”underrätta den andra parten”.
- ii) Efter punkt 2 skall en ny punkt med följande lydelse införas med beteckningen 2a: ”Vardera parten skall skriftligen underrätta den andra parten om ändringar rörande sina utseende myndigheter och behöriga myndigheter.”

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta avtal skall ratificeras eller godkännas av parterna enligt deras egna förfaranden. Det träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna växlat noter som bekräftar att deras respektive förfaranden för detta avtals antagande har avslutats.

Artikel 3

Språk

1. Detta avtal är upprättat i två original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga texter är lika giltiga.

2. Detta avtal och avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse kommer snarast möjligt att översättas till estniska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska. Kommittén skall ha rätt att godkänna dessa språkversioner. När dessa språkversioner har godkänts skall de ha samma giltighet som de språkversioner som avses i punkt 1.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade befullmäktigade ombud med stöd av vederböriga fullmakter undertecknat detta avtal

**BESLUT AV RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR
FÖRSAMLADE I RÅDET****av den 4 december 2006****om undertecknande och provisorisk tillämpning av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan****(Text av betydelse för EES)**

(2006/959/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR BESLUTAT FÖLJANDE

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och 300.4,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet har bemyndigat kommissionen att inleda förhandlingar med Konungariket Marocko om att upprätta ett Europa-Medelhavsavtal om luftfart.
- (2) Kommissionen har på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar förhandlat om ett Europa-Medelhavsavtal om luftfart med Konungariket Marocko (nedan kallat "avtalet") i enlighet med rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar.
- (3) Avtalet paraferades i Marrakech den 14 december 2005.
- (4) Det avtal som förhandlats fram av kommissionen bör undertecknas och tillämpas provisoriskt av gemenskapen och medlemsstaterna, med förbehåll för att det senare ingås.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden för gemenskapens och medlemsstaternas deltagande i den gemensamma kommitté som inrättas enligt artikel 22 i avtalet och de skiljeförfaranden som föreskrivs i artikel 23 i avtalet, samt förfaranden för genomförande av vissa bestämmelser i avtalet, bland annat bestämmelser rörande antagande av säkerhetsåtgärder, beviljande och återkallande av trafikrättigheter och i vissa flygsäkerhets- och luftfartsskyddsfrågor.

*Artikel 1***Undertecknande och provisorisk tillämpning**

1. Undertecknandet av Europa-Medelhavsavtalet om luftfart mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan, nedan kallat "avtalet", godkänns härmed på gemenskapens vägnar, med förbehåll för att det ingås.
2. Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet på gemenskapens vägnar, med förbehåll för att det ingås.
3. Avtalet skall, i avvaktan på dess ikraftträdande, tillämpas i enlighet med dess artikel 30.1.
4. Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

*Artikel 2***Gemensam kommitté**

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall i den gemensamma kommitté som inrättas i enlighet med artikel 22 i avtalet företrädas av företrädare för kommissionen och medlemsstaterna.
2. Den ståndpunkt som gemenskapen och medlemsstaterna skall inta i den gemensamma kommittén när det gäller ändringar av andra bilagor till avtalet än bilaga I (Tjänster enligt avtalet och angivna flyglinjer) och bilaga IV (Övergångsbestämmelser), och alla frågor som omfattas av artikel 7 eller 8 i avtalet, skall antas av kommissionen, efter samråd med en särskild kommitté bestående av av rådet utsedda företrädare för medlemsstaterna.

3. När det gäller andra beslut som fattas i den gemensamma kommittén och som avser frågor som omfattas av gemenskapens behörighet, skall gemenskapens och medlemsstaternas ståndpunkt antas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

4. När det gäller andra beslut som fattas i den gemensamma kommittén och som avser frågor som omfattas av medlemsstaternas behörighet, skall den ståndpunkt som skall läggas fram antas av rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen eller medlemsstaterna.

5. Gemenskapens och medlemsstaternas ståndpunkt i den gemensamma kommittén skall läggas fram av kommissionen, med undantag för de områden som omfattas av medlemsstaternas exklusiva behörighet, då den skall läggas fram av ordförandeskapet eller rådet eller, om rådet så beslutar, av kommissionen.

Artikel 3

Skiljeförfarande

1. Kommissionen skall företräda gemenskapen och medlemsstaterna i skiljeförfaranden enligt artikel 23 i avtalet.

2. Ett beslut om att begränsa, tillfälligt dra in eller återkalla rättigheter eller privilegier enligt artikel 23.6 i avtalet skall fattas av rådet på förslag av kommissionen. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

3. Alla övriga lämpliga åtgärder enligt artikel 23 i avtalet i frågor där gemenskapen har behörighet, skall fastställas av kommissionen, biträdd av en särskild kommitté med av rådet utsedda företrädare för medlemsstaterna.

Artikel 4

Skyddsåtgärder

1. Ett beslut om att vidta skyddsåtgärder enligt artikel 24 i avtalet skall på kommissionens eget initiativ eller på anmodan

av en medlemsstat fattas av kommissionen, biträdd av en särskild kommitté med av rådet utsedda företrädare för medlemsstaterna.

2. Om en medlemsstat begär att kommissionen tillämpar skyddsåtgärder, skall den till stöd för sin begäran förse kommissionen med härför nödvändiga upplysningar. Kommissionen skall fatta beslut rörande en sådan anmodan inom en månad eller, i brådskande fall, inom tio arbetsdagar, och underrätta rådet och medlemsstaterna om sitt beslut. En medlemsstat får hänskjuta ett sådant kommissionsbeslut till rådet inom tio arbetsdagar efter det att det anmälts. Rådet får fatta ett annat beslut inom en månad från hänskjutandet. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 5

Information till kommissionen

1. Medlemsstaterna skall omgående underrätta kommissionen om de beslut att vägra, återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa tillstånd för ett marockanskt lufttrafikföretag som de har antagit i enlighet med artikel 3 eller 4 i avtalet.

2. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om alla framställningar de gör eller underrättelser de utfärdar eller mottar i enlighet med artikel 14 i avtalet.

3. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om alla framställningar de gör eller underrättelser de utfärdar eller mottar i enlighet med artikel 15 i avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 2006

På rådets vägnar

Ordförande

M. PEKKARINEN

EUROPA-MEDELHAVSAVTAL**om luftfart mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan,
och Konungariket Marocko, å andra sidan**

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

IRLAND,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

avtalslutande parter i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan kallade "medlemsstaterna", och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad "gemenskapen",

å ena sidan, och

KONUNGARIKET MAROCKO, nedan kallat "Marocko",

å andra sidan,

SOM ÖNSKAR främja ett internationellt luftfartssystem grundat på rättvis konkurrens mellan lufttrafikföretag på marknaden, med minsta möjliga statliga inblandning och reglering,

SOM ÖNSKAR underlätta utvidgningen av internationella lufttransportmöjligheter, bland annat genom uppbyggnad av lufttransportnät som uppfyller passagerares och transportörers behov av praktiska lufttransporttjänster,

SOM ÖNSKAR ge lufttrafikföretagen möjlighet att erbjuda resande och speditörer konkurrenskraftiga priser och tjänster på öppna marknader,

SOM ÖNSKAR att alla sektorer av lufttransportbranschen, inbegripet anställda hos lufttrafikföretagen, skall gynnas av ett liberaliserat avtal,

SOM ÖNSKAR tillgodose bästa möjliga skydd och säkerhet för de internationella lufttransporterna och som upprepar sin djupa oro över sådana handlingar och hot som riktar sig mot luftfartygens säkerhet och som äventyrar säkerheten för personer och egendom, negativt inverkar på lufttransporterna och undergräver allmänhetens förtroende för den civila luftfartens säkerhet,

SOM NOTERAR konventionen angående internationell civil luftfart, öppnad för undertecknande i Chicago den 7 december 1944,

SOM ÖNSKAR garantera lika villkor för lufttrafikföretag,

SOM KONSTATERAR att statliga subventioner kan försämra konkurrensen mellan lufttrafikföretag och äventyra detta avtals grundläggande mål,

SOM BEKRÄFTAR vikten av att beakta miljöskyddet vid utarbetandet och genomförandet av en internationell luftfartspolitik och erkänner suveräna staters rättigheter att vidta lämpliga åtgärder i detta hänseende,

SOM NOTERAR vikten av att skydda konsumenter, inbegripet det skydd som följer av konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, utfärdad i Montreal den 28 maj 1999, i den mån båda avtalsslutande parter också är parter i denna konvention,

SOM AVSER att bygga vidare på den grund som lagts av befintliga luftfartsavtal, med målsättningen att öppna marknaderna och maximera fördelarna för båda avtalsslutande parter konsumenter, lufttrafikföretag, arbetskraft och befolkningsgrupper,

SOM BEAKTAR att ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Marocko, å andra sidan, kan fungera som exempel för luftfartsförbindelser i Europa-Medelhavsområdet, i syfte att fullt ut föra fram de fördelar som liberaliseringen i denna viktiga sektor av ekonomin medför,

SOM NOTERAR att målet är att ett avtal av detta slag får en progressiv men fullständig tillämpning, och att en lämplig mekanism kan säkerställa en ständigt ökande harmonisering med gemenskapslagstiftningen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner om inte annat anges:

- 1) *tjänst enligt avtal och angiven linje*: internationella lufttransporter i enlighet med artikel 2 och bilaga I till detta avtal.
- 2) *avtalet*: detta avtal och dess bilagor med eventuella ändringar.
- 3) *lufttransport*: befordran, mot ersättning, av passagerare, bagage, gods och post, var för sig eller tillsammans, med luftfartyg, som, för undanröjande av eventuella tvivel, skall omfatta reguljära och icke reguljära (charter) lufttransporter och fullständiga frakttjänster.
- 4) *associeringsavtal*: Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Konungariket Marocko, å andra sidan, antaget i Bryssel den 26 februari 1996.
- 5) *operativ licens för gemenskapen*: operativ licens för lufttrafikföretag som är etablerade i Europeiska gemenskapen, som beviljas och upprätthålls i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag.
- 6) *konventionen*: konventionen angående internationell civil luftfart, öppnad för undertecknande i Chicago den 7 december 1944, med
 - a) alla ändringar som har trätt i kraft enligt artikel 94 a i konventionen och som har ratificerats av både Marocko och den eller de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som berörs av det fall det är fråga om,
 - b) alla de bilagor eller ändringar i bilagor som har antagits i enlighet med artikel 90 i konventionen, i den utsträckning de vid en viss tidpunkt är i kraft för både Marocko och den eller de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som berörs av det fall det är fråga om.
- 7) *full kostnad*: kostnaden för tillhandahållandet av en tjänst med ett skäligt tillägg för administrativa kostnader och, när så är aktuellt, eventuella tillägg som syftar till att återspegla miljö-kostnader och som tillämpas utan åtskillnad i fråga om nationalitet.
- 8) *avtalslutande parter*: gemenskapen eller medlemsstaterna, eller gemenskapen och dess medlemsstater, i enlighet med deras respektive behörighet, å ena sidan, och Marocko, å andra sidan.
- 9) *medborgare*: alla fysiska eller juridiska personer med marockansk nationalitet för den marockanska parten, eller med en medlemsstats nationalitet för den europeiska parten, i den utsträckning som de, när det gäller juridiska personer, står under effektiv kontroll, direkt eller genom majoritetsägande, av fysiska eller juridiska personer med marockansk nationalitet för den marockanska parten, eller fysiska eller juridiska personer med en medlemsstats eller ett i bilaga V angivet tredjelands nationalitet för den europeiska parten.
- 10) *subventioner*: alla finansiella bidrag som beviljas av myndigheter eller en regional organisation eller annan offentlig organisation, dvs. när
 - a) ett statligt förfarande eller ett förfarande som tillämpas av ett regionalt organ eller ett annat offentligt organ medför en direkt överföring av medel, t.ex. bidrag, lån eller kapitaltillskott, en potentiell direkt överföring av medel till företaget eller övertagande av företagets förpliktelser, t.ex. lånegarantier,
 - b) statliga intäkter eller intäkter som skulle tas in av ett regionalt organ eller ett annat offentligt organ inte drivs in eller efterskänks,
 - c) staten eller ett regionalt organ eller ett annat offentligt organ tillhandahåller andra varor eller tjänster än allmän infrastruktur, eller köper varor eller tjänster,

d) staten eller ett regionalt organ eller ett annat offentligt organ gör inbetalningar till en finansieringsmekanism eller uppdrar åt ett privat organ att utföra en eller flera av de uppgifter som nämns i leden a, b och c som normalt ligger inom statens kompetens och som i praktiken inte skiljer sig från normal statlig praxis,

och när detta medför en förmån.

11) *internationell lufttransport*: lufttransport som passerar mer än en stats luftrum.

12) *pris*: tariffer som lufttrafikföretag och deras ombud tillämpar för lufttransport av passagerare, bagage och/eller annan last än post, i förekommande fall inbegripet land- eller sjötransport i samband med internationell lufttransport, och de villkor på vilka de tillämpas.

13) *användaravgift*: en avgift som lufttrafikföretag måste betala för att få tillgång till anläggningar eller tjänster avseende flygplatser, flygplatsmiljö, flygnavigering eller luftfartsskydd, inbegripet därmed förknippade anläggningar och tjänster.

14) *Sesar*: det tekniska genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet som innebär en samordnad, synkroniserad forskning, utveckling och spridning av nya generationer system för flygledningstjänst.

15) *territorium*: i fråga om Marocko avser territorium Marockos landområden (fastland och öar), inre vatten och territorialhav under landets överhöghet eller jurisdiktion; i fråga om Europeiska gemenskapen avser territorium landområden (fastland och öar), inre vatten och territorialhav på vilket fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas, enligt de villkor som fastställs i det fördraget eller i eventuella efterföljande instrument. Detta avtals tillämpning på Gibraltars flygplats påverkar inte Spaniens och Förenade kungarikets rättsliga ställning när det gäller tvisten om suveränitet över det territorium där flygplatsen är belägen och inte heller det fortsatta tillfälliga undantaget för Gibraltars flygplats vad gäller tillämpningen av de luftfartsliberaliseringsbestämmelser som gäller mellan medlemsstaterna sedan den 18 september 2006, i enlighet med det i Córdoba den 18 september 2006 antagna ministeruttalandet om Gibraltars flygplats.

16) *behöriga myndigheter*: de offentliga organ som anges i bilaga III. Alla ändringar av nationell lagstiftning med avseende på behöriga myndigheters ställning skall av den berörda parten anmälas till den andra avtalsslutande parten.

AVDELNING I

EKONOMISKA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Trafikrättigheter

1. Utom om annat föreskrivs i bilaga I skall vardera avtalsslutande part bevilja den andra avtalsslutande parten följande rättigheter för internationella lufttransporter som bedrivs av den andra partens lufttrafikföretag:

a) Att flyga över dess territorium utan att landa.

b) Att landa inom dess territorium av andra skäl än för att ta ombord eller sätta av passagerare eller för att ta ombord eller lasta av bagage, frakt och/eller post i lufttransport (andra ändamål än trafikändamål).

c) Att under utövande av en tjänst enligt avtal på en angiven linje landa på dess territorium i syfte att ta ombord och sätta av passagerare, frakt och/eller post i internationell lufttrafik, var för sig eller tillsammans.

d) Andra rättigheter enligt detta avtal.

2. Ingenting i detta avtal skall anses medföra rätt för

a) marockanska lufttrafikföretag att inom en medlemsstat i Europeiska gemenskapen ta ombord passagerare, bagage, last och/eller post mot ersättning med destination till en annan punkt inom den medlemsstatens territorium,

b) EG-lufttrafikföretag att inom Marockos territorium ta ombord passagerare, bagage, last och/eller post mot ersättning med destination till en annan punkt inom Marockos territorium.

Artikel 3

Tillstånd

Vid ansökan om trafiktillstånd från ett lufttrafikföretag i en av parterna, skall den andra partens behöriga myndigheter bevilja lämpliga tillstånd med kortast möjliga handläggningstid om följande villkor är uppfyllda:

a) I fråga om marockanska lufttrafikföretag:

- Lufttrafikföretaget skall ha sitt huvudsäte och, i förekommande fall, sitt registrerade kontor i Marocko, och skall ha fått licens och alla andra motsvarande dokument utfärdade i enlighet med Konungariket Marockos lagstiftning.
- Myndighetstillsynen av lufttrafikföretaget skall utövas och upprätthållas av Marocko.
- Lufttrafikföretaget skall, direkt eller genom majoritetsägande, vara ägt och även fortsättningsvis ägas av Marocko och/eller av marockanska medborgare och skall alltid effektivt kontrolleras av Marocko och/eller av marockanska medborgare, eller skall, direkt eller genom majoritetsägande, vara ägt och även fortsättningsvis ägas av medlemsstaterna och/eller medborgare i medlemsstaterna, och skall alltid effektivt kontrolleras av medlemsstaterna eller medborgare i medlemsstaterna.

b) I fråga om Europeiska gemenskapens lufttrafikföretag:

- Lufttrafikföretaget skall ha sitt huvudsäte och, i förekommande fall, sitt registrerade kontor i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen, i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och ha fått en operativ licens för gemenskapen utfärdad.
- Den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) skall utöva och upprätthålla effektiv tillsyn över lufttrafikföretaget och dess luftfartsmyndighet skall vara tydligt angiven.
- Lufttrafikföretaget skall, direkt eller genom majoritetsägande, vara ägt och även fortsättningsvis ägas av medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstaterna, eller av andra stater som förtecknas i bilaga V och/eller av medborgare i dessa andra stater.

c) Lufttrafikföretaget skall ha förmåga att uppfylla de villkor som föreskrivs i de lagar och andra författningar som den behöriga myndighet som prövar ansökningen normalt tillämpar på internationell lufttransport.

d) Bestämmelserna i artiklarna 14 (Flygsäkerhet) och 15 (Luftfartsskydd) skall upprätthållas och tillämpas.

Artikel 4

Återkallande av tillstånd

1. Vardera avtalsslutande parts behöriga myndigheter får återkalla, tillfälligt upphäva eller begränsa trafiktillstånd som har utfärdats för den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag, eller på annat sätt tillfälligt upphäva eller begränsa den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretags verksamhet i följande fall:

a) I fråga om marockanska lufttrafikföretag:

- Om lufttrafikföretaget inte har sitt huvudsäte eller, i förekommande fall, sitt registrerade kontor i Marocko, och inte har fått operativ licens och alla eventuella motsvarande dokument utfärdade i enlighet med Konungariket Marockos lagstiftning.
- Om myndighetstillsynen av lufttrafikföretaget inte utövas och upprätthållas av Marocko.

— Om lufttrafikföretaget inte, direkt eller genom majoritetsägande, ägs och effektivt kontrolleras av Marocko och/eller marockanska medborgare eller av medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstaterna.

b) I fråga om Europeiska gemenskapens lufttrafikföretag:

— Om lufttrafikföretaget inte har sitt huvudsäte eller, i förekommande fall, sitt registrerade kontor i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen, i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller inte har fått en operativ licens för gemenskapen utfärdad.

— Om den medlemsstat som utfärdar drifttillstånd (AOC) inte utövar och upprätthåller effektiv tillsyn över lufttrafikföretaget eller om dess luftfartsmyndighet inte är tydligt angiven.

- Om lufttrafikföretaget inte, direkt eller genom majoritetsägande, ägs och effektivt kontrolleras av medlemsstater och/eller medborgare i medlemsstaterna, eller av andra stater som förtecknas i bilaga V och/eller av medborgare i dessa andra stater.
- c) Om lufttrafikföretaget inte har följt de lagar och andra författningar som avses i artikel 6 (Tillämpning av lagar och andra författningar).
- d) Om bestämmelserna i artiklarna 13 (Flygsäkerhet) och 14 (Luftfartsskydd) inte upprätthålls och tillämpas.

2. Såvida inte omedelbara åtgärder är nödvändiga för att förhindra ytterligare överträdelse av punkt 1 c eller d får den ena avtalsslutande parten utöva sina rättigheter enligt denna artikel först efter samråd med den andra avtalsslutande partens behöriga myndigheter.

Artikel 5

Investeringar

En medlemsstats eller dess medborgares majoritetsägande av eller utövande av den effektiva kontrollen över ett marockanskt lufttrafikföretag, eller Marockos eller dess medborgares majoritetsägande av eller utövande av den effektiva kontrollen över ett EG-lufttrafikföretag skall avgöras genom ett förhandsbeslut av den gemensamma kommitté som inrättas genom detta avtal.

I beslutet skall de villkor som är knutna till utövandet av tjänster enligt detta avtal och till tjänster mellan tredjeländer och de avtalsslutande parterna anges. Bestämmelserna i artikel 22.9 i detta avtal skall inte vara tillämpliga på denna typ av beslut.

Artikel 6

Tillämpning av lagar och andra författningar

1. En avtalsslutande parts lufttrafikföretag skall vid inresa i, avresa från och under uppehållet inom den andra avtalsslutande partens territorium iakttä de lagar och andra författningar som gäller för ankomst till eller avgång från det territoriet för luftfartyg som utför internationella lufttransporter eller för drift och manövrering av luftfartyg.

2. När en avtalsslutande parts lufttrafikföretag anländer till, avgår från och uppehåller sig inom den andra avtalsslutande partens territorium, skall passagerare, besättning och last personligen eller genom ombud, iakttä de lagar och andra författningar som gäller inom det territoriet för passagerares, besättnings och lasts ankomst och avgång med luftfartyg (t.ex. bestämmelser om inresa, tullbehandling, immigration, pass, tull, karantän och post).

Artikel 7

Konkurrens

Vid tillämpningen av detta avtal skall bestämmelserna i kapitel II ("Konkurrensbestämmelser och andra ekonomiska bestämmelser") i avdelning IV i associeringsavtalet gälla, utom när bestämmelserna i det här avtalet är mer specifika.

Artikel 8

Subventioner

1. De avtalsslutande parterna erkänner att statliga subventioner till lufttrafikföretag snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att skapa förmåner för vissa företag som tillhandahåller lufttransporttjänster, att de äventyrar detta avtals grundläggande syften och att de är oförenliga med principen om ett öppet luftfartsområde.

2. Om den ena avtalsslutande parten i syfte att uppnå ett legitimt mål bedömer det som nödvändigt att bevilja slutliga subventioner till ett eller flera lufttrafikföretag som bedriver verksamhet inom ramen för detta avtal, skall subventionerna stå i proportion till målet, vara klara och tydliga och ha utformats så att de negativa effekterna för den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag i görligaste mån blir så små som möjligt. Den avtalsslutande part som beviljar sådana subventioner skall omgående underrätta den andra avtalsslutande parten om sin avsikt att bevilja dessa subventioner samt att de är förenliga med kriterier som föreskrivs i detta avtal.

3. Om den ena avtalsslutande parten anser att de subventioner som beviljas av den andra avtalsslutande parten eller, beroende på omständigheterna, av ett offentligt eller statligt organ i ett annat land än en avtalsslutande part, är oförenliga med kriterierna enligt punkt 2, kan den, i enlighet med artikel 22, begära att den gemensamma kommittén sammanträder i syfte att granska frågan och utarbeta lämpliga åtgärder om antagandena visar sig vara legitima.

4. När en tvist inte kan avgöras i den gemensamma kommittén har de avtalsslutande parterna möjlighet att tillämpa sina respektive antisubventionsåtgärder.

5. Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte de avtalsslutande parternas lagar och andra författningar rörande trafik av allmänt intresse och allmän trafikplikt inom de avtalsslutande parternas respektive territorium.

Artikel 9

Kommersiella möjligheter

1. Båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag skall ha rätt att inrätta kontor på den andra avtalsslutande partens territorium för marknadsföring och försäljning av lufttransporter och därmed förknippad verksamhet.

2. Båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag skall ha rätt att på den andra avtalsslutande partens territorium ta in och hålla personal för ledning, försäljning och drift, teknisk personal och annan specialistpersonal som behövs för tillhandahållande av lufttransporter, under förutsättning att det sker i enlighet med den andra avtalsslutande partens lagar och andra författningar om inresa, uppehåll och anställning.

3. a) Utan att det påverkar tillämpningen av led b nedan skall alla lufttrafikföretag ha rätt att i fråga om mark-tjänster på den andra avtalsslutande partens territorium välja mellan

i) att utföra sina egna mark-tjänster ("self-handling"),

eller

ii) att välja fritt bland konkurrerande leverantörer som tillhandahåller kompletta eller andra mark-tjänster, under förutsättning att leverantörerna har tillträde till marknaden enligt båda avtalsslutande parternas lagar och andra författningar, och att det finns sådana leverantörer på marknaden.

b) För följande kategorier av mark-tjänster, dvs. bagagehantering, ramptjänster, hantering av bränsle och olja, hantering av fraktgodis och post i samband med den fysiska hanteringen av fraktgodis och post mellan flyg-terminalen och luftfartyget, får de rättigheter som anges i led a i) och ii) vara underkastade särskilda begränsningar endast i enlighet med lagar och andra författningar som är tillämpliga på den andra avtalsslutande partens territorium. Om sådana hänsyn utesluter att lufttrafikföretaget utför sin egen mark-tjänst, och det i praktiken inte råder konkurrens mellan mark-tjänstleverantörerna, skall alla mark-tjänster vara tillgängliga för alla lufttrafikföretag på lika villkor och i tillräcklig utsträckning. Tjänsterna skall prissättas så att priset inte överstiger den fulla kostnaden inklusive en skälig avkastning på tillgångarna efter avskrivning.

4. Båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag får inom den andra avtalsslutande partens territorium ägna sig åt försäljning av lufttransporter, direkt eller, om lufttrafikföretaget så önskar, genom försäljningsagenter eller andra ombud utsedda av lufttrafikföretaget. Lufttrafikföretagen skall ha rätt att sälja – och alla skall ha rätt att köpa – sådana transporttjänster i lokal eller fritt konvertibel valuta.

5. Alla lufttrafikföretag skall ha rätt att på begäran konvertera lokala intäkter och överföra dem från den andra avtalsslutande partens territorium till sitt hemland eller, om det är förenligt med generellt tillämpliga lagar och andra författningar, till andra länder som lufttrafikföretaget väljer. Konvertering och överföring skall medges omgående och utan inskränkning eller beskattning till den växelkurs för löpande transfereringar som gäller den dag då företaget lämnade in den ursprungliga begäran om överföring.

6. Båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag skall tillåtas betala lokala utgifter, inbegripet bränslekostnader, på den andra avtalsslutande partens territorium i lokal valuta. Båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag får, om de så önskar, betala sådana utgifter på den andra avtalsslutande partens territorium i fritt konvertibla valutor i enlighet med lokala valutabestämmelser.

7. Vid bedrivande eller erbjudande av tjänster enligt detta avtal får båda avtalsslutande parters lufttrafikföretag ingå avtal om samverkande marknadsföring, t.ex. överenskommelser om reserverat utrymme på luftfartyg och code-sharing, med

a) den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag,

och

b) tredjelands lufttrafikföretag,

och

c) mark- eller sjötransportföretag

under förutsättning att i) alla som deltar i det avtalet har rätt behörighet, och att ii) avtalet uppfyller de säkerhets- och konkurrensvillkor som normalt tillämpas för sådana avtal. När det gäller försäld passagerartransport som omfattar code-sharing, skall köparen på försäljningsstället och under alla omständigheter före ombordstigning informeras om vilket transportföretag som kommer att stå för varje del av tjänsten.

8. a) När det gäller passagerartransporter skall mark- och sjötransportföretagen inte omfattas av de lagar och andra författningar som styr lufttransporterna enbart på grundval av att mark- och sjötransporterna erbjuds av ett lufttrafikföretag i detta företags eget namn. Mark- och sjötransportföretag skall själva kunna välja om de vill ingå samarbetsavtal. Vid beslut om vilken typ av avtal som skall ingås kan mark- och sjötransportföretagen bland annat ta hänsyn till konsumentintressen och begränsningar av tekniska och ekonomiska skäl samt av utrymmes- och kapacitetsskäl.
- b) Båda avtalsslutande parters lufttrafik- och fraktföretag skall vidare utan hinder av detta avtal, tillåtas att i samband med internationell lufttransport fritt, utan inskränkningar, välja land- och sjötransportsätt för godstransport till och från punkter inom Marockos eller Europeiska gemenskapens territorier eller i ett tredjeland, inbegripet transport till och från samtliga flygplatser som har tullkontor och inbegripet eventuella rättigheter enligt tillämpliga lagar och andra författningar att transportera gods som inte har förtullats eller hänförs till något tullförfarande. Sådant gods skall, oavsett om det fraktas till lands eller sjöss eller med luftfartyg, kunna presenteras vid flygplatsens tullkontor för tullbehandling. Lufttrafikföretag får utföra sina egna land- och sjötransporter eller ingå avtal om sådana med andra land- eller sjötransportföretag, inbegripet andra lufttrafik- och flygfraktföretag. Sådana intermodala frakttjänster får erbjudas till ett enda pris för hela transporten, inbegripet luft-, land- och sjötransport, förutsatt att befraktaren inte vilseleds i fråga om fakta om sådana transporter.

Artikel 10

Tullar och avgifter

1. När luftfartyg som används för internationell lufttransport av ena avtalsslutande partens lufttrafikföretag kommer till den andra avtalsslutande partens territorium skall luftfartyget på grundval av reciprocitet vara befriat från importrestriktioner, skatt på egendom och kapital, tullar, punktskatter och liknande avgifter som a) tas ut av nationella och lokala myndigheter eller Europeiska gemenskapen och b) inte grundas på den tillhandahållna tjänstens kostnad; detta gäller även luftfartygets sedvanliga ombord- och markutrustning, bränsle, smörjmedel, tekniskt förbrukningsmaterial, reservdelar (inbegripet motorer), luftfartygsförråd (inbegripet livsmedel, drycker och sprit, tobak och andra varor avsedda att säljas till eller förbrukas av passagerare i begränsade kvantiteter under flygningen) och annat som är avsett för eller enbart används i samband med drift eller underhåll av luftfartyg som används för internationell lufttransport, under förutsättning att utrustningen och förråden förvaras ombord på luftfartyget.

2. Även följande skall på grundval av reciprocitet vara befriat från de tullar, skatter och avgifter som anges i punkt 1, utom avgifter som motsvarar den tillhandahållna tjänstens kostnad:
- a) Luftfartygsförråd som införs i eller tillhandahålls inom en avtalsslutande parts territorium och tas ombord i skäligen mängd för användning vid utresan ombord på ett luftfartyg i internationell lufttransport tillhörande den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag, även när dessa förråd skall användas under en del av flygningen som går över den avtalsslutande parts territorium där de har tagits ombord.
- b) Markutrustning och reservdelar (inbegripet motorer) som införs i en avtalsslutande parts territorium för underhåll eller reparation av ett luftfartyg som tillhör den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag och används för internationell lufttransport.
- c) Smörjmedel och förbrukningsbara tekniska förråd som förs in i eller tillhandahålls inom en avtalsslutande parts territorium för användning ombord på ett luftfartyg i internationell lufttransport tillhörande den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag, även när dessa förråd skall användas under en del av flygningen som går över den avtalsslutande parts territorium där de har tagits ombord.
- d) Trycksaker, i enlighet med respektive avtalsslutande parts tillagstiftning, som införs i eller tillhandahålls inom en avtalsslutande parts territorium och tas ombord för användning vid utresan ombord på ett luftfartyg i internationell lufttransport tillhörande den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag, även när dessa förråd skall användas under en del av flygningen som går över den avtalsslutande parts territorium där de har tagits ombord.
- e) Säkerhets- och skyddsutrustning för användning på flygplatser och vid fraktkterminaler.
3. Detta avtal befriar inte bränsle som en avtalsslutande part tillhandahåller lufttrafikföretag på dess territorium från tullar, skatter eller avgifter jämförbara med dem som avses i punkt 1. Vid ankomst till, under uppehållet och vid utresan från endera avtalsslutande partens territorium skall dess lagar och andra författningar rörande försäljning, leverans och användning av luftfartygsbränsle iaktas av den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag.

4. Det får krävas att utrustning och förråd enligt punkterna 1 och 2 ställs under behöriga myndigheters övervakning eller kontroll.

5. Befrielse enligt denna artikel skall också gälla när den ena avtalsslutande partens lufttrafikföretag med ett annat lufttrafikföretag som åtnjuter sådan befrielse på den andra avtalsslutande partens territorium ingår avtal om lån eller överföring inom den andra avtalsslutande partens territorium av sådana artiklar som anges i punkterna 1 och 2.

6. Ingenting i detta avtal skall hindra en avtalsslutande part från att ta ut tullar, skatter eller avgifter på varor som inte är avsedda för konsumtion ombord, men som säljs till passagerare ombord på lufttrafiksträcka mellan två punkter inom den avtalsslutande partens territorium vid vilka av- eller påstigning är tillåten.

Artikel 11

Användaravgifter

1. Ingentenda avtalsslutande part får ålägga den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag eller tillåta att dessa åläggs användaravgifter som är högre än dem som åligger den avtalsslutande partens egna lufttrafikföretag som tillhandahåller liknande internationella lufttransporttjänster.

2. Höjda eller nya avgifter bör endast följa på lämpliga samråd mellan båda avtalsslutande parternas behöriga debiterande myndigheter och lufttrafikföretag. Användarna skall i skälig tid underrättas om varje förslag till ändring av avgifterna så att de får möjlighet att yttra sig innan ändringarna vidtas. De avtalsslutande parterna skall också uppmuntra till utbyte av sådan information som kan behövas för en noggrann granskning av huruvida avgifterna är skäliga, motiverade och proportionella i enlighet med principerna i denna artikel.

Artikel 12

Prissättning

Lufttransporttjänster som omfattas av detta avtal skall kunna prissättas fritt utan krav på godkännande, men får omfattas av krav på anmälan i rent informationssyfte. Priser som tas ut för transporter som helt genomförs inom Europeiska gemenskapen skall omfattas av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Artikel 13

Statistik

Vardera avtalsslutande parts behöriga myndigheter skall på begäran av den andra avtalsslutande partens behöriga myndigheter tillhandahålla uppgifter och statistik rörande den trafik enligt avtalade tjänster från en avtalsslutande parts territorium som utförs av lufttrafikföretag med tillstånd utfärdad av den andra avtalsslutande parten, och de skall lämnas i den form som dessa lufttrafikföretag utarbetade och lämnade dem till sina nationella behöriga myndigheter. Eventuella ytterligare statistiska uppgifter rörande trafik som den ena avtalsslutande partens behöriga myndigheter skulle kunna kräva av den andra avtalsslutande partens myndigheter skall på endera avtalsslutande parts begäran diskuteras i den gemensamma kommittén.

AVDELNING II

REGLERINGSSAMARBETE

Artikel 14

Flygsäkerhet

1. De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med de bestämmelser i gemenskapens lagstiftning om flygsäkerhet som anges i bilaga VI A, enligt de villkor som föreskrivs nedan.

2. De avtalsslutande parterna skall se till att luftfartyg registrerade i en avtalsslutande part som misstänks inte uppfylla internationella normer för flygsäkerhet enligt konventionen och som landar på flygplatser som är öppna för internationell trafik på den andra avtalsslutande partens territorium, omfattas av rampinspektion utförd av nämnda andra avtalsslutande parts behöriga myndigheter, ombord på och kring luftfartyget, för kontroll av giltigheten hos luftfartygets och besättningens handlingar samt av luftfartygets och utrustningens synliga skick.

3. De avtalsslutande parterna kan när som helst begära samråd rörande den andra avtalsslutande partens upprätthållande av säkerhetsnormerna.

4. Ingenting i detta avtal skall hindra en avtalsslutande parts behöriga myndigheter från att vidta alla lämpliga och omedelbara åtgärder närhelst de konstaterar att ett luftfartyg, en produkt eller ett arbetsmoment

- a) inte uppfyller de miniminormer som fastställs i konventionen eller den lagstiftning som anges i bilaga VI A, beroende på vad som gäller i det specifika fallet,

eller

- b) ger upphov till allvarlig misstanke – konstaterad efter inspektion enligt punkt 2 – om att ett luftfartyg eller framförandet av ett luftfartyg inte uppfyller de miniminormer som fastställs i konventionen eller den lagstiftning som anges i bilaga VI A, beroende på vad som gäller i det specifika fallet,

eller

- c) ger upphov till allvarlig misstanke om att det finns brister i upprätthållandet och förvaltningen av miniminormerna enligt konventionen eller den lagstiftning som anges i bilaga VI A, beroende på vad som gäller i det specifika fallet.

5. När en avtalsslutande parts behöriga myndigheter vidtar åtgärder enligt punkt 4, skall de omgående underrätta den andra avtalsslutande partens behöriga myndigheter om detta och ange skälen till att de vidtar dessa åtgärder.

6. När åtgärder som vidtagits med stöd av punkt 4 inte avbryts trots att grunden för dem inte längre föreligger, får endera avtalsslutande part hänskjuta ärendet till den gemensamma kommittén.

Artikel 15

Luftfartsskydd

1. Med tanke på att skyddet av civila luftfartyg, deras passagerare och besättning är en grundläggande förutsättning för driften av internationella lufttrafiktjänster, bekräftar de avtalsslutande parterna sina inbördes skyldigheter att skydda den civila luftfarten mot olaglig inblandning (särskilt sina skyldigheter enligt Chicagokonventionen, konventionen om brott och vissa andra handlingar begångna ombord på luftfartyg, undertecknad i Tokyo den 14 september 1963, konventionen för bekämpande av olaga besittningstagande av luftfartyg, undertecknad i Haag den 16 december 1970, konventionen för bekämpande av brott mot den civila luftfartens säkerhet, undertecknad i Montreal den 23 september 1971, protokollet för bekämpande av våldsbrott på flygplatser som används för civil luftfart i internationell trafik, undertecknat i Montreal den 24 februari 1988 samt konventionen om märkning av plastiska sprängämnen i detekteringsssyfte, undertecknad i Montreal den 1 mars 1991, i den mån båda avtalsslutande parter är avtalsslutande parter i dessa konventioner såväl som andra konventioner och protokoll rörande den civila luftfartens säkerhet som båda avtalsslutande parter omfattas av).

2. De avtalsslutande parterna skall på begäran ge varandra all hjälp som är nödvändig för att förhindra olaga besittningstagande av civila luftfartyg och andra olagliga handlingar som riktar sig mot säkerheten för sådana luftfartyg, deras passagerare och besättning, för flygplatser och flygnavigeringsanläggningar samt alla andra hot mot den civila luftfartens säkerhet.

3. De avtalsslutande parterna skall sinsemellan handla i enlighet med de normer för luftfartsskydd och, i den mån de avtalsslutande parterna tillämpar den, den rekommenderade praxis som har fastställts av Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO), och som utgör bilagor till Chicagokonventionen, i den mån sådana säkerhetsföreskrifter är tillämpliga på de avtalsslutande parterna. Båda avtalsslutande parter skall ålägga dem som bedriver trafik med luftfartyg registrerade i den avtalsslutande partens land eller med huvudkontor eller varaktigt hemvist inom dess territorium, samt dem som driver flygplatser där, att följa dessa bestämmelser om luftfartsskydd.

4. De avtalsslutande parterna skall se till att verkningsfulla åtgärder vidtas inom deras respektive territorier för att skydda luftfartyg, visitera passagerare och deras handbagage och utföra lämpliga kontroller av besättning, last (även lastrumsbagage) och luftfartygsförråd före och under påstigning eller lastning, samt anpassa åtgärderna om hotet ökar. De avtalsslutande parterna är överens om att deras lufttrafikföretag kan åläggas att iakttä de luftfartsskyddsbestämmelser som avses i punkt 3 på den andra avtalsslutande partens begäran, vid inresa till, avresa från eller under uppehåll inom nämnda andra avtalsslutande parts territorium. Vardera avtalsslutande part skall också, om den andra avtalsslutande parten av rimliga säkerhetsskäl så begär, vidta särskilda skyddsåtgärder för att bemöta ett bestämt hot.

5. När det inträffar en incident eller ett hot om en incident som innebär olagligt besittningstagande av ett civilt luftfartyg eller andra olagliga handlingar som riktar sig mot säkerheten för passagerare, besättning, luftfartyg, flygplatser eller flygnavigeringsanläggningar, skall de avtalsslutande parterna hjälpa varandra genom att underlätta kommunikationen och vidta andra lämpliga åtgärder för att snabbt och säkert avstyra incidenten eller hotet.

6. Om en avtalsslutande part har rimliga skäl att tro att den andra avtalsslutande parten inte följer luftfartsskyddsbestämmelserna i denna artikel får den avtalsslutande parten begära omedelbart samråd med den andra avtalsslutande parten.

7. Om någon tillfredsställande överenskommelse inte har nåtts inom femton (15) dagar från begäran får, utan att detta påverkar artikel 4 (Återkallande av tillstånd), trafikillstånd och tekniska tillstånd utfärdade för båda avtalsslutande parter lufttrafikföretag hållas inne, återkallas, begränsas eller förses med villkor.

8. Om ett omedelbart och exceptionellt hot kräver det får en avtalsslutande part vidta interimåtgärder innan 15-dagarsfristen har löpt ut.

9. Alla åtgärder som vidtas enligt punkt 7 skall avbrytas så snart den andra avtalsslutande parten rättat sig efter bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 16

Flygledningstjänst

1. De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med de bestämmelserna i den lagstiftning som anges i bilaga VI B, enligt de villkor som föreskrivs nedan.

2. De avtalsslutande parterna skall sträva efter högsta möjliga samarbetsnivå på området för flygledningstjänster, med sikte på att utvidga det gemensamma europeiska luftrummet till Marocko och därmed öka de nuvarande säkerhetsnormerna och den övergripande effektivitet för de allmänna lufttrafiknormer som gäller i Europa, optimera kapaciteten och minimera förseningarna.

3. Med sikte på att underlätta tillämpningen av lagstiftningen om det gemensamma europeiska luftrummet på deras respektive territorium

a) skall Marocko vidta de åtgärder som krävs för att anpassa sina institutionella strukturer för trafikledningstjänster till det gemensamma europeiska luftrummet, särskilt genom att inrätta lämpliga nationella övervakningsorgan som åtminstone är funktionellt självständiga i förhållande till tillhandahållarna av flygtrafiktjänster,

och

b) skall Europeiska gemenskapen associera Marocko med lämpliga driftsinitiativ på områdena flygtrafiktjänster, luftrum och driftskompatibilitet som härrör från upprättandet av det gemensamma europeiska luftrummet, särskilt genom att på ett tidigt stadium få med Marocko i strävan att upprätta funktionella luftrumsblock eller genom en lämplig samordning rörande Sesar.

Artikel 17

Miljö

1. De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning som anges i bilaga VI C.

2. Ingenting i detta avtal skall hindra en avtalsslutande parts behöriga myndigheter från att vidta alla lämpliga åtgärder att förhindra eller på annat sätt åtgärda miljökonsekvenser av de internationella flygtransporter som sker enligt detta avtal, förutsatt att sådana åtgärder tillämpas utan åtskillnad i fråga om nationalitet.

Artikel 18

Konsumentskydd

De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med den gemenskapslagstiftning rörande lufttransporter som anges i bilaga VI D.

Artikel 19

Datoriserade bokningssystem

De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med den gemenskapslagstiftning rörande lufttransporter som anges i bilaga VI E.

Artikel 20

Sociala aspekter

De avtalsslutande parterna skall agera i enlighet med den gemenskapslagstiftning rörande lufttransporter som anges i bilaga VI F.

AVDELNING III

INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Artikel 21

Tolkning och genomförande

1. De avtalsslutande parterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta avtal fullgörs, och de skall avstå från varje åtgärd som skulle kunna äventyra uppnåendet av avtalets mål.

2. Varje avtalsslutande part skall ansvar för att detta avtal genomförs på korrekt sätt på dess territorium, särskilt de förordningar och direktiv rörande lufttransporter som förtecknas i bilaga VI.

3. Varje avtalsslutande part skall förse den andra avtalsslutande parten med all information och hjälp som behövs vid utredningar av eventuella överträdelser som den andra avtalsslutande parten utför inom ramen för sina respektive behörighetsområden, i enlighet med detta avtal.

4. Närhelst de avtalsslutande parterna agerar med stöd av de befogenheter de tilldelats enligt detta avtal i frågor som är av intresse för den andra avtalsslutande parten och som berör den andra avtalsslutande partens myndigheter eller företag, skall den andra avtalsslutande partens behöriga myndigheter få fullständig information och ges möjlighet att yttra sig innan det slutliga beslutet fattas.

Artikel 22

Den gemensamma kommittén

1. En kommitté sammansatt av företrädare för de avtalsslutande parterna (nedan kallad "den gemensamma kommittén") inrättas härmed, och skall ansvara för förvaltningen av detta avtal och se till att det tillämpas på riktigt sätt. För detta ändamål skall den gemensamma kommittén utfärda rekommendationer och fatta beslut i de ärenden som anges i detta avtal.

2. Den gemensamma kommitténs beslut skall antas gemensamt och skall vara bindande för de avtalsslutande parterna. De skall verkställas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras respektive bestämmelser.

3. Den gemensamma kommittén skall sammanträda om och när det är nödvändigt, dock minst en gång om året. Vardera avtalsslutande part kan begära att ett möte sammankallas.

4. En avtalsslutande part får också begära att den gemensamma kommittén sammanträder för att försöka lösa frågor om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. Sammanträdet skall hållas så snart som möjligt, dock, om inget annat avtalas av de avtalsslutande parterna, senast två månader efter det att begäran togs emot.

5. För att detta avtal skall kunna tillämpas på riktigt sätt skall de avtalsslutande parterna utbyta information och, om endera avtalsslutande part så begär, hålla samråd i den gemensamma kommittén.

6. Den gemensamma kommittén skall genom beslut själv anta sin arbetsordning.

7. Om den ena av de avtalsslutande parterna anser att ett beslut fattat av den gemensamma kommittén inte genomförts på ett riktigt sätt av den andra avtalsslutande parten, får den första avtalsslutande parten begära att frågan diskuteras i den gemensamma kommittén. Om den gemensamma kommittén inte kan komma fram till en lösning inom två månader från hänskjutandet, får den avtalsslutande part som hänskjutit frågan vidta lämpliga tillfälliga skyddsåtgärder enligt artikel 24.

8. I alla beslut fattade av gemensamma kommittén skall datum för dess genomförande hos de avtalsslutande parterna anges tillsammans med alla övriga uppgifter som sannolikt kan vara av betydelse för ekonomiska aktörer.

9. Utan att det påverkar punkt 2 får de avtalsslutande parterna, om den gemensamma kommittén inte fattat ett beslut i en fråga som hänskjutits till den inom sex månader efter dagen för hänskjutandet, vidta lämpliga tillfälliga åtgärder enligt artikel 24.

10. Den gemensamma kommittén skall granska frågor rörande bilaterala investeringar med majoritetsägande, eller förändringar i den effektiva kontrollen över de avtalsslutande parternas lufttrafikföretag.

11. Den gemensamma kommittén skall bygga upp ett samarbete genom att

- a) främja diskussioner på expertnivå om nya lag- och regleringsförslag om bl.a. luftfartsskydd, flygsäkerhet, miljö, luftfartsrelaterad infrastruktur (inbegripet ankomst- och avgångstider) och konsumentskydd,
- b) regelbundet granska de arbetsmarknadspolitiska effekterna av tillämpningen av detta avtal, särskilt när det gäller sysselsättning, och utforma lämpliga svarsåtgärder i frågor som på goda grunder anses angelägna,
- c) överväga vilka områden som kan komma i fråga för en vidareutveckling av detta avtal, inbegripet rekommendationer om ändring av avtalet.

Artikel 23

Twistlösning och skiljeförfarande

1. Båda avtalsslutande parter får till den gemensamma kommittén hänskjuta tvister rörande tillämpningen eller tolkningen av detta avtal, om dessa inte kunnat lösas i enlighet med artikel 22. Vid tillämpningen av denna artikel skall det associeringsråd som inrättas inom ramen för associeringsavtalet fungera som gemensam kommitté.

2. Den gemensamma kommittén kan bilägga tvisten genom ett beslut.

3. De avtalsslutande parterna skall vidta de åtgärder som krävs för genomförandet av det beslut som avses i punkt 2.

4. Om tvisten inte kan biläggas i enlighet med punkt 2, skall den, på begäran av endera avtalsslutande part, hänskjutas till en skiljemennd sammansatt av tre skiljemän i enlighet med följande förfarande:

- a) De avtalsslutande parterna skall utse var sin skiljeman inom sextio (60) dagar efter det att begäran om skiljeförfarande togs emot av den skiljedomstol till vilken den andra avtalsslutande parten på diplomatisk väg hänskjutit ärendet. Den tredje skiljemannen bör utses av de andra två skiljemännen inom ytterligare sextio (60) dagar. Om någon av de avtalsslutande parterna inte utser någon skiljeman inom den fastställda tiden, eller om den tredje skiljemannen inte utses inom den fastställda tiden, får endera avtalsslutande part begära att ordföranden i Internationella civila luftfartsorganisationens råd utser en skiljeman eller skiljemän, beroende på vad som är tillämpligt.
- b) Den tredje skiljemannen som utses enligt a skall vara medborgare i en tredje stat och skall fungera som skiljedomstolens ordförande.
- c) Skiljedomstolen skall själv fastställa sina rättegångsregler.
- d) Fram till dess att skiljedomstolen fattat ett slutligt beslut, skall utgifterna för skiljeförfarandet inledande delas lika mellan de avtalsslutande parterna.

5. Skiljedomstolens preliminära och slutliga beslut skall vara bindande för de avtalsslutande parterna.

6. Om en av de avtalsslutande parterna inte handlar i enlighet med ett skiljedomstolsbeslut fattat i enlighet med denna artikel inom trettio (30) dagar från anmälan av tidigare nämnda beslut, får den andra avtalsslutande parten, så länge underlåtenheten kvarstår, begränsa, tillfälligt dra in eller återkalla de rättigheter eller privilegier som den enligt villkoren i detta avtal beviljar den felande avtalsslutande parten.

Artikel 24

Skyddsåtgärder

1. De avtalsslutande parterna skall vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som krävs för fullgörandet av deras skyldigheter enligt detta avtal. De skall se till att de mål som uppställs i detta avtal uppnås.

2. Om endera avtalsslutande part anser att den andra avtalsslutande parten har underlåtit att fullgöra en skyldighet enligt detta avtal får den vidta lämpliga åtgärder. Skyddsåtgärder skall med avseende på räckvidd och varaktighet begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att åtgärda situationen eller upprätthålla jämvikten i detta avtal. Sådana åtgärder som minst stör avtalets avsedda funktion skall prioriteras.

3. En avtalsslutande part som överväger att tillämpa skyddsåtgärder skall underrätta den andra avtalsslutande parten genom den gemensamma kommittén och skall tillhandahålla alla relevanta uppgifter.

4. De avtalsslutande parterna skall omedelbart inleda samråd i den gemensamma kommittén i syfte att finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3 d, 4 d, 14 och 15, får den berörda avtalsslutande parten inte vidta säkerhetsåtgärder förrän en månad har förflutit från dagen för underrättelsen enligt punkt 3, om inte samrådsförfarandet enligt punkt 4 har slutförts före den angivna tidsgränsens utgång.

6. Den berörda avtalsslutande parten skall utan dröjsmål underrätta den gemensamma kommittén om de åtgärder som vidtagits och tillhandahålla alla relevanta uppgifter.

7. Alla åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall upphöra så snart den felande avtalsslutande parten uppfyller bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 25

Avtalets geografiska räckvidd

De avtalsslutande parterna erkänner detta avtals bilaterala karaktär, men noterar att det faller inom ramen för det partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet som avses i Barcelonaförklaringen av den 28 november 1995. De avtalsslutande parterna förbinder sig att föra en löpande dialog i syfte att garantera detta avtals överensstämmelse med Barcelonaprocessen, särskilt med avseende på möjligheten att nå inbördes enighet om att ändra det i syfte att ta hänsyn till liknande luftfartsavtal.

*Artikel 26***Förhållandet till andra avtal**

1. Bestämmelserna i detta avtal har företrädare framför relevanta bestämmelser i andra avtal mellan Marocko och medlemsstaterna. Redan befintliga trafikrättigheter enligt dessa bilaterala avtal som inte täcks av detta avtal kan dock fortsätta att utövas, förutsatt att det inte sker någon diskriminering mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen eller deras medborgare.

2. Om de avtalsslutande parterna blir parter i en multilateral överenskommelse, eller om de godkänner ett beslut som antagits av Internationella civila luftfartsorganisationen eller av en annan internationell organisation och som behandlar frågor som omfattas av detta avtal, skall de samråda i den gemensamma kommittén för att avgöra huruvida detta avtal bör revideras för att ta hänsyn till en sådan utveckling.

3. Detta avtal skall inte påverka de avtalsslutande parternas beslut att i framtiden tillämpa rekommendationer som kan komma att utfärdas av Internationella civila luftfartsorganisationen. De avtalsslutande parterna skall inte anföra detta avtal, eller någon del av det, som grund för att bestrida överväganden i Internationella civila luftfartsorganisationen om att tillämpa alternativa strategier i frågor som täcks av detta avtal.

*Artikel 27***Ändringar**

1. Om endera avtalsslutande part önskar ändra bestämmelserna i detta avtal skall den underrätta den gemensamma kommittén om detta. De överenskomna ändringarna av detta avtal skall träda i kraft efter det att de avtalsslutande parternas respektive interna förfaranden slutförts.

2. Den gemensamma kommittén får på begäran av endera avtalsslutande part och i enlighet med denna artikel besluta om ändring av bilagorna till detta avtal.

3. Detta avtal skall inte påverka de avtalsslutande parternas rätt att, under förutsättning att principen om icke-diskriminering och bestämmelserna i detta avtal efterlevs, ensidigt anta ny lagstiftning eller ändra befintlig lagstiftning på området lufttransporter eller ett anknutet område som anges i bilaga VI, med hänsyn till principen om icke-diskriminering och i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

4. Så snart ny lagstiftning utarbetas av en av de avtalsslutande parterna, skall denna underrätta och samråda med den andra avtalsslutande parten i så hög grad som möjligt. På begäran av endera avtalsslutande part kan ett inledande åsiktsutbyte äga rum i den gemensamma kommittén.

5. Så snart en avtalsslutande part har antagit ny lagstiftning eller en ändring av sin lagstiftning på området lufttransporter eller ett anknutet område som anges i bilaga VI, skall den underrätta den andra avtalsslutande parten senast 30 dagar efter antagandet. På begäran av någon av de avtalsslutande parterna skall den gemensamma kommittén inom 60 dagar därefter organisera ett åsiktsutbyte om vilka effekter sådan ny lagstiftning eller en sådan ändring kommer att få för detta avtals avsedda funktion.

6. Den gemensamma kommittén

a) skall fatta beslut om att ändra bilaga VI så att den nya lagstiftningen eller ändringen i fråga införlivas med avtalet, vid behov på grundval av reciprocitet,

b) skall fatta beslut med verkan att ändringarna av den nya lagstiftningen eller ändringen i fråga skall anses överensstämma med detta avtal,

eller

c) skall besluta om andra åtgärder som skall antas inom rimlig tid, i syfte att skydda detta avtals avsedda funktion.

*Artikel 28***Uppsägning och upphörande**

1. Detta avtal ingås på obestämd tid.

2. Endera avtalsslutande part får, när som helst, skriftligen på diplomatisk väg tillkännage för den andra avtalsslutande parten sitt beslut att säga upp detta avtal. Ett sådant tillkännagivande skall samtidigt skickas till Internationella civila luftfartsorganisationen. Detta avtal skall upphöra att gälla tolv månader efter den dag då den ena avtalsslutande parten mottar tillkännagivandet från den andra avtalsslutande parten, såvida inte tillkännagivandet om uppsägning återkallas före utgången av denna period.

3. Detta avtal skall upphöra att gälla eller tillfälligt upphöra att gälla om associeringsavtalet upphör att gälla respektive tillfälligt upphör att gälla.

*Artikel 29***Registrering hos ICAO och FN:s sekretariat**

Detta avtal och ändringar av det skall registreras hos Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) och FN:s sekretariat.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

1. Detta avtal skall tillämpas provisoriskt i enlighet med de avtalsslutande parternas inhemska lagstiftning från dagen för undertecknandet.

2. Detta avtal träder i kraft en månad efter dagen för den sista noten i en utväxling av diplomatiska noter mellan de avtalsslutande parterna, där det bekräftas att alla förfaranden som är nödvändiga för avtalets ikraftträdande har fullgjorts. I denna utväxling skall Konungariket Marocko tillställa generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd sin diplomatiska not till Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, och generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd skall tillställa Konungariket Marocko den diplomatiska noten från Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater. Den diplomatiska noten från Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater skall innehålla meddelanden från varje medlemsstat som bekräftar att respektive medlemsstats för avtalets ikraftträdande nödvändiga förfaranden har fullgjorts.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Bryssel den tolfte december tjugohundrasex i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och arabiska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

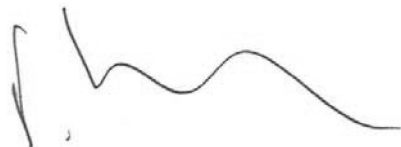
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

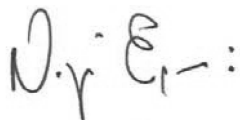
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

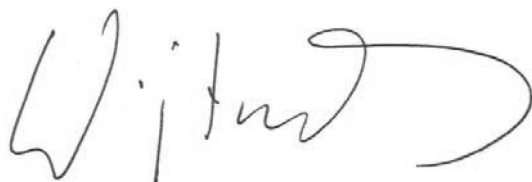
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

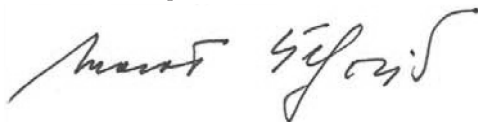
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

BILAGA I

TJÄNSTER ENLIGT AVTAL OCH ANGIVNA FLYGLINJER

1. Denna bilaga omfattas av övergångsbestämmelserna i bilaga IV till detta avtal.
2. Varje part beviljar den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag rätten att bedriva lufttrafik på de flyglinjer som anges nedan:
 - a) För EG-lufttrafikföretag:

Punkter i Europeiska gemenskapen – en eller flera punkter i Marocko – bortomliggande punkter.
 - b) För lufttrafikföretag från Marocko:

Punkter i Marocko – en eller flera punkter i Europeiska gemenskapen.
3. Marockanska lufttrafikföretag har rätt att utöva trafikrättigheterna enligt artikel 2 i detta avtal mellan mer än en punkt belägen på gemenskapens territorium, under förutsättning att dessa flygningar utgår från eller avslutas på marockanskt territorium.

Lufttrafikföretag från gemenskapen har rätt att utöva trafikrättigheterna enligt artikel 2 i detta avtal mellan Marocko och bortomliggande punkter, under förutsättning att dessa flygningar utgår från eller avslutas på gemenskapens territorium och, när det gäller passagerarflygningar, dessa punkter är belägna i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.

När det gäller flygningar till och från Marocko har lufttrafikföretag från Europeiska gemenskapen rätt att trafikera mer än en punkt på samma flyglinje ("co-terminalisation") och utöva rätten till mellanlandningar mellan dessa punkter.

De länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken är Algeriet, Armenien, Azerbajdzjan, Egypten, Georgien, Israel, Jordanien, Libanon, Libyen, Marocko, Moldavien, Palestinska myndigheten, Syrien, Tunisien, Ukraina och Vitryssland. Punkter belägna i länder som omfattas av grannskapspolitiken kan också användas som mellanliggande punkter.
4. På de angivna flyglinjerna får trafik bedrivas i båda riktningar. Varje mellanliggande eller bortomliggande punkt på de angivna flyglinjerna får, när det enskilda företaget så beslutar, utgå för vissa eller alla flygningar, under förutsättning att flygningen utgår från eller avslutas på marockanskt territorium, när det gäller lufttrafikföretag från Marocko, eller på territoriet för en medlemsstat i Europeiska gemenskapen, när det gäller lufttrafikföretag från Europeiska gemenskapen.
5. Varje avtalsslutande part skall låta varje enskilt lufttrafikföretag fastställa turtätheten och kapaciteten för de internationella lufttransporter som det erbjuder på grundval av marknadsmässiga överväganden. I överensstämmelse med denna rättighet får ingendera avtalsslutande part ensidigt begränsa trafikvolym, turtäthet, tjänstens regelbundenhet eller vilken typ av luftfartyg som den andra avtalsslutande partens lufttrafikföretag använder, utom om det är av tekniska eller tull-, drifts- miljö- eller hälsorelaterade skäl.
6. Varje lufttrafikföretag får bedriva internationell lufttrafik utan några begränsningar i fråga om ändringar, på alla punkter på de angivna flyglinjerna, när det gäller den typ av luftfartyg som används.
7. Det är endast undantagsvis och för att klara tillfälliga behov som ett marockanskt lufttrafikföretag får använda luftfartyg som hyrts in med besättning ("wet-leasing") från ett lufttrafikföretag i ett tredje land, eller som ett EG-luftföretag på samma villkor får göra en sådan inhyrning från ett lufttrafikföretag från ett annat tredjeland än de som anges i bilaga V, för att utöva de rättigheter som avses i detta avtal. En sådan inhyrning skall förhandsgodkännas av den myndighet som har utfärdat licensen för det lufttrafikföretag som hyr ut luftfartyget och meddelas den andra avtalsslutande partens behöriga myndighet.

BILAGA II

BILATERALA AVTAL MELLAN MAROCKO OCH EUROPEISKA GEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER

I enlighet med artikel 25 i detta avtal skall de tillämpliga bestämmelserna i följande bilaterala luftfartsavtal mellan Marocko och medlemsstaterna ersättas av detta avtal.

- Luftfartsavtal mellan Konungariket Belgiens regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Rabat den 20 januari 1958.

Kompletterat genom notväxling av den 20 januari 1958.

Senast ändrat genom det samförståndsavtal som utfärdades i Rabat den 11 juni 2002.

- Luftfartsavtal mellan Tjeckoslovakiska socialistiska republiken och Marocko, utfärdat i Rabat den 8 maj 1961, till vilket Republiken Tjeckien har förklarat sig bunden.

- Luftfartsavtal mellan Konungariket Danmarks regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Rabat den 14 november 1977.

Kompletterat genom notväxling av den 14 november 1977.

- Luftfartsavtal mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Marocko, utfärdat i Bonn den 12 oktober 1961.

- Luftfartsavtal mellan Republiken Greklands regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Rabat den 10 maj 1999.

Att läsas tillsammans med det samförståndsavtal som utfärdades i Aten den 6 oktober 1998.

- Luftfartsavtal mellan Spaniens regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Madrid den 7 juli 1970.

Senast kompletterat genom skriftväxling av den 12 augusti 2003 och den 25 augusti 2003.

- Luftfartsavtal mellan Republiken Frankrikes regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Rabat den 25 oktober 1957.

- Ändrat genom skriftväxling av den 22 mars 1961.

- Ändrat genom godkända protokoll av den daterade den 2 och 5 december 1968.

- Ändrat genom samförståndsavtalet av den 17–18 maj 1976.

- Ändrat genom samförståndsavtalet av den 15 mars 1977.

Senast ändrat genom samförståndsavtalet av den 22–23 mars 1984 och skriftväxling av den 14 mars 1984.

- Luftfartsavtal mellan Republiken Italiens regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Rom den 8 juli 1967.

Ändrat genom det samförståndsavtal som utfärdades i Rom den 13 juli 2000.

Senast ändrat genom notväxling av den 17 oktober 2001 och den 3 januari 2002.

- Luftfartsavtal mellan Republiken Lettlands regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Warszawa den 19 maj 1999.

- Luftfartsavtal mellan Storhertigdömet Luxemburgs regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Bonn den 5 juli 1961.

- Luftfartsavtal mellan Folkrepubliken Ungern och Konungariket Marocko, utfärdat i Rabat den 21 mars 1967.

- Luftfartsavtal mellan Republiken Maltas regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Rabat den 26 maj 1983.

- Luftfartsavtal mellan Hennes Majestät Drottningen av Nederländernas regering och Hans Majestät Konungen av Marockos regering, utfärdat i Rabat den 20 maj 1959.
 - Luftfartsavtal mellan Österrikes förbundsregering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Rabat den 27 februari 2002.
 - Luftfartsavtal mellan Folkrepubliken Polens regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Rabat den 29 november 1969.
 - Luftfartsavtal mellan Portugal och Konungariket Marockos regering, utfärdat i Rabat den 3 april 1958.
Kompletterat genom det protokoll som utfärdades i Lissabon den 19 december 1975.
Senast kompletterat genom det protokoll som utfärdades i Lissabon den 17 november 2003.
 - Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Marockos regering om regelbundna lufttransporter, utfärdat i Rabat den 14 november 1977.
Kompletterat genom notväxling av den 14 november 1977.
 - Luftfartsavtal mellan Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regering och Konungariket Marockos regering, utfärdat i London den 22 oktober 1965.
Ändrat genom notväxling av den 10 och 14 oktober 1968.
Ändrat genom det protokoll som utfärdades i London den 14 mars 1997.
Ändrat genom det protokoll som utfärdades i Rabat den 17 oktober 1997.
 - Luftfartsavtal och andra överenskommelser som har paraferats eller undertecknats mellan Konungariket Marocko och medlemsstater i Europeiska gemenskapen och som den dag då det här avtalet undertecknas ännu inte har trätt i kraft eller ännu inte tillämpas provisoriskt:
 - Luftfartsavtal mellan Konungariket Nederländernas regering och Konungariket Marockos regering i bilaga 1 till det samförståndsavtal som utfärdades i Haag den 20 juni 2001.
-

BILAGA III

FÖRFARANDE FÖR TRAFIKTILLSTÅND OCH TEKNISKA TILLSTÅND: BEHÖRIGA MYNDIGHETER

1. Europeiska gemenskapen

Tyskland:

Förbundsmyndigheten för luftfart (LBA)
Förbundsministeriet för transport, byggande och stadsplanering

Österrike:

Luftfartsförvaltningen
Förbundsministeriet för transport, innovation och teknik

Belgien:

Generaldirektoratet för luftfart
Federala kontoret för mobilitet och transporter

Cypern:

Avdelningen för civil luftfart
Ministeriet för kommunikation och offentliga arbeten

Danmark:

Luftfartsförvaltningen

Spanien:

Generaldirektoratet för civil luftfart
Ministeriet för infrastruktur och transport

Estland:

Luftfartsförvaltningen

Finland:

Luftfartsförvaltningen

Frankrike:

Generaldirektoratet för civil luftfart (DGAC)

Grekland:

Grekiska luftfartsmyndigheten
Transport- och kommunikationsministeriet

Ungern:

Generaldirektoratet för civil luftfart
Ekonomi- och transportministeriet

Irland:

Generaldirektoratet för civil luftfart
Avdelningen för transportfrågor

Italien:

Nationella luftfartsbyrån (ENAC)

Lettland:

Luftfartsförvaltningen
Transportministeriet

Litauen:

Luftfartsförvaltningen

Luxemburg:

Generaldirektoratet för civil luftfart

Malta:

Departementet för civil luftfart

Nederländerna:

Ministeriet för transport, offentliga arbeten och vattenförvaltning; Generaldirektoratet för civil luftfart och godstransporter
Inspektionen för transporter och vattenförvaltning

Polen:

Luftfartskontoret

Portugal:

Nationella institutet för civil luftfart (INAC)
Ministeriet för utrustning, planering och förvaltning av territorierna

Tjeckien:

Departementet för civil luftfart
Transportministeriet
Luftfartsförvaltningen

Förenade kungariket:

Direktoratet för luftfart
Transportministeriet (DfT)

Slovakien:

Departementet för civil luftfart
Ministeriet för transport, postväsen och telekommunikation

Slovenien:

Direktoratet för civil luftfart
Transportministeriet

Sverige:

Luftfartsstyrelsen

2. Konungariket Marocko

Direktoratet för civilaeronautik
Ministeriet för utrustning och transport

*BILAGA IV***ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER**

1. Europeiska gemenskapen har ansvaret för att göra en utvärdering av den marockanska partens genomförande och tillämpning av alla de luftfartsbestämmelser i gemenskapslagstiftningen som anges i bilaga VI, och denna utvärdering skall sedan godkännas av den gemensamma kommittén. Den gemensamma kommitténs beslut i denna fråga skall antas senast två år efter ikraftträdandet av detta avtal.
 2. Till dess att detta beslut antas skall tjänsterna enligt detta avtal och de angivna flyglinjerna enligt bilaga I inte omfatta EG-lufttrafikföretags rätt att inleda flygningar i Marocko och avsluta flygningar på bortomliggande punkter och vice versa samt marockanska lufttrafikföretags rättighet att inleda flygningar på en punkt i Europeiska gemenskapen för att avsluta dem på en annan punkt i Europeiska gemenskapen och vice versa. Alla femte-frihetsrättigheter som beviljas genom ett av de bilaterala avtal mellan Marocko och Europeiska gemenskapen som finns förtecknade i bilaga II får dock utövas också i fortsättningen, i den mån de inte medför någon diskriminering på grundval av nationalitet.
-

*BILAGA V***FÖRTECKNING ÖVER ANDRA STATER SOM DET HÄNVISAS TILL I ARTIKLARNÄ 3 OCH 4
I DETTA AVTAL**

1. Republiken Island (enligt EES-avtalet)
 2. Furstendömet Liechtenstein (enligt EES-avtalet)
 3. Konungariket Norge (enligt EES-avtalet)
 4. Schweiziska edsförbundet (enligt luftfartsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet)
-

BILAGA VI

REGLER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ DEN CIVILA LUFTFARTEN

De "tillämpliga bestämmelserna" i följande rättsakter skall tillämpas i enlighet med detta avtal om inte annat anges i denna bilaga eller i bilaga IV om övergångsbestämmelser. Där så är nödvändigt anges de specifika ändringarna för varje rättsakt här nedan.

A. LUFTFARTSSÄKERHET

Obs: De exakta villkoren för Marockos deltagande som observatör i Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA) kommer att diskuteras i ett senare skede.

Nr 3922/91

Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart,

ändrad genom följande rättsakter:

- Kommissionens förordning (EG) nr 2176/96 av den 13 november 1996 om anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling av rådets förordning (EEG) nr 3922/91
- Kommissionens förordning (EG) nr 1069/1999 av den 25 maj om anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av rådets förordning (EEG) nr 3922/91
- Kommissionens förordning (EG) nr 2871/2000 av den 28 december 2000 om anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av rådets förordning (EEG) nr 3922/91 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002 av den 15 juli 2002 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–10 och 12–13 med undantag för artikel 4.1 och artikel 8.2 andra meningen, bilagorna I, II och III

För tillämpningen av artikel 12 skall "medlemsstaterna" ersättas med "EG:s medlemsstater"

Nr 94/56/EG

Rådets direktiv 94/56/EG av den 21 november 1994 om grundläggande principer för utredning av flyghaverier och tillbud inom civil luftfart

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–12

Nr 1592/2002

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002 av den 15 juli 2002 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet,

ändrad genom följande rättsakter:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1643/2003 av den 22 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1592/2002
- Kommissionens förordning (EG) nr 1701/2003 av den 24 september 2003 om anpassning av artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–57, bilagorna I och II

Nr 2003/42

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG av den 13 juni 2003 om rapportering av händelser inom civil luftfart

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–11, bilagorna I och II

Nr 1702/2003

Kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–4, bilagan

Nr 2042/2003

Kommissionens förordning (EG) nr 2042/2003 av den 20 november 2003 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och utrustning och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–6, bilagorna I–IV

Nr 104/2004

Kommissionens förordning (EG) nr 104/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagandenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–7 och bilagan

B. FLYGLEDNINGSTJÄNST

Nr 93/65

Rådets direktiv 93/65/EEG av den 19 juli 1993 om definition och användning av kompatibla tekniska specifikationer vid upphandling av utrustning och system för ledning av lufttrafiken,

ändrat genom följande rättsakter:

- Kommissionens direktiv 97/15/EG av den 25 mars 1997 om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av rådets direktiv 93/65/EEG om definition och användning av kompatibla tekniska specifikationer vid upphandling av utrustning och system för ledning av lufttrafiken, ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 2082/2000 av den 6 september 2000 om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av direktiv 97/15/EG om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av rådets direktiv 93/65/EEG, ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 980/2002 av den 4 juni 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2082/2000 om antagande av Eurocontrol-standarder

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–9, bilagorna I och II

Hänvisningar till rådets direktiv 93/65/EEG skall utgå från och med den 20 oktober 2005

Nr 2082/2000

Kommissionens förordning (EG) nr 2082/2000 av den 6 september 2000 om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av direktiv 97/15/EG om antagande av Eurocontrol-standarder och om ändring av rådets direktiv 93/65/EEG,

ändrad genom följande rättsakt:

- Kommissionens förordning (EG) nr 980/2002 av den 4 juni 2002 om ändring av förordning (EG) nr 2082/2000 om antagande av Eurocontrol-standarder

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–3, bilagorna I–III

Nr 549/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordning")

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–4, 6 och 9–14

Nr 550/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafikfiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om tillhandahållande av tjänster")

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–19

Nr 551/2004

Europaparlamentets och rådets förordning EG nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om luftrummet")

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–11

Nr 552/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst ("förordning om driftskompatibilitet")

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–12

C. MILJÖ

Nr 89/629

Rådets direktiv 89/629/EEG av den 4 december 1989 om begränsning av buller från civila jetmotor drivna underljudsflygplan

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–8

Nr 92/14

Rådets direktiv 92/14/EEG av den 2 mars 1992 om begränsningar i utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym I, del II, kapitel 2 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988),

ändrat genom följande rättsakter:

- Rådets direktiv 98/20/EG av den 30 mars 1998 om ändring av direktiv 92/14/EEG
- Kommissionens direktiv 1999/28/EG av den 21 april 1999 om ändring av bilagan till rådets direktiv 92/14/EEG
- Kommissionens förordning (EG) nr 991/2001 av den 21 maj 2001 om ändring av bilagan till rådets direktiv 92/14/EEG

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–11 och bilagan

Nr 2002/30

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–15, bilagorna I och II

Nr 2002/49

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG av den 25 juni 2002 om bedömning och hantering av omgivningsbuller

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–16, bilagorna I–IV

D. KONSUMENTSKYDD

Nr 90/314

Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–10

Nr 92/59

Rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–19

Nr 93/13

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–10 och bilagan

Nr 95/46

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–34

Nr 2027/97

Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor,

ändrad genom följande rättsakt:

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 889/2002 av den 13 maj 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2027/97

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–8

Nr 261/2004

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–17

E. DATORISERADE BOKNINGSSYSTEM

Nr 2299/1989

Rådets förordning (EEG) nr 2299/1989 av den 24 juli 1989 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem,

ändrad genom följande rättsakter:

— Rådets förordning (EEG) nr 3089/93 av den 29 oktober 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 2299/89

— Rådets förordning (EG) nr 323/1999 av den 8 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2299/89

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–22 och bilagan

F. SOCIALA ASPEKTER

Nr 89/391

Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–16 och 18–19

Nr 2003/88

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–19, 21–24 och 26–29

Nr 2000/79

Rådets direktiv 2000/79/EG av den 27 november 2000 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget som har ingåtts mellan Association of European Airlines (AEA), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), European Cockpit Association (ECA), European Regions Airline Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA)

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–5

G. ANNAN LAGSTIFTNING

Nr 91/670

Rådets direktiv 91/670/EEG av den 16 december 1991 om ömsesidigt godkännande av certifikat för personal med funktioner inom den civila luftfarten

Tillämpliga bestämmelser: Artiklarna 1–8 och bilagan

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF

av den 18 december 2006

om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a och b samt artikel 34.2 b,

med beaktande av Konungariket Sveriges initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Ett av Europeiska unionens centrala mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet genom närmare samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, med iakttagande av de principer och regler om mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättsstatsprincipen som unionen grundar sig på och som är gemensamma för medlemsstaterna.
- (3) Utbyte av information och underrättelser som rör brott och brottslig verksamhet är grunden för samarbetet på brottsbekämpningsområdet inom unionen, vilket tjänar det övergripande syftet att förbättra säkerheten för unionens medborgare.
- (4) Att på ett tidigt stadium få tillgång till korrekta och aktuella informationer och underrättelser är av avgörande betydelse för att brottsbekämpande myndigheter framgångsrikt skall kunna upptäcka, förebygga och utreda brott eller brottslig verksamhet, särskilt inom ett område där kontrollen av de inre gränserna slopats. Eftersom brottslingar bedriver sin verksamhet i det fördolda krävs det övervakning, och information om dem behöver kunna utbytas synnerligen snabbt.
- (5) Det är viktigt att se på brottsbekämpande myndigheters möjligheter att få tillgång till information och underrättelser om grova brott och terroristdåd från andra medlemsstater på ett övergripande sätt och inte inrikta sig på skillnader i fråga om brottstyper eller uppdelning av befogenheter mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter.
- (6) För närvarande lägger formella förfaranden, administrativa strukturer och juridiska hinder i medlemsstaternas lagstiftning hinder i vägen för ett effektivt och snabbt informations- och underrättelseutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter. Detta förhållande är oacceptabelt för medborgarna i Europeiska unionen och det krävs därför större säkerhet och effektivare brottsbekämpning samtidigt som de mänskliga rättigheterna värnas.
- (7) Brottsbekämpande myndigheter måste kunna begära och få information och underrättelser från andra medlemsstater under olika faser av en utredning, alltifrån insamlandet av kriminalunderrättelser till brottsutredningen. Medlemsstaternas system skiljer sig åt i detta avseende och rambeslutet går inte ut på att ändra dessa system. Rambeslutets syfte är dock att för viss information och vissa slag av underrättelser säkerställa att viss information av avgörande betydelse för brottsbekämpande myndigheter snabbt kan utbytas inom unionen.
- (8) Avsaknaden av en gemensam rättslig ram för effektivt och snabbt informations- och underrättelseutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter är en brist som måste avhjälpas. Europeiska unionens råd finner det därför nödvändigt att anta ett rättsligt bindande instrument om förenklat informations- och underrättelseutbyte. Detta rambeslut bör inte påverka befintliga eller framtida instrument som gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut eller underlätta förfarandena för utbyte av information och underrättelser, exempelvis konventionen av den 18 december 1997 upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar ⁽¹⁾.
- (9) När det gäller genomförandet av informationsutbytet påverkar inte detta rambeslut väsentliga nationella säkerhetsintressen, och det äventyrar inte heller pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet, eller särskild underrättelseverksamhet som gäller statens säkerhet.

⁽¹⁾ EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

(10) Det är viktigt att främja informationsutbyte i så stor omfattning som möjligt, i synnerhet när det gäller brott med direkt eller indirekt koppling till organiserad brottslighet eller terrorism, och på ett sätt som inte sänker den samarbetsnivå som krävs mellan medlemsstaterna enligt nuvarande överenskommelser.

(11) När det gäller medlemsstaternas gemensamma intresse av att bekämpa gränsöverskridande brottslighet måste man finna en lämplig avvägning mellan ett snabbt och effektivt samarbete inom brottsbekämpningen och överenskomna principer och bestämmelser i fråga om dataskydd samt de grundläggande friheterna och de mänskliga fri- och rättigheterna.

(12) I det uttalande om bekämpande av terrorism som Europeiska rådet antog vid sitt möte den 25 mars 2004 uppmanas rådet av Europeiska rådet att undersöka åtgärder för förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter.

(13) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽¹⁾. De förfaranden som föreskrivs i det avtalet har följts i fråga om rambeslutet.

(14) När det gäller Schweiz utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1.H i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet⁽²⁾, och med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta rambeslut syftar till att fastställa bestämmelser enligt vilka medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter effektivt och snabbt kan utbyta befintlig information och befintliga underrättelser för genomförandet av brottsutredningar eller kriminalunderrättelseverksamhet.

2. Detta rambeslut skall inte påverka bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer eller Europeiska unionens rättsakter om ömsesidig rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande av domar i brottmål, inbegripet eventuella villkor som tredjeländer fastställer för användningen av information när den väl tillhandahållits.

3. Detta rambeslut omfattar all information och/eller alla underrättelser enligt artikel 2 d. Det ålägger inte medlemsstaterna att samla in och lagra information och underrättelser i syfte att dessa skall kunna tillhandahållas de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i andra medlemsstater.

4. Rambeslutet ålägger inte medlemsstaterna att lämna information och underrättelser som skall användas som bevis inför en rättslig myndighet och ger dem inte heller rätt att använda sådan information eller sådana underrättelser för detta ändamål. Om en medlemsstat har inhämtat information eller underrättelser i enlighet med detta rambeslut och önskar använda dessa som bevis inför en rättslig myndighet, måste den utverka samtycke från den medlemsstat som lämnat informationen eller underrättelserna, i förekommande fall enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som har tillhandahållit informationen eller underrättelserna genom att använda gällande instrument för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna. Ett sådant samtycke krävs inte om den anmodade medlemsstaten redan har gett sitt samtycke till att informationen eller underrättelserna får användas som bevis då informationen eller underrättelserna överlämnas.

5. Detta rambeslut medför ingen skyldighet att inhämta någon slags information eller några slags underrättelser genom tvångsåtgärder, vilka definieras i enlighet med nationell lagstiftning i den medlemsstat som mottar en begäran om information eller underrättelser.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁽³⁾ EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

6. Medlemsstaterna skall, om deras nationella lagstiftning tillåter det, tillhandahålla sådan information eller sådana underrättelser som tidigare inhämtats genom tvångsåtgärder.

7. Detta rambeslut skall inte ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen, och inga skyldigheter som åligger brottsbekämpande myndigheter i detta avseende skall påverkas.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

- a) *behörig brottsbekämpande myndighet*: en nationell polismyndighet, tullmyndighet eller annan myndighet som enligt nationell lagstiftning har behörighet att upptäcka, förebygga och utreda brott eller brottslig verksamhet och utöva myndighetsutövning samt i samband härmed vidta tvångsåtgärder. Organ eller enheter som arbetar särskilt med nationella säkerhetsfrågor omfattas inte av begreppet "behörig brottsbekämpande myndighet". Varje medlemsstat skall senast den 18 december 2007, i en förklaring som deponeras hos rådets generalsekretariat, ange vilka myndigheter som omfattas av begreppet "behörig brottsbekämpande myndighet". En sådan förklaring får ändras när som helst.
- b) *brottsutredning*: ett skede i förfarandet inom vilket behöriga brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter, inbegripet allmänna åklagare, vidtar åtgärder för att fastställa och kartlägga sakförhållanden, misstänkta personer samt omständigheter i samband med en eller flera konstaterade konkreta brottsliga handlingar.
- c) *kriminalunderrättelseverksamhet*: ett skede i förfarandet som ännu inte nått stadiet brottsutredning, inom vilket en behörig brottsbekämpande myndighet enligt nationell lagstiftning har rätt att inhämta, behandla och analysera information om brott eller brottslig verksamhet för att fastställa om en konkret brottslig handling har begåtts eller kan komma att begås.
- d) information och/eller underrättelser:
 - i) all slags information eller data som innehas av brottsbekämpande myndigheter,

- ii) all slags information eller data som innehas av offentliga myndigheter eller privata organ och som är tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna utan att de vidtar tvångsåtgärder i enlighet med artikel 1.5.

e) *brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder* ⁽¹⁾ (*nedan kallat "brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF"*): brott enligt nationell lagstiftning som motsvarar eller är likvärdiga de brott som avses i den bestämmelsen.

AVDELNING II

INFORMATIONS- OCH UNDERRÄTTELSEUTBYTE

Artikel 3

Tillhandahållande av information och underrättelser

1. Medlemsstaterna skall se till att information och underrättelser kan lämnas till behöriga brottsbekämpande myndigheter i övriga medlemsstater i överensstämmelse med detta rambeslut.
2. Information och underrättelser skall tillhandahållas på begäran av en behörig brottsbekämpande myndighet som handlar inom ramen för de befogenheter som fastställts i den nationella lagstiftningen och som genomför en brottsutredning eller en kriminalunderrättelseverksamhet.
3. Medlemsstaterna skall se till att villkoren för att förse de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i andra medlemsstater med information och underrättelser inte är strängare än de som tillämpas på nationell nivå för tillhandahållande av och begäran om information och underrättelser. Särskilt får en medlemsstat inte kräva rättslig överenskommelse eller tillstånd för utbyte mellan sin behöriga brottsbekämpande myndighet och en behörig brottsbekämpande myndighet i en annan medlemsstat av sådan information eller sådana underrättelser som vid ett internt förfarande kan erhållas av den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten utan ett sådant avtal eller tillstånd.
4. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten enligt sin nationella lagstiftning endast kan få tillträde till den begärda informationen eller de begärda underrättelserna efter avtal med eller tillstånd av en rättslig myndighet, skall den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten vara skyldig att av den behöriga rättsliga myndigheten begära att avtal träffas eller tillstånd ges om tillgång till och utbyte av den efterfrågade informationen. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10.1 och 10.2 skall den behöriga rättsliga myndigheten i den anmodade medlemsstaten tillämpa samma regler för sitt beslut som i ett rent inhemskt fall.

och

⁽¹⁾ EUT L 190, 18.7.2002, s. 1.

5. Om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har erhållits från en annan medlemsstat eller ett tredjeland och omfattas av en specialitetsprincip, kan de överlämnas till den behöriga brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat endast om den medlemsstat eller det tredjeland som lämnade informationen eller underrättelserna samtycker till detta.

Artikel 4

Tidsfrister för tillhandahållandet av information och underrättelser

1. Medlemsstaterna skall se till att de har rutiner på plats så att de inom högst åtta timmar kan besvara en brådskande begäran om information och underrättelser beträffande de brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF, om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst.

2. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom åtta timmar, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A. Om det skulle innebära alltför stor arbetsbelastning för den anmodade brottsbekämpande myndigheten att lämna den begärda informationen eller de begärda underrättelserna inom åtta timmar får den skjuta upp tillhandahållandet av informationen eller underrättelserna. Den anmodade brottsbekämpande myndigheten skall då omedelbart underrätta den ansökande brottsbekämpande myndigheten om detta och lämna den begärda informationen eller de begärda underrättelserna så snart som möjligt, dock senast inom tre dagar. Användningen av bestämmelserna i denna punkt skall ses över senast den 19 December 2009.

3. I icke-brådskande fall skall medlemsstaterna se till att framställningar om information och underrättelser om brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF besvaras inom en vecka, om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom en vecka, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A.

4. I alla övriga fall skall medlemsstaterna se till att den begärda informationen överlämnas till den ansökande behöriga brottsbekämpande myndigheten inom 14 dagar. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom 14 dagar, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A.

Artikel 5

Begäran om information och underrättelser

1. Information och underrättelser kan begäras i syfte att upptäcka, förebygga eller utreda ett brott om det finns sakliga skäl att förmoda att den berörda informationen eller de berörda underrättelserna finns tillgängliga i en annan medlemsstat. I begäran skall dessa sakliga skäl anges liksom i vilket syfte informationen och underrättelserna begärs; sambandet mellan syftet och den person som informationen och underrättelserna gäller skall också förklaras.

2. Den ansökande behöriga brottsbekämpande myndigheten skall avhålla sig från att begära mer information eller fler underrättelser och från att fastställa snävare tidsfrister än nödvändigt för syftet med begäran.

3. En begäran om information eller underrättelser skall innehålla minst de uppgifter som anges i bilaga B.

Artikel 6

Kommunikationskanaler och språk

1. Informations- och underrättelseutbyte enligt detta rambeslut får äga rum genom alla befintliga kanaler för internationellt brottsbekämpningssamarbete. Det språk som används för begäran och informationsutbytet skall vara det som gäller för den kanal som används. När medlemsstaterna avger sina förklaringar i enlighet med artikel 2 a skall de också till rådets generalsekretariat lämna uppgifter om de kontakter till vilka framställningar kan sändas i brådskande fall. Dessa uppgifter får ändras när som helst. Rådets generalsekretariat skall meddela medlemsstaterna och kommissionen de förklaringar som inkommer.

2. Information eller underrättelser skall även utbytas med Europol i enlighet med den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽¹⁾ och med Eurojust i enlighet med rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet ⁽²⁾, förutsatt att utbytet gäller ett brott eller en brottslig verksamhet inom deras mandat.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2. Konventionen senast ändrad genom det protokoll som upprättats på grundval av artikel 43.1 i Europolkonventionen (EUT C 2, 6.1.2004, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 63, 6.3.2002, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/659/RIF (EUT L 245, 29.9.2003, s. 44).

Artikel 7

Spontant informations- och underrättelseutbyte

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 skall de behöriga brottsbekämpande myndigheterna, utan att det är nödvändigt med en anmodan, till behöriga brottsbekämpande myndigheter i andra berörda medlemsstater lämna information och underrättelser i de fall där det finns sakliga skäl att förmoda att informationen och underrättelserna kan bidra till att upptäcka, förebygga eller utreda brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF. De närmare villkoren för detta spontana informationsutbyte skall regleras i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som tillhandahåller informationen.

2. Tillhandahållandet av information och underrättelser skall begränsas till vad som anses relevant och nödvändigt för att kunna upptäcka, förebygga eller utreda det aktuella brottet eller den aktuella brottsliga verksamheten.

Artikel 8

Dataskydd

1. Varje medlemsstat skall se till att de fastställda regler för dataskydd som gäller användning av de kommunikationskanaler som avses i artikel 6.1 tillämpas även inom det förfarande för informations- och underrättelseutbyte som föreskrivs i detta rambeslut.

2. Användningen av information och underrättelser som har utbyts direkt eller bilateralt i enlighet med detta rambeslut skall uppfylla nationella bestämmelser för dataskydd i den mottagande medlemsstaten, där informationen och underrättelserna skall omfattas av samma regler om dataskydd som om de samlats in i den mottagande medlemsstaten. De personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta rambeslut skall skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och, för de medlemsstater som har ratificerat det, tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter. Principerna i Europarådets rekommendation R(87) 15 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet bör också beaktas när brottsbekämpande myndigheter behandlar personuppgifter som inhämtats i enlighet med detta rambeslut.

3. Information och underrättelser som lämnats enligt detta rambeslut får användas av de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i den medlemsstat som har mottagit dem enbart i de syften för vilka de har tillhandahållits i enlighet med detta rambeslut eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten; databehandling i andra syften skall endast vara tillåten med förhandstillstånd från den medlemsstat som överfört informationen och i enlighet med den nationella lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten. Tillståndet kan beviljas om den nationella lagstiftningen i den stat som överfört informationen tillåter detta.

4. När information och underrättelser lämnas i enlighet med detta rambeslut får den behöriga brottsbekämpande myndighet som tillhandahåller information ställa villkor, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för den mottagande behöriga brottsbekämpande myndighetens användning av informationen och underrättelserna. Villkor får även ställas när det gäller rapportering av resultatet av den brottsutredning eller kriminalunderrättelseverksamhet som föranledde informations- och underrättelseutbytet. Den mottagande behöriga brottsbekämpande myndigheten skall vara bunden av sådana villkor förutom i de särskilda fall då den nationella lagstiftningen kräver att man gör avsteg från användningsrestriktionerna till förmån för rättsliga myndigheter, lagstiftande organ eller alla andra självständiga instanser som upprättats genom lag och som ansvarar för tillsynen av de behöriga brottsbekämpande myndigheterna. I sådana fall får informationen och underrättelserna användas endast efter samråd med den stat som överfört informationen, vars intressen och uppfattning i möjligaste mån måste beaktas. Den mottagande medlemsstaten kan i särskilda fall anmodas av den medlemsstat som överfört informationen att informera om användningen och den vidare behandlingen av den överförda informationen och de överförda underrättelserna.

Artikel 9

Sekretess

De behöriga brottsbekämpande myndigheterna skall i varje enskilt fall av informations- och underrättelseutbyte vederbörligen beakta kraven på utredningssekretess. De behöriga brottsbekämpande myndigheterna skall därför, i enlighet med den nationella lagstiftningen, säkerställa sekretessen för all överlämnad information och alla överlämnade underrättelser som har sekretessbelagts.

Artikel 10

Skäl till att vägra att lämna information eller underrättelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.3, får en behörig brottsbekämpande myndighet vägra att lämna information eller underrättelser endast om det finns sakliga skäl att anta att tillhandahållandet av informationen eller underrättelserna skulle kunna

a) skada väsentliga nationella säkerhetsintressen i den anmodade medlemsstaten,

b) äventyra resultatet av en pågående utredning eller en kriminalunderrättelseverksamhet, eller enskilda personers säkerhet,

eller

c) vara uppenbart oproportionerligt eller irrelevant för de syften för vilka det begärdes.

2. Om begäran gäller ett brott där påföljden enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning är ett års fängelse eller mindre, får den behöriga brottsbekämpande myndigheten vägra att tillhandahålla den begärda informationen och de begärda underrättelserna.

3. Den behöriga brottsbekämpande myndigheten skall vägra att lämna information eller underrättelser om den behöriga rättsliga myndigheten inte har gett tillstånd till tillträde till och utbyte av den begärda informationen i enlighet med artikel 3.4.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 19 December 2006.

2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av denna och annan information som medlemsstaterna har lämnat på begäran skall kommissionen före den 19 December 2006 överlämna en rapport till rådet om rambeslutets tillämpning. Rådet skall för den 19 December 2006 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 12

Förhållandet till andra instrument

1. I den mån bestämmelserna i artikel 39.1, 39.2 och 39.3 och artikel 46 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ⁽¹⁾ gäller informations- och underrättelseutbyte för genomförandet av brottsutredningar eller kriminalunderrättelseverksamhet enligt bestämmelserna i detta rambeslut, skall de ersättas av bestämmelserna i detta rambeslut.

2. Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 16 december 1998 om gränsöverskridande polissamarbete för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (98) 51 rev 3) ⁽²⁾ och av den 28 april 1999 om förbättring av polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾ skall upphöra att gälla.

3. Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser som är i kraft när detta rambeslut antas, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för informations- och underrättelseutbyte som omfattas av detta rambeslut.

4. Medlemsstaterna får ingå eller låta träda i kraft bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för informations- och underrättelseutbyte som omfattas av detta rambeslut.

5. De avtal och överenskommelser som avses i punkterna 3 och 4 får under inga omständigheter påverka förbindelserna med de medlemsstater som inte är parter i dem.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 407.

⁽³⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 421.

6. Medlemsstaterna skall senast den 19 December 2006 underrätta rådet och kommissionen om sådana gällande avtal och överenskommelser som avses i punkt 3 och som de vill fortsätta att tillämpa.

7. Medlemsstaterna skall också underrätta rådet och kommissionen om sådana eventuella nya avtal eller överenskommelser som avses i punkt 4 inom tre månader från undertecknandet eller ikraftträdandet av de instrument som redan hade undertecknats före antagandet av detta rambeslut.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2006.

På rådets vägnar

Ordförande

J.-E. ENESTAM

BILAGA A

UTBYTE AV INFORMATION ENLIGT RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF FORMULÄR SOM SKALL ANVÄNDAS AV DEN ANMODADE MEDLEMSSTATEN VID ÖVERLÄMNANDE AV INFORMATION/FÖRSENING/VÄGRAN ATT LÄMNA INFORMATION

Detta formulär skall användas för att överlämna begärd information och/eller begärda underrättelser och för att underrätta den ansökande myndigheten om att den normala tidsfristen inte kan respekteras, om behovet av att hänskjuta begäran till en rättslig myndighet eller om vägran att överlämna den begärda informationen.

Formuläret kan användas vid mer än ett tillfälle under förfarandet (t.ex. i det fall då en begäran först måste hänskjutas till en rättslig myndighet och det vid ett senare tillfälle visar sig nödvändigt att vägra verkställa begäran).

Anmodad myndighet (namn, adress, telefon, fax, e-post, medlemsstat)	
Uppgift om handläggande tjänsteman (valfri uppgift)	
Referensnummer för detta svar	
Datum och referensnummer för tidigare svar	
Svar till följande ansökande myndighet	
Datum och tid för begäran	
Referensnummer för denna begäran	

Normal tidsfrist enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF	
Brottet omfattas av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF	Brådskande begäran → ☐ 8 timmar
och den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet i den anmodade medlemsstaten har direkt åtkomst.	Icke brådskande begäran → ☐ 1 vecka
Övriga fall	→ ☐ 14 dagar

Utbyte av information enligt rådets rambeslut 2006/960/RIF: Lämnade informationer och underrättelser	
1. Informationen eller underrättelserna	
☐ får endast användas för de syften för vilka de har tillhandahållits eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet	
☐ får också användas för andra syften på följande villkor (valfri uppgift):	
2. Källans tillförlitlighet	
☐ Tillförlitlig	
☐ I allmänhet tillförlitlig	
☐ Ej tillförlitlig	
☐ Kan inte bedömas	
3. Informationens eller underrättelsernas riktighet	
☐ Säkra	
☐ Fastställda av källan	
☐ Bekräftade rykten	
☐ Ej bekräftade rykten	

<p>4. Resultatet av brottsutredningen eller kriminalunderrättelseverksamheten inom vilken informationsutbytet har ägt rum måste rapporteras till den överförande myndigheten</p> <p>☐ Nej ☐ Ja</p>
<p>5. Vid spontant utbyte, anledning att tro att informationen eller underrättelserna skulle kunna bidra till upptäckt, förebyggandet eller utredning av brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF:</p>

<p>DRÖJSMÅL – Begäran kan inte besvaras inom den angivna tiden enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF</p> <p>Information eller underrättelser kan inte lämnas inom den angivna tiden av följande skäl:</p> <p>De förväntas kunna lämnas inom</p> <p>☐ 1 dag ☐ 2 dagar ☐ 3 dagar ☐ ... veckor ☐ 1 månad</p> <p>☐ Tillstånd har begärts hos en rättslig myndighet. Förfarandet för att bevilja/vägra tillstånd förväntas ta ... veckor.</p>

<p>VÄGRAN – Denna information eller dessa underrättelser</p> <p>☐ kan inte tillhandahållas eller begäras på nationell nivå ☐ kan inte tillhandahållas av ett eller flera av följande skäl:</p>
<p>A – Skäl som hänför sig till rättslig kontroll som förhindrar överlämnandet eller kräver ett förfarande med ömsesidig rättslig hjälp</p>
<p>☐ Den behöriga rättsliga myndigheten har inte beviljat tillgång till och utbyte av information eller underrättelser.</p>
<p>☐ Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har tidigare erhållits genom tvångsåtgärder och deras tillhandahållande är inte tillåtet enligt nationell lagstiftning.</p>
<p>☐ Informationen eller underrättelserna innehas inte av</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ brottsbekämpande myndigheter, eller ▪ offentliga myndigheter eller privata organ på ett sätt som gör att de är tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna utan tvångsåtgärder.
<p>☐ B – Tillhandahållande av den begärda informationen eller de begärda underrättelserna skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen eller äventyra resultatet av en pågående utredning, en underrättelseoperation avseende ett brott eller enskilda personers säkerhet eller skulle vara uppenbart oproportionerligt eller irrelevant för de syften för vilka de begärdes.</p>
<p>När A eller B anges, var vänlig uppge, om det bedöms nödvändigt, ytterligare information eller orsaken till vägran (valfri uppgift):</p>
<p>☐ D – Den anmodade myndigheten har beslutat att vägra verkställighet, eftersom begäran enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning gäller följande brott (typ av brott och brottsrubricering skall anges), där påföljd är högst ett års fängelse.</p>
<p>☐ E – Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna är inte tillgängliga.</p>
<p>☐ F – Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har erhållits från en annan medlemsstat eller från ett tredjeland och omfattas av en specialitetsprincip och staten har inte samtyckt till att överlämna denna information eller dessa underrättelser.</p>

BILAGA B

UTBYTE AV INFORMATION ENLIGT RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF FORMULÄR FÖR BEGÄRAN OM INFORMATION OCH UNDERRÄTTELSE FÖR DEN ANSÖKANDE MEDLEMSSTATENS RÄKNING

Detta formulär skall användas vid begäran om information och underrättelser enligt rådets rambeslut 2006/960/RIF.

I – Administrativa uppgifter

Ansökande myndighet (namn, adress, telefon, fax, e-post, medlemsstat)	
Uppgift om handläggande tjänsteman (valfri uppgift)	
Till följande medlemsstat	
Datum och tid för denna begäran	
Referensnummer för denna begäran	

Tidigare framställningar				
☐ Detta är den första framställningen i ärendet				
☐ Denna framställning föregås av tidigare framställningar i samma ärende				
Tidigare framställning(ar)			Svar	
	Datum	Referensnummer (i den ansökande staten)	Datum	Referensnummer (i den anmodade staten)
1.				
2.				
3.				
4.				

Om begäran sänds till mer än en myndighet i den anmodade staten, var vänlig ange vilka av följande kanaler som använts:	
☐ Nationell enhet/ Europol-sambandsman	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Interpols nationella centrala byrå	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Sirene	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Sambandsman	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Annan (ange vilken):	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
Om samma begäran sänds till en annan medlemsstat, var vänlig ange till vilken samt vilken kanal som använts (valfri uppgift)	

II – Tidsfrister

Påminnelse: tidsfrister enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF

A – Brottet omfattas av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF

och

de begärda informationerna eller underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst.

→ Brådskande → Tidsfrist: 8 timmar med möjlighet till förlängning

→ Icke brådskande → Tidsfrist: 1 vecka

B – I övriga fall: Tidsfrist: 14 dagar

Brådskande

ICKE brådskande

Skäl för brådskan (t.ex. misstänkta kvarhålls, målet måste upp i domstol före ett särskilt datum):

Begärd information eller begärda underrättelser

Typ av brott eller brottslig verksamhet under utredning

Beskrivning av omständigheterna vid förövandet av brottet/brotten, inklusive tid, plats och i vilken omfattning den person om vilken information eller underrättelser begärs deltog i brottet/brotten:

Typ av brott

A – Enligt artikel 4.1 och 4.3 i rådets rambeslut 2006/960/RIF

A.1 Brottet kan leda till ett maximalt frihetsberövande på minst tre år i den ansökande medlemstaten

OCH

A.2 Brottet faller under en (eller flera) av följande brottstyper:

☐ Deltagande i en kriminell organisation ☐ Terrorism ☐ Människohandel ☐ Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi ☐ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen ☐ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen ☐ Korruption ☐ Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ☐ Organiserad stöld eller väpnat rån Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk ☐ Svindleri ☐ Beskyddarverksamhet och utpressning ☐ Förfalskning och piratkopiering ☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar ☐ Förfalskning av betalningsmedel ☐ Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser	☐ Penningtvätt ☐ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron ☐ IT-brottslighet ☐ Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter ☐ Hjälpa till olovlig inresa och olovlig vistelse ☐ Mord och grov misshandel ☐ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader ☐ Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan ☐ Rasism och främlingsfientlighet ☐ Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen ☐ Handel med stulna fordon ☐ Våldtäkt ☐ Mordbrand ☐ Brottsomfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet ☐ Kapning av flygplan eller fartyg ☐ Sabotage

→ Brottet omfattas därför av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF. Artiklarna 4.1 (brådskande fall) och 4.3 (icke-brådskande fall) i rambeslut 2006/960/RIF skall därför tillämpas för de tidsfrister som skall respekteras för besvarande av denna begäran.

Eller

- B – Brottet/brotten omfattas inte av förteckningen under A. I detta fall beskrivning av brottet/brotten:

Syftet med begäran om information eller underrättelser**Samband mellan syftet med begäran om informationen eller underrättelserna och den person som informationen och underrättelserna gäller****Identitet (om känd) för den/de person(er) som i första hand omfattas av den brottsutredning eller den underrättelseoperation som ligger till grund för begäran om informationen eller underrättelserna****Skäl till att anta att informationen eller underrättelserna finns i den anmodade medlemsstaten****Begränsad användning av informationen i denna begäran för annat än de syften för vilka den har tillhandhållits eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet**

- Användning tillåten
- Användning tillåten, men informationslämnaren anges inte
- Får ej användas utan att informationslämnaren gett sitt tillstånd
- Får ej användas